

Víctimes de la criança selectiva:

ELS BRAQUICÈFALS

Beatriu Domenech Grau

Marina Esteve Paredes

Marta Ferrandis Vila

Índex

1. Introducció	Pàg. 03
2. Què és un braquicèfal?	
2.1. Races de gossos.....	Pàg. 04
2.2. Races de gats	Pàg. 06
2.3. El gat persa	Pàg. 07
3. Què és el Síndrome del Braquicèfal?	
3.1. Anomalies	Pàg. 11
3.2. Altres alteracions.....	Pàg. 11
3.3. Síntomes.....	Pàg. 11
3.4. Solucions quirúrgiques	Pàg. 12
4. Benestar animal	Pàg. 18
5. Legislació.....	Pàg. 20
6. Enquestes.....	Pàg. 24
7. Opinió dels criadors.....	Pàg. 32
8. Conclusió	Pàg. 34
9. Bibliografia	Pàg. 36
10. Annexes.....	Pàg. 37

1. Introducció

La cria selectiva de certes races ha donat lloc a la perpetuació de innumerables patologies en aquelles progènies que procedeixen de creuaments amb un alt grau de consanguinitat o endogàmia.

Al llarg de la història de selecció i perfeccionament de les races canines s'ha donat pas a aquesta mena de creuaments amb la finalitat de perpetuar caràcters desitjables: color del pelatge, color d'ulls, forma de les orelles, alçada a la creu, etc. Si més no, el creuament indiscriminat ha determinat que també es perpetuen característiques indesitjables: entropion, criptorquídia, ectropion, displàsia de maluc, pannus, desordres cardíacs congènits, etc.

El síndrome del braquicèfal és un d'aquests problemes que veiem a certes races com el bulldog francès, el pug, el pequinès, el bulldog anglès o en el cas dels gats els perses. El desconeixement dels criadors o la falta d'assessorament ha determinat que aquest problema es presenti amb major freqüència degut a que moltes d'aquestes característiques poden romandre com atavismes genètics, que si bé en una o varies generacions no es presenta, es troben presents al seu codi genètic i tard o d'hora es manifesten fenotípicament.

2. Què és un braquicèfal?

Segons l'Enciclopèdia Catalana: **"Braquicèfal**. [antrop fís] Dit dels individus d'índex cefàlic igual o superior a 81, és a dir, de cap arrodonit i curt." ⁽¹⁾

La paraula "Braquicèfal" es una combinació de "braqui" que significa "curt" i "cèfal" que es "cap". Els gossos i gats braquicèfals tenen el crani i en particular la cara i el nas curts, generalment descrits com a "aixafats cap endins". ⁽²⁾

Al ser la cara i els ossos del nas més curts, l'anatomia d'altres teixits es veu obligada a canviar ja que l'espai és limitat. Els animals que són braquicèfals tenen la cara "xata" i molts cops tenen el diàmetre dels orificis nasals reduït. A més a més, aquestes races presenten una nasofaringe (punt d'unió de la cavitat nasal amb l'oral) amb una forma anormal.

2.1. Races de gossos

Boston Terrier: És una creació dels EEUU que va sorgir a la zona de Boston. Prové d'un creuament entre el Bulldog anglès amb el Terrier anglès blanc. Més tard, es va afegir també la genètica del Bulldog francès. ⁽³⁾

Bòxer: Es tracta d'un antic gos de presa que va aconseguir sobreviure al servici de carnisers i tratants d'animals de renda. El morro ample i curt li permetia agarrar fortament la seva presa sense deixar de respirar. El nom de Boxer va aparèixer al 1860, i va començar a criar-se com a raça pura a Munich. ⁽³⁾

Bulldog (anglès i francès): Durant molts segles les lluites de gossos contra toros van ser un "esport" molt popular a Anglaterra, que mobilitzaven a persones de totes les classes socials i en el que s'apostaven importants quantitats de diners. El gos ideal

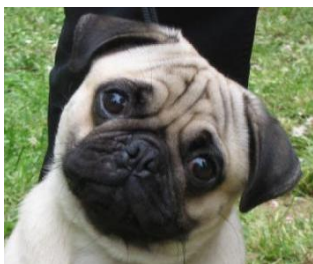
per aquesta mena de lluites tenia que ser massís, curt de potes, summament resistent i amb una força enorme a la nuca i les mandíbules. El morro xato i la mandíbula prominent li permeten subjectar a la seva presa sense asfixiar-se. ⁽³⁾

King Charles Spaniel: Està dotat d'un cap massa gran per la seva mida, d'aspecte rodó. Es xato, de morro molt curt amb una mandíbula ampla, quadrada i amb un lleuger prognatisme inferior. Una de les seves capes (la blanca i vermella) s'anomena Blenheim en honor a una de les races originals usades per crear la raça actual. ⁽⁴⁾

Lhasa Apso: Aquesta raça prové del Tibet, on els monjos budistes, que creuen en la reencarnació, pensen que aquests gossos són monjos reencarnats que es van descarriar en la seva vida prèvia i per això, aquests gossos abans no es venien. ⁽⁵⁾

Pekinés: Criad meticulosament durant segles pels sobirans de la Xina imperial, el Pekinés era un animal molt apreciat als palaus reials, on vivia separat de la resta de gossos. Només podia ser propietat dels més alts dignataris de la cort, aquells amb sang reial i el poble pla estava obligat a baixar la vista davant d'ells. ⁽⁶⁾

Pug (Carlin): Els navegants holandesos el van portar de l'Orient. Després va passar a Anglaterra, i fins a començat el segle XX era habitual trobar-lo en totes les mansions de l'aristocràcia europea. ⁽³⁾

Shar Pei: Els gossos d'aquesta raça primitiva xinesa es criaven per caçar porcs salvatges, així com per a vigilar cases i granges. Als anys cinquanta, els gossos quasi es van exterminar en Xina però uns pocs exemplars van

sobreviure en Taiwan, Macao i Hong Kong. En 1971 un criador xinès va demanar ajuda als EEUU per salvar la raça: poc temps després als EEUU aquesta raça ja era un símbol de poder econòmic. ⁽³⁾

Shih Tzu: Aquesta raça asiàtica es diu que es troba vestida amb “pell de lleó” i es tracta d’un tribut a la divinitat de Buda, que va portar molts anys de cria meticulosa per part d’alts mandataris asiàtics. També se l’anomena “cara de crisantem” ⁽⁴⁾

2.2. Races de gats

Persa: És impossible remuntar-s’hi a l’aparició d’aquesta raça. Probablement, van ser el resultat d’una mutació espontània que va ser conservada per suposar una novetat. Sobretot es localitzava a Orient Mig, Àsia menor i Rússia. Guarden molt en comú amb els gats turcs: els Perses i els gats d’Angora dels segles XVII i XVIII eren pràcticament indistinguibles. ⁽⁷⁾

Himàlai: Els primers intents de combinar Siamesos amb Perses s’han de situar a Suècia i als EEUU entre 1920 i 1945 tot i que no va ser fins a 1955 quan un criador anglès, Brian Stirling-Webb va aconseguir que s’acceptés una nova raça denominada “Colourpoint Longhair”. Si mes no, fins a que els nord-americans, no van modificar exemplars del Colourpoint fins al seu gust, no es va establir la raça himalaia com a tal (1958) ⁽⁸⁾

Exotic shorthair: Aquesta raça, procedent dels EEUU, va ser el resultat de una gran combinació de genètiques. Són el fruit del caprici de la gent adinerada que volia una raça diferent: amb el nivell d’un Persa, però el pelatge curt pel fet que disposaven de poc temps per a encarregar-se’n de les cures necessàries per un animal de pèl llarg. ⁽⁹⁾

2.3. El gat Persa

2.3.1. Història de la raça ⁽¹⁷⁾

Abans de meitats del segle XIX, l'origen dels perses no està gens clar. Les evidències arqueològiques situen la domesticació del gat al voltant de 4000 anys A.C a Egipte; on es representaven ja gats elegants i de pèl curt en objectes religiosos de l'època. Més endavant, els Romans van introduir el gat domèstic a tota Europa a través dels vaixells de vela y finalment van ser transportats al Nou Món i inclús a Austràlia.

El fet que aparegués un gat amb el pèl llarg en algun moment, està sotmès a varies hipòtesis: alguns naturistes creuen que es va desenvolupar pel creuament entre un gat Europeu i un gat de Pallas, per protegir l'animal del fred; altres, creuen que una mutació genètica espontània és la causa d'aquest canvi. En qualsevol cas, el pelatge llarg que tenen els Perses, es va convertir en el segell de la raça.

A mitjans del 1800, els diplomàtics quan viatjaven a través dels països d'orient, van començar a portar amb ells gats de pèl llarg per a les seves famílies, sobretot a Anglaterra i a l'Europa continental. Aquests animals van ser anomenats segons el seu país d'origen:

- Perses des de Persia (Iran)
- Angora de Ankara (Turquia)
- Els gats russos

THE ANGORA.
"Our cats and All about Them" H. Weir

Aquestes noves races van ser d'èxit immediat, sobretot a Anglaterra, França i Alemanya i, sembla ser que la història moderna dels perses s'inicia amb aquests animals. El pèl llarg dels animals era el que cridava l'atenció a les persones, però el que realment les captivava era el caràcter tranquil dels animals.

Cap a finals del segle XVIII i principis del segle XIX, la raça es va estendre cap als Estats Units (el primer Persa exportat va ser provinent d'Espanya). A partir de llavors, tant els Europeus com els Estadunidenses van començar a criar aquests gats de pèl

llarg, al mateix temps que anaven seleccionant les característiques que feien als animals desitjables, per a satisfer la creixent demanda que s'estava produint.

A Europa, per poder registrar els llinatges d'aquests animals, van començar a crear-se Clubs del Gat, donant com a resultat una exposició de la raça l'any 1871 al Crystal Palace de Londres.

"Cats: Long-haired and Short: Their Breeding, Rearing and Showing" Evelyn Buckworth-Herne-Soame

A l'any 1889, l'artista Harrison Weir, va escriure el llibre "Nuestros gatos y todo sobre ellos" que contenia dibuixos de les diferents races, així com també un estàndard de punts d'excel·lència que es molt similar a la que s'utilitza actualment.

No va ser fins a l'any 1985, quan es va realitzar la primer exposició de Perses a gran escala, als Estats Units, concretament, es van reunir 176 gats de 125 propietaris diferents en el Madison Square Garden. A més de crear-se arreu d'aquesta exposició el "American Cat Club", primer registre americà de la raça.

2.3.2. Estàndard racial i els concursos de felins

L'estàndard racial, és una descripció completa i detallada de les característiques que hauria de tenir un espècimen ideal de la raça. I que serveix en els concursos per puntuar als animals.

Hem inclòs l'estàndard complet en l'annex del treball, però a continuació en farem un breu resum, per veure més o menys el que es valora d'aquesta raça segons la CFA (Cat Fanciers Association) ⁽¹⁸⁾

- GENERAL: el persa ideal ha de donar la impressió de ser un gat ben equilibrat, d'ossos pesats, amb una expressió dolça i suau amb unes línies arrodonides. Els ulls grans i rodons, separats entre si i situats en un cap gran y rodó, contribuint al seu look i expressió general.
- CAP: rodo i massissa, amb el crani ample. Cara rodona amb estructura de los marcadament arrodonida, ben col·locada sobre un coll curt i ample. Quan es mira de perfil, la prominència dels ulls és evident i el front, el nas i la barbeta semblen estar en una alineació vertical.

- NAS: curt, respingón i ample, amb el stop centrat entre els ulls.
- GALTES: plenes amb el morro no gaire pronunciat, ben encaixat entre les galtes.
- MANDÍBULES: amples i poderoses.
- BARBETA: plena, ben desenvolupada i fermament arrodonida, reflectint una mossegada perfecta.
- ORELLES: orelles petites, de punta arrodonida, inclinades cap endavant i no excessivament amples a la base. Col·locades molt separades entre si, baixes respecte al cap.
- ULLS: de color brillant, rodons, grans, situats al mateix nivell i molt separats, donant una expressió de dolçor a la cara.
- COS: de tipus "cobby" de potes curtes i pit ample i profund. Secció mitja arrodonida i esquena horitzontal, amb bon to muscular sense signes d'obesitat.
- POTES: curtes, amples, fortes i rectes.
- URPEES: grans, rodones i fermes, han de tenir 5 dits potes anteriors i 4 en les posteriors.
- CUA: en proporció amb el cos. L'han de portar sense corbar-se i en un angle més baix que l'esquena.
- CAPA: llarga i espessa, amb creixement cap a l'exterior del cos. Textura fina, brillant i plena de vida. Llarga per tot el cos, inclús pels hombros.
- DESQUALIFICACIONS: taques o pigues, nusos o anormalitats a la cua, número incorrecte de dits, debilitat aparents als quarts posteriors, qualsevol deformitat aparent de columna i/o deformitats al crani que resultin en asimetria de la cara o el cap, ulls guexos.

- PUNTUACIÓ

<p>Cap → 30 punts</p> <p>Cos → 20 punts</p> <p>Capa → 10 punts</p> <p>Equilibri → 5 punts</p> <p>Refinament → 5 punts</p> <p>Color → 20 punts</p> <p>Color dels ulls → 10 punts</p>

REFLEXIÓ

Si ens fixem en l'estàndard i les puntuacions anteriors, en lo que es dóna més importància en aquests concursos, és en l'aparença física de l'animal, centrant-se sobretot en la forma del cap i la cara (inclòs el morro de l'animal) valorant positivament la verticalitat entre el front, el nas i la barbeta i la prominència dels ulls, cosa que fa que els animals més ben valorats, siguin en realitat els que tindran la majoria dels problemes que mencionarem a continuació.

Això ens fa plantejar, si realment les associacions que organitzen aquests concursos i la gent que hi participa, es preocupen, realment, pel benestar d'aquests animals o només estan interessats en premiar i/o crear races atractives (més o menys, segons el gust de cadascú) a la vista. Cosa que també ens porta a pensar que la popularitat creada per aquests events afavoreix o desfavoreix la raça en qüestió, ja que com més "famoses" es facin aquestes races, més animals d'aquest tipus hi haurà,, cosa que implica que des del punt de vista del benestar animal, hi haurà un nombre més gran d'animals que en tindran una certa mancança. On queda l'ètica i la moral d'aquests concursos llavors?

En els annex, hi hem inclòs el reglament facilitat per la *World Cat Federation*, a partir del qual es regeixen aquests concursos.

3. Què és el Síndrome del braquicèfal?

El síndrome del braquicèfal, també conegut com el “síndrome respiratori dels braquicèfals” o “Malaltia obstructiva congènita de les vies respiratòries superiors”, és un conjunt d'anomalies físiques que són comunes en les races braquicèfales.

3.1. Anomalies

Una o més d'aquestes anomalies poden estar presents en un animal. S'inclouen:

- Estenosi de les narines: És un estretament sever dels orificis nasals.
- Paladar tou elongat: El paladar tou s'estén cap a la part posterior de la glotis i pot bloquejar parcialment les vies respiratòries.
- Eversió dels sàculs laringis: Els sàculs laringis són 2 petits sacs ubicats cap a fora de la laringe. Amb el increment de l'esforç respiratori, degut a les narines estenòtiques i al paladar tou allargat, aquestos sàculs que normalment pengen cap a fora, són arrastrats cap a les vies respiratòries el que restringeix encara més el flux de l'aire. S'anomena col·lapse laringi.
- Reducció del diàmetre de la tràquea: La tràquea té un diàmetre reduït en relació amb altres races.

Amb una o més d'aquestes anomalies es fa difícil respirar degut a l'augment de la resistència en les vies respiratòries i el major esforç que es necessita per inhalar. ⁽¹⁰⁾

3.2. Altres alteracions associades

Els animals amb síndrome del braquicèfal, amb el temps, poden desenvolupar altres anomalies en les vies respiratòries altes que inclouen ⁽¹⁰⁾:

- Laringitis i faringitis, amb el consegüent increment de la mida de la zona.
- Eversió de les amígdales, de forma que aquestes acaben per sobresortir.
- Col·lapse del cartílag epiglòtic, laringe i/o tràquea.

3.3. Síntomes

- Respiració dificultosa.
- Respiració sorollosa.

- Intolerància al exercici.
- Reflux.
- Tos.
- Esternuts.
- Cianosi.
- Col·lapse.
- Inquietud.

Tot i que no es mostra en tots els animals, també hi podem observar ⁽¹¹⁾:

- Major susceptibilitat als cops de calor.
- Dificultat de deglució.
- Postura corporal anormal per facilitar l'entrada d'aire.
- Increment en la incidència de malalties dentals i periodontals.
- Increment en la incidència de malalties oculars.
- Infeccions als plecs cutanis.

3.4. Solucions quirúrgiques ⁽¹⁰⁾

Els procediments de les vies aèries superiors es realitzen per extreure, arreglar, o fer un bypass de les àrees d'obstrucció, dany, o malaltia. Els animals afectats mostren signes de distrès respiratori de moderat a greu. Unes cures mínimes s'haurien de tenir en compte en animals marcadament disnèics, i s'haurien de mantenir en la posició que ells es sentin més còmodes. Es pot aplicar una suplementació d'oxigen amb una via intranasal, mitjançant un tub de traqueostomia o un catèter, intubació endotraqueal, mascareta o cambra. Els corticosteroides, la sedació o cooling (o tots ells) poden disminuir el distrès. La sedació pot ser beneficiosa pels pacients ansiosos amb distrès respiratori de moderat a sever.

Indicacions per a la cirurgia de les vies respiratòries altes

- Síndrome braquiocefèlic.
- Devocalització.
- Col·lapse laríngic.
- Trauma laringotraqueal.
- Paràlisi laríngia.
- Col·lapse traqueal.
- Masses laríngies.

- Masses traqueals.
- Tumors nasals o infecció.

Sedació de gossos greument dispneics:

- Oximorfona.
- Butorfanol.
- Acepromacina.
- Diazepam.
- Droperidol plus fentanil.

Sedació de gats greument dispneics:

- Acepromacina.
- Diazepam.

Consideracions anestèsiques:

Els pacients amb obstrucció de les vies respiratòries altes present un risc anestèsic extrem. Els períodes de major perill són durant la inducció de l'anestèsia i la recuperació. A l'hora de realitzar l'examen laringi s'ha d'anar amb compte de no aplicar drogues que poden inhibir la funció laríngia.

Es pot utilitzar propofol per la inducció perquè no s'acumula i es pot donar en petites dosis, augmentant progressivament de tal manera que es mantingui la funció laríngia. També és útil en la inducció una combinació de diazepam i ketamina perquè aquestes drogues mantenen la funció laríngia. Dosis de inducció de tiobarbitúrics poden impedir la funció laríngia, dificultant el diagnòstic de paràlisi laríngia. Aquest individus haurien de ser suplementats amb oxigen, se'ls hi hauria de monitoritzar la saturació d'oxigen mitjançant un pulsioxímetre o valorant el color de les membranes mucoses.

En la majoria de procediments de les vies aèries altes es prefereix anestèsia general ja que això ens assegura que tenim una via aèria viable, ens permet realitzar ventilació controlada, facilita l'asèpsia i és menys estressant per als pacients. L'anestèsia local permet aplicar un tub de traqueostomia quan el pacient està comatós o no tolera anestèsia general. Es preferible preoxigenar amb una màscara d'oxigen els pacients dispneics.

ESTENOSI NASAL

El procediment quirúrgic indicat és la resecció d'una porció del cartílag nasal dorsolateral amb l'objectiu d'augmentar el diàmetre de les narius. Aquesta resecció es pot realitzar de forma horitzontal o vertical.

1.- Subjectar amb un fórceps el cantell de les narius.

2.- Amb un bisturí, realitzar un tall en forma de "V"

* La primera incisió s'ha de realitzar medialment i la segona lateralment.

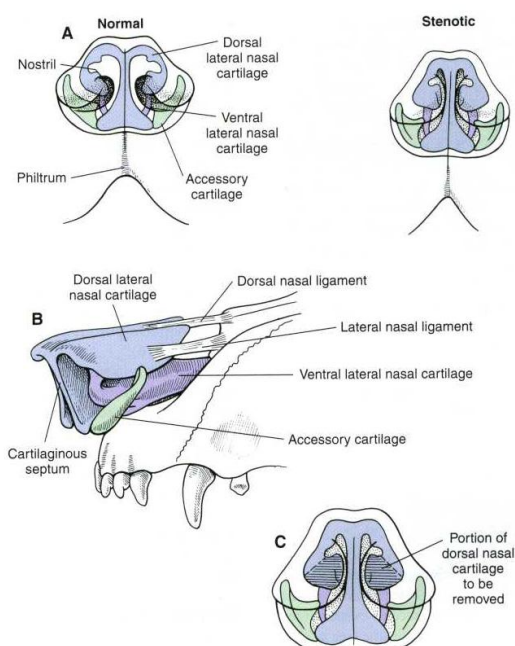
3.- Extreure la cunya vertical de teixit. Aquesta regió sagna molt per aquest motiu és imprescindible realitzar una bona hemostàsia aplicant pressió i reaposicionant els

cantells de la ferida (alinejar els cantells i realitzar 3 o 4 punts amb un patró de sutura simple discontinua.

4.- Repetir el mateix procés a nivell del cartílag alar de l'altra nariu (anar amb compte de resectionar la mateixa quantitat de teixit).

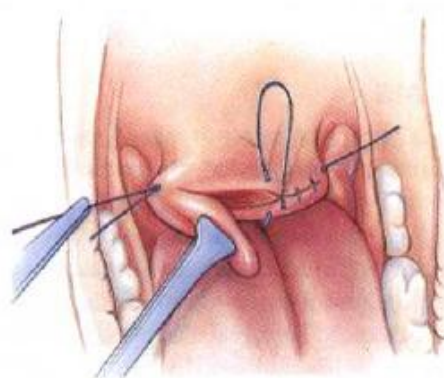
En animals joves amb estenosi nasal associada a un paladar tou elongat la resecció d'una cunya de teixit té un bon pronòstic. Mentre que en animals adults (majors de 2 anys) la estenosi sol estar associada a una obstrucció addicional de

les vies aèries i el pronòstic és reservat fins i tot amb tractament.

ELONGACIÓ DEL PALADAR TOU

En condicions fisiològiques el paladar s'estén fins el pol caudal de les tonsil·les i l'extrem del paladar amb prou feines toca l'epiglòtis. En animals amb aquesta patologia el paladar s'estén per darrera de les tonsil·les, per la qual cosa l'extrem d'aquest cau a l'interior de la llum de la laringe, bloquejant el pas de l'aire.

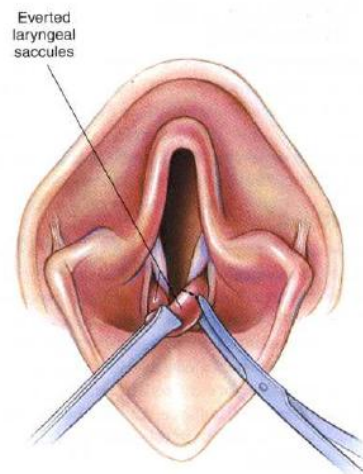

- 1.- Col·locar unes pinces Allis (o un punt de fixació amb material de sutura) cranialment a la regió on resectionarem el paladar.
- 2.- Col·locar unes segones pinces Allis caudalment al lloc de incisió.
- 3.- Reseccionar la regió del paladar que queda entre ambdues pinces.
- 4.- Suturar la mucosa oral i la nasal del paladar (patró de sutura contínua simple i material sintètic monofilament o multifilament reabsorbible del 3/0).

EVERSIÓ DELS SACS LARINGIS

La eversió dels sacs laringis és el primer estadi del col·lapse laringi. L'augment de la resistència al pas de l'aire i de la pressió negativa, per tal de fer circular l'aire a través de les zones obstruïdes, estira els sàculs cap enfora de les seves criptes fent que s'inflin. Un cop han evertit, els sàculs estan contínuament irritats i esdevenen cada cop més edematosos. Acaben obstruint la cara ventral de la glotis i a la llarga impossibiliten el pas de l'aire.

- 1.- Subjectar el sàcul amb unes pinces d'Allis.
 - 2.- Reseccionar el sàcul amb unes tisores de Metzenbaum.
 - 3.- Controlar el sagnat mitjançant pressió.
 - 4.- Repetir el procés al costat oposat.
- * Una manipulació excessiva pot donar lloc a l'aparició d'edema obstructiu en el postoperatori.

PATOLOGIES DE LA LARINGE

El tractament d'aquestes alteracions és d'emergència i consisteix en: sedació, oxigenoteràpia amb mascareta, administració de corticosteroides, fluïdoteràpia, aplicar fred (la majoria estan hipertèrmics) i traqueotomia temporal en casos greus.

a) Col·lapse laringi

El col·lapse laringi es defineix com la obstrucció de les vies respiratòries altes degut a la pèrdua de rigidesa dels cartílags laringis. Normalment és secundari a un traumatisme que afecta als cartílags o a obstrucció crònica de les vies respiratòries altes (síndrome del braquicèfal no tractat).

Les tècniques quirúrgiques emprades per resoldre aquesta patologia són la resecció del plec ariepliglòtic, la lateralització del cartílag aritenoides, la laringectomia parcial i la traqueotomia permanent.

- Resecció del plec ariepliglòtic: el procediment es du a terme unilateralment, a diferència del que succeeix en la resecció de les narius, del paladar tou i dels sàculs laringis evertits. És un procediment simple que consisteix en subjectar i estabilitzar el plec i posteriorment reseccionar-lo juntament amb el procés cuneïforme mitjançant unes tisores de Mayo. Es deixa tancar per segona intenció.

- Lateralització del cartílag aritenoides: en primer lloc cal incidir la pell i el teixit subcutani caudalment a l'angle de la mandíbula per sota de la vena Jugular i la seva branca linguofacial. Posteriorment cal separar els músculs esternocleidomastoideu i l'esternohioideu i incidir amb el bisturí el múscul tirofaringi al llarg del cantell dorsal del cartílag tiroideu. A continuació es col·loca una sutura al seu cantell dorsal per desplaçar-lo lateralment i exposar l'aritenoides amb tota la seva musculatura. En següent lloc es secciona l'articulació cricotiroidea per permetre una millor lateralització de l'aritenoides. Després s'identifica el procés muscular del cartílag aritenoides i el múscul cricoaritenoides dorsal i es secciona distalment a la seva inserció (en el procés muscular de l'aritenoides). Llavors amb unes tisores s'ha de tallar l'articulació cricoaritenoides i la aritenoaritenoides i passar una sutura de propilè del 0 des del cantell caudo-dorsal del cartílag cricoides fins a l'aritenoides (per abduir l'aritenoides). Finalment es tanca el múscul tirofaringi amb un patró de sutura continua i material 4/0 reabsorbible.

- Laringectomia parcial: extirpar una porció de la laringe.

- Traqueotomia permanent: obertura artificial a la tràquea per sota de la laringe.

b) Paràlisi laríngia

S'entén com a paràlisi laríngia la falta d'abducció dels cartílags aritenoides i les cordes vocals, és a dir, la incapacitat de la laringe per obrir-se durant la inspiració. Es deu a una disfunció neuromuscular congènita o adquirida. El seu tractament inclou: cordectomia ventricular (ventriculocordectomia), la lateralització del cartílag aritenoides, una laringectomia parcial i traqueotomia permanent.

c) Edema de glotis

L'edema de glotis és secundari a una inflamació aguda de la glotis i la seva etiologia és molt variada: picada d'insectes, intubació forçosa, idiopàtica,... El seu tractament inclou l'administració de corticosteroides i en casos greus una traqueotomia temporal.

COL·LAPSE TRAQUEAL

1. Incidir la pell i el teixit subcutani al llarg de la línia mitja cervical ventral des de la laringe fins al manubri de l'estèrnum.
2. Separar els músculs esternohioideu i l'esternocefàlic per la seva línia mitja per exposar la porció cervical de la tràquea.
3. Examinar la tràquea per detectar alguna evidència de col·lapse o de deformitats. Identificar i protegir els nervis laringis recurrents.
4. Incorporar la primera pròtesi traqueal un o dos cartílags distalment a la laringe.
5. Disseccionar els teixits peritraqueals i crear un túnel al voltant de la tràquea, únicament en les àrees on es col·locarà l'anell traqueal.
6. Posicionar una pròtesi d'anell traqueal a través del túnel i envoltant la tràquea. Estabilitzar la pròtesi amb sutures a nivell ventral, lateral i dorsal.
7. Aposicionar els músculs mencionats en el punt "2" amb un patró de sutura continua simple i la pell i el teixit subcutani de forma convencional.

4. Benestar animal

La preocupació pel sofriment i el benestar dels animals apareix més o menys reflectit al llarg de la història en l'obra de diversos pensadors, però no és fins els últims 10-20 anys quan la societat ha començat a conscienciar-se del problema que això representa.

Des del punt de vista pràctic, haurem de tenir en compte el concepte de les cinc llibertats per poder començar a parlar de benestar animal, però sòl ser un concepte ambigu i difícil de definir des del punt de vista científic, ja que deriva d'una preocupació ètica d'origen social ⁽¹²⁾. A més, no s'ha d'associar únicament amb el concepte de salut física i s'ha de relacionar amb el sofriment ⁽¹³⁾.

Com a definició, podríem dir que és un estat on l'animal es troba en harmonia amb el medi, que té salut física i mental, i on totes les seves necessitats específiques es troben cobertes. A més ⁽¹²⁾:

- Depèn de la relació de l'animal amb l'entorn
- Depèn cada individu
- És dinàmic i canviant.
- Si tenim en compte tots aquests requisits, podem centrar-nos en complir, com a mínim, el principi de les cinc llibertats (FAWC, 1993) on s'inclou que els animals han de ^(13, 14):
 - Estar lliures de gana, set i malnutrició.
 - Estar lliures d'incomoditat, malestar i desconfort tèrmic.
 - Estar lliures de dolor, ferides i malalties.
 - Ser lliures d'expressar el seu comportament normal, proporcionant a l'animal suficient espai i la companyia d'animals de la seva mateixa espècie.
 - Estar lliures de por i ansietat, assegurant les condicions que evitin el sofriment mental de l'animal.

Diem com a mínim, per què aquests requisits no ens diuen res sobre el fet que un animal pugui o no sofrir, ni en quin grau, per la falta d'algun d'ells. A més, la majoria fan referència a "necessitats últimes", es a dir, aquelles que si no es compleixen podria perillar la reproducció i/o supervivència de l'animal, però també hem de tenir en compte les "necessitats pròximes" que inclourien aquelles que encara que faltin no fan perillar la supervivència de l'animal, però en provocarien el seu sofriment ⁽¹³⁾. Això

determina que encara que les necessitats fisiològiques d'un animal estiguin cobertes, el benestar pot no ser acceptable si no es cobreixen també les seves necessitats etiològiques⁽¹⁵⁾.

Existeixen diversos mètodes per poder mesurar el grau de benestar animal (productivitat, salut, criteris fisiològics i bioquímics...), però generalment ens centrem en la presència o absència d'estrès per a determinar-ho, encara que també ens presenta certs problemes, ja que amb el temps els animals han anat desenvolupant mecanismes fisiològics i comportamentals per enfrontar-se a l'estrès, a més de produir variacions en les respostes que no són ni simples, ni constants, sinó que depenen de la duració i la intensitat de l'estímul i de l'experiència dels animals⁽¹³⁾.

Des d'aquest punt de vista, l'estrès es pot definir com una resposta biològica produïda quan l'individu percep una amenaça en la seva homeòstasi; però aquesta només amenaça el benestar en certes ocasions i passa a anomenar-se distrès⁽¹⁶⁾.

Malgrat la redundància, hem de tenir en compte, que l'estrès pot ser una resposta al sofriment que pateix l'animal i això si se'ns repercutiria en el benestar de l'animal; ja que com bé va definir Dawkins "el sofriment en un animal, és la capacitat de suportar una experiència qualsevol dins d'un ampli rang d'estats subjectius desagradables amb dos característiques: que siguin molestos o no plaents i que siguin severos o extrems"⁽¹³⁾.

Tenint en compte tot el mencionat fins ara, voldríem plantejar certs aspectes a tenir en compte i en els quals ens agradaria reflexionar.

Com ja sabem, la línia de selecció que han dut a terme els criador en les últimes dècades, ha estat encaminada a crear animals braquicèfals extrems i en el cas del Bulldog Anglès molt estrets de pelvis i molt amples de pit.

La conseqüència de buscar trets morfològics exagerats ha sigut, l'aparició d'animals amb severos problemes de salut des del naixement: són animals amb baixa capacitat de termoregulació, tenen problemes al part, es cansen més aviat... lo que ha fet que l'home contribuís a l'aparició d'una "nova" malaltia com és el *Síndrome del braquicèfal*.

Pensem si no seria el moment de reaccionar i d'intentar fer alguna cosa per intentar millorar la situació d'aquests animals com ja s'està fent en alguns països.

5. Legislació

Els canvis d'actitud en les societats modernes en relació al benestar dels animals han originat l'elaboració d'una legislació al respecte. Tenim que reconèixer que tots els moviments intel·lectuals a favor dels drets dels animals han donat lloc a una proliferació de normes destinades a regular la seva protecció. Podem senyalar que a mesura que un país té major grau de desenvolupament social, econòmic i cultural, major és la regulació dels éssers vius, especialment els animals, i tot això es reflexa a la seva legislació.

Si més no, el dret sempre és més lent que la evaluació social, de forma que, un cop instaurada una normativa, triga massa temps en portar-se a terme i en poques ocasions es sancionen aquelles conductes que constitueixen una agressió cap als animals. Tot plegat, això fa que no existeixi clarament una protecció jurídica.

A Espanya, apareixen les primeres i escasses normes sobre la protecció dels animals a principis del segle XX. Són normes referides a la caça (llicències, vedes...) i més tard, apareixen normes molt "lleugeres" sobre ocells insectívors preocupades més pels aspectes beneficiosos per a l'agricultura que dels propis animals. La legislació sobre protecció animal com a tal no comença a ser més abundant fins als anys 20.

Quan en realitat comença una nova generació de normes més específiques és a l'últim quart del segle XX, derivades d'acords i convenis internacionals sobre protecció animal i per la legislació europea. És aquí quan comencen a aparèixer referències a la protecció i benestar dels denominats "**animals de companyia**" que fins a llavors no havien estat al punt de mira de cap organització, les quals se solien centrar generalment en els animals salvatges, i es comencen a especificar les condicions bàsiques necessàries per a que els animals de companyia tinguin un correcte nivell de vida i s'imposen sancions als incompliments.

Podem fer diferents apartats en quant a les Disposicions Jurídiques en les que es recullen diversos aspectes de la protecció animal:

1. Protecció jurídica de la fauna silvestre
- 2. Protecció jurídica dels animals domèstics**
3. Protecció jurídica dels animals en les explotacions ramaderes
4. Protecció jurídica dels animals en el transport

5. Protecció jurídica en el moment del sacrifici
6. Protecció dels animals utilitzats per a l'experimentació i altres finalitats científiques

Actualment, la protecció dels animals domèstics, al contrari del que ocorre amb la de la fauna silvestre, es desenvolupa més àmpliament en la legislació nacional, i més concretament en el cas d'Espanya en les disposicions de les diferents comunitats autònomes. En elles es disposen una sèrie de prohibicions recolzades per unes clares mesures de limitació i sanció, centrant-se sobretot en les obligacions dels propietaris (identificació dels animals, comerç, sanitat pública...), més que en el benestar i protecció animal.

Lleis vigents per CCAA:

1. Galicia: Llei 1/1993 del 13 d'Abril
2. Asturias: Llei 13/2002 del 23 de Desembre
3. Cantabria: Llei 2/1992 del 18 de Març
4. País Basc: Llei 6/1993 del 29 d'Octubre
5. Navarra: Llei 7/1994 del 31 de Maig

6. La Rioja: Llei 2/2000 del 31 de Maig
7. Aragó: Llei 11/2003 del 19 de Març
- 8. Catalunya: Llei 22/2003 del 4 de Juliol**
9. Castella – Lleó: Llei 5/1997 del 24 d'Abril
10. Madrid: Llei 1/1990 del 1 de Febrer
11. Illes Balears: Llei 1/1992 del 8 d'Abril
12. Extremadura: Llei 5/2002 del 23 de Maig
13. Castella - La Mancha: Llei 7/1990 del 28 de Desembre
14. País Valencià: Llei 4/1994 del 8 de Juliol
15. Murcia: Llei 10/1990 del 27 d'Agost
16. Andalusia: Llei 11/2003 del 24 de Novembre
17. Illes Canaries: Llei 8/1991 del 30 de Abril

A nivell internacional, trobem la denominada *Declaració Universal sobre el Benestar Animal* (DUBA), una proposta d'acord intergubernamental per tal de reconèixer que els animals són éssers capaços de sentir i patir, que tenen necessitats de benestar que han de ser respectades i que la crueltat envers aquests ha d'estar penada. De ser aprovada per les nacions unides, la DUBA seria un conjunt de principis que animaria als governs nacionals a crear o millorar les iniciatives i legislacions de protecció animal.

A més a més, tenim diferents associacions de referència com la *World Veterinary Association* (WVA), que ens enfoquen aquests temes des del punt de vista de les obligacions del veterinari, on la majoria coincideixen en que el veterinari té la responsabilitat moral de defensar el benestar animal mitjançant accions ⁽¹⁴⁾.

Als diferents annexos d'aquest treball, adjuntem la legislació que em cregut més important a nivell del tema tractat, sent aquesta la següent:

- Annex 1: Legislació a nivell de la CCAA de Catalunya (ordenada cronoògicament de més antiga a més moderna).
 - o Decret: Condicions de manteniment dels animals de companyia
 - o Llei de protecció animal de Catalunya
 - o Text refós de la Llei de protecció animal

- Annex 2: Legislació a nivell Espanyol
 - Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para el cuidado de los animales, en su explotación, transporte, experimentación y sacrificio
 - Real Decreto 558/2001, de 25 de mayo, por el que se regula el reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones de criadores de perros de raza pura.

- Annex 3: Legislació a nivell Internacional
 - Borrador de la Declaració Universal per al Benestar Animal

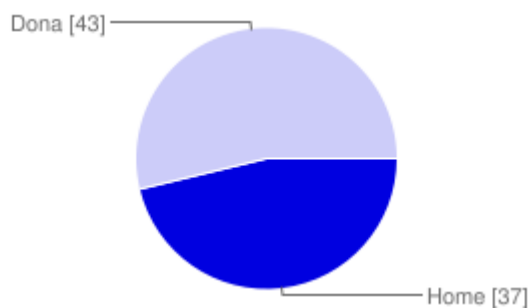
6. Enquestes

En aquest apartat hem decidit realitzar dos tipus d'enquestes.

En la primera incloem preguntes generals sobre el tema que tractem, destinades a qualsevol interlocutor; en canvi, en la segona ens hem adreçat a alguns propietaris d'animals braquicèfals (ja siguin gossos com gats). En ambdós casos, els resultats obtinguts ha estat els següents:

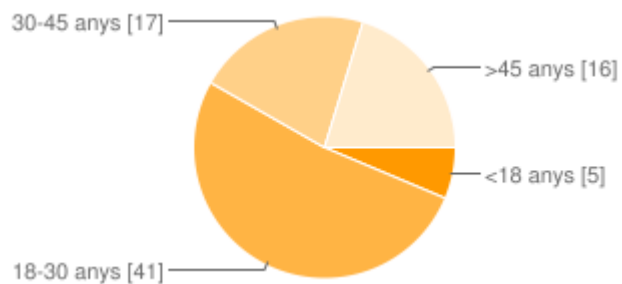
ENQUESTA GENERAL:

1. Sexe

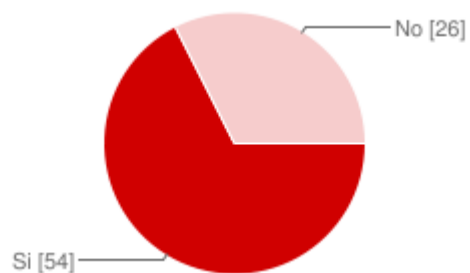
Home	37	46%
Dona	43	54%

2. Grup d'edat

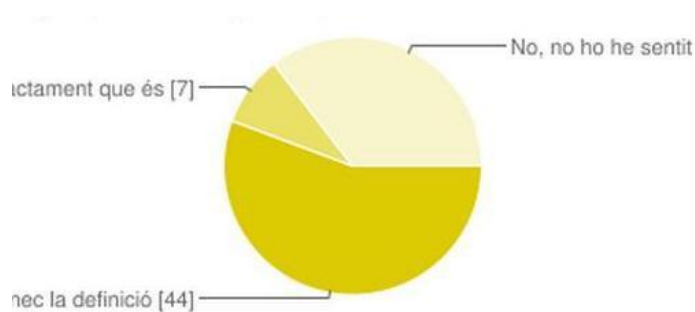
<18 anys	5	6%
18-30 anys	41	51%
30-45 anys	17	21%
>45 anys	16	20%

3. Té vostè gos o gat?

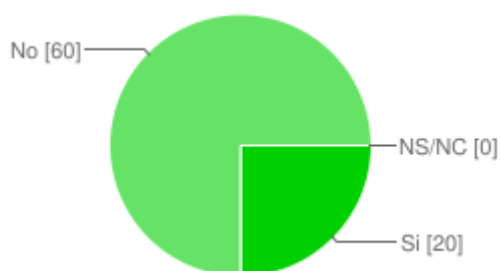
Si	54	68%
No	26	33%

4. Sap el que és una raça "braquicèfala"?

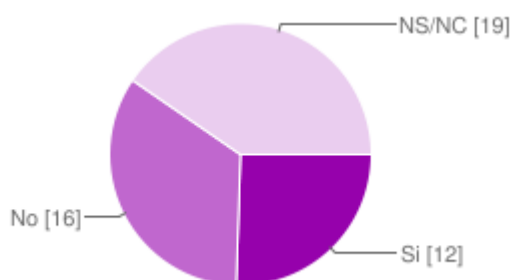
Sí, conec la definició	44	55%
Em sona, però no sé exactament que és	7	10%
No, no ho he sentit mai	28	35%

5. Té o ha tingut algun animal d'aquest tipus?

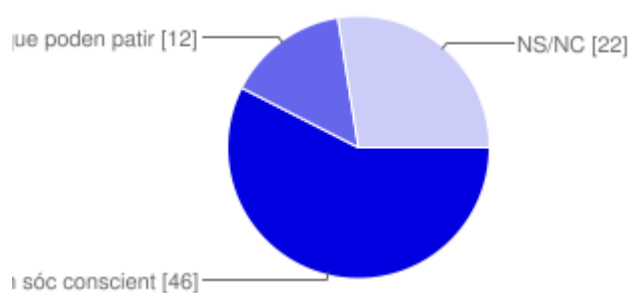
Sí	20	25%
No	60	75%
NS/NC	0	0%

6. En cas afirmatiu, tornaria ha adquirir-ne un altre?

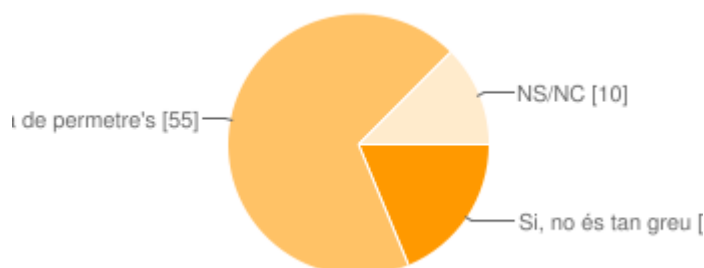
Sí	12	15%
No	16	20%
NS/NC	19	24%

7. Coneix la problemàtica implícita d'aquestes races?

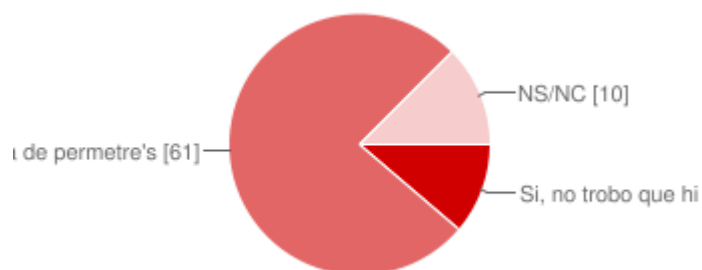
Si, en sóc conscient	46	57%
Conec alguns dels problemes que poden patir	12	15%
NS/NC	22	28%

8. *Creu que un animal que pateixi una o varies d'aquestes malalties pot tenir un bon nivell de vida?*

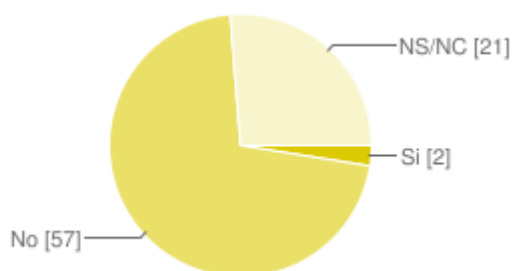
Si, no és tan greu	15	19%
No, no deuria de permetre's	55	69%
NS/NC	10	13%

9. *Li sembla correcte que es criïn aquestes races tot i estar predisposades a patir aquestes malalties?*

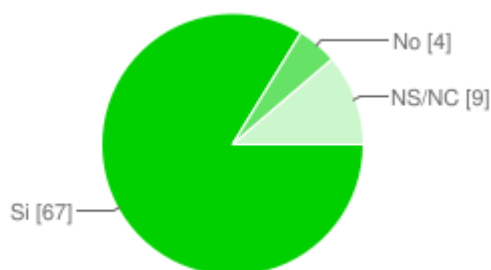
Si, no trobo que hi hagi cap problema	9	11%
No, no deuria de permetre's	61	76%
NS/NC	10	13%

10. Té coneixement d'alguna llei que reguli la cria i /o venda d'aquest tipus d'animals?

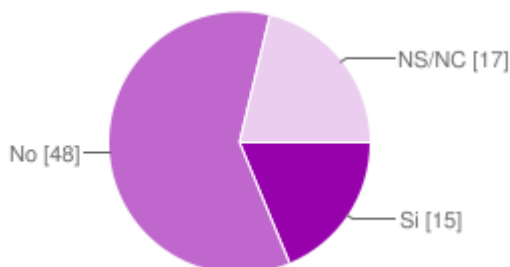
Si	2	3%
No	57	71%
NS/NC	21	26%

11. Creu vostè que hi hauria d'haver alguna llei que ho regulés?

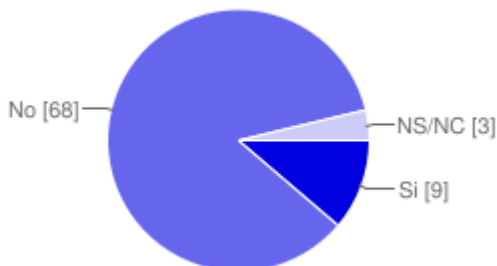
Si	67	84%
No	4	5%
NS/NC	9	11%

12. Per poder seguir produint races d'aquesta mena, s'han anat modificant i seleccionant genèticament els individus. Troba correcte aquest sistema reproductiu per un animal de companyia?

Si	15	19%
No	48	60%
NS/NC	17	21%

13. Compraria vostè un animal braquicèfal ara que sap quina problemàtica tenen?

Si	9	11%
No	68	85%
NS/NC	3	4%

La proporció entre homes i dones enquestats es propera al 50%, essent lleugerament superior el percentatge de dones. La meitat de la població enquestada es troba en el rang de 18 a 30 anys (51%); els individus d'edats compreses entre 30-45 anys i aquells majors de 45 anys representen respectivament un 21% i un 20% del

total. La subpoblació menys representada en aquesta enquesta ha esdevingut aquella en què les edats compreses són inferiors a 18 anys. La majoria dels enquestats són propietaris de gossos o gats (68%) i només el 55% coneix el significat de “raça braquicèfala”. Un cop explicat el significat d’aquest terme, només el 25% dels individus afirma haver estat o ser actualment propietari d’un animal braquicèfal. Gairebé el 60% (57%) dels enquestats són totalment conscients de la problemàtica implícita d’aquestes races i fins a un 15% són coneixedors d’alguns dels problemes que poden patir aquests individus. A tot això se li ha de sumar el fet que la majoria de la població enquestada (quasi el 70%) opina que una mascota amb aquestes deficiències no pot tenir una bona qualitat de vida i fins a un 76% dels enquestats creu que aquesta mena d’activitats no haurien de permetre’s. Gran part dels enquestats (71%) afirma desconèixer la existència d’una legislació específica per la cria i/o venda d’aquests tipus d’animals i fins el 84% de tots els individus inclosos en l’enquesta creu necessària la creació d’una llei per evitar els signes esmentats. Més de la meitat d’enquestats (60%) no aprova aquests mètodes reproductius que perpetuen les patologies anteriorment esmentades i prioritzen les preferències estètiques al benestar animal. Finalment, cal remarcar que una proporció elevadíssima (85%) no tornaria a adquirir un animal braquicèfal després de conèixer tota la patologia i simptomatologia associades a aquestes races.

ENQUESTA PER ALS PROPIETARIS

De les enquestes realitzades als propietaris vam aconseguir parlar directament i fer en persona l’enquesta a 8 persones; la meitat dels quals són propietaris de gats perses i l’altra meitat són propietaris de gossos.

La resta d’enquestes van ser realitzades mitjançant enquestes on-line, però no van ser realitzades a l’atzar; es a dir, vam seleccionar persones que sabíem que tenien animals d’aquestes races concretes i els vam enviar les enquestes per mail, ja que ens va ser impossible trobar-nos personalment amb ells.

Les races incloses en les enquestes als propietaris són:

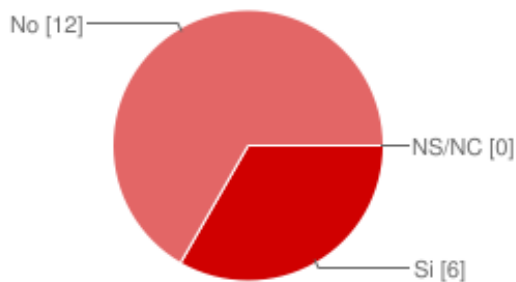
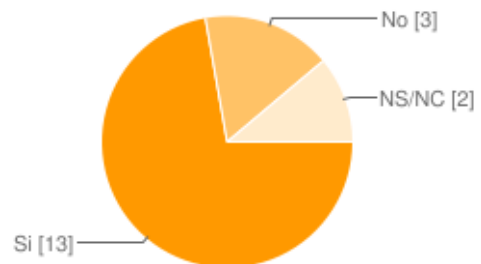
- Persa en el cas dels gats
- Bulldog Francès
- Boxer

El 39% dels propietaris entrevistats han adquirit els seus animals mitjançant la compra, la resta (61%), que en són una majoria, els han adquirit mitjançant l’adopció i/o regal.

Compra	7	39%
Adopció	4	22%
Regal (familiars, amics...)	7	39%
Altres	0	0%

La majoria de propietaris tendeixen a coincidir en lo referent al benestar animal i els problemes que presenten les seves mascotes degudes a la raça.

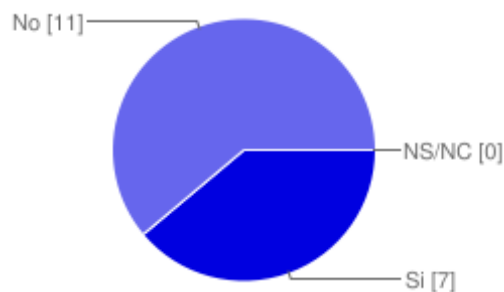
La majoria dels propietaris creuen que els seus animals compleixen perfectament amb la definició de benestar animal que se'ls va facilitar, només 3 dels propietaris entrevistats reconeixen que no compleixen tots els requisits i dos han preferit no contestar la pregunta.

A més, la majoria també coincideixen en que aquests no presenten problemes per a desenvolupar-se en la seva vida quotidiana. En aquest cas, però, 6 dels propietaris ens han especificat els problemes que presenten els seus animals.

Els principals problemes dels que ens informen són, sobretot, problemes respiratoris: els costa respirar, es cansen ràpidament i s'ofeguen. En el cas dels gossos, també solen tenir problemes oculars.

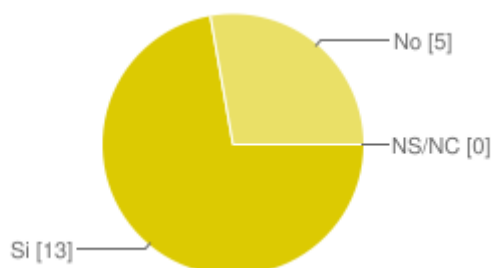
Els percentatges també coincideixen quan preguntem als propietaris sobre la felicitat dels seus animals: el 39% dels propietaris creuen que els seus animals són menys feliços que la resta, en canvi 69% no creuen que hi hagi diferències amb la resta d'animals. És a dir, que els seus animals gaudeixen de la vida amb felicitat.

Un cop valorades aquestes respostes, ens vam centrar en comparar els animals braquicèfals, amb animals de la mateixa espècie, però de diferent raça. I ho vam fer

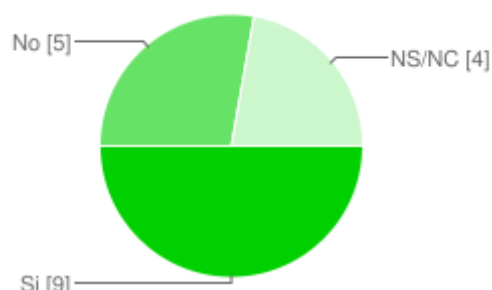
mitjançant preguntes comparatives als propietaris que havien tingut animals des dues races diferents.

Havia tingut abans algun animal de la mateixa espècie, però de raça diferent?

Només el 50% dels propietaris han detectat diferències en el comportament dels seus animals i aquestes es centren sobretot en:

- Són animals més tranquils i calmats
- Es cansen més aviat
- Ronquen

En canvi, quan preguntem als propietaris sobre la condició física dels seus animals, i si aquesta els impedeix realitzar certes accions quotidianes, el 33% dels entrevistats admeten que els seus animals tenen problemes a l'hora de realitzar accions que altres animals de la mateixa espècie realitzen amb normalitat, 44% no han notat diferències i un 22% NS/NC.

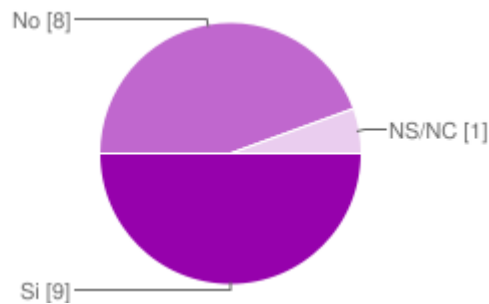
Els propietaris ens han comentat diferents problemes que presenten els seus animals, a continuació escriurem algunes de les respostes que ens han proporcionat.

"A l'estiu, s'ha de vigilar molt amb la calor, ja que són més pròxims a patir un cop de calor"

"No li impedeix realitzar res, lo que passa és que algunes de les coses li costen més o les fa pitjor: li costa més menjar, quan veu es mulla tot i va mullant tots els racons de la casa i quan es renta es traga molt pèl"

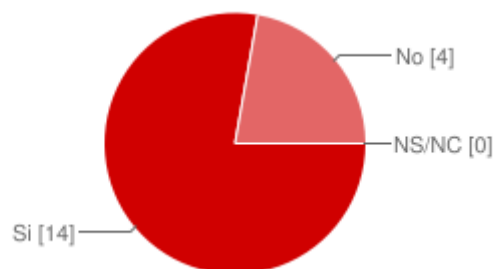
"Es cansa més al córrer en comparació amb la gossa mestissa que tenim"

Finalment, vam decidir preguntar als propietaris pels cuidats dels seu animals, si havien notat diferències entre espècies. El 50% dels propietaris donen cuidats especials als seus animals braquicèfals, mentre que un 44% els tracta igual que tractarien un animal d'una altra raça.

Pel que fa als gossos, les necessitats especials es centren, sobretot en la dieta. Aquests animals necessiten pinsos baixos en calories, ja que tenen major tendència a engreixar-se. En canvi, els gats necessiten dietes especials que previnguin problemes renals, i a més a més, necessiten majors cuidats ja que s'han de pentinar més sovint.

Per últim, la majoria dels propietaris coincideixen en que tornarien a tenir un animal d'aquesta raça.

7. Opiniions dels criadors

Durant el temps que hem invertit redactant aquest treball hem intentat en reiterades ocasions aconseguir les declaracions d'una persona que dediqui a criar animals braquicèfals, tant gats com gossos. Tots els cops que ens hem posat en contacte amb algú d'aquesta índole, s'han negat a atendre'ns. Ningú no ens ha donat cap explicació, però creiem que és degut a la naturalesa del nostre treball, dedicat més a l'ètica de criar animals predisposats a patir certes malalties que no a la pròpia cria, pel que han rebutjat les nostres ofertes.

Així doncs, hem decidit fer un petit recull d'algunes opinions de criadors que hem trobat a la bibliografia, la majoria a revistes especialitzades, que mencionin la problemàtica de la cria d'aquestes races, opinions personals, vivències a exposicions canines, informació de cria, etc.

Entrevista a Manuel Izquierdo

Cofundador del Bòxer Club d'Espanya, expresident i ara soci d'honor.

Criador de Bòxers

“En general quins creu que són els problemes de salut més importants en el Bòxer?”

- *Els problemes respiratoris.*

Quina és la seva opinió sobre les exposicions? Els criadors es preocupen en excés per guanyar o és una cosa natural?”

- *Les exposicions són necessàries per a millorar aquesta raça i em sembla normal que un criador vulgui que guanyi el seu gos.*

Entrevista a Alfredo García i Lupe Vázquez

Propietaris de l'afix DE LA ALCAZABA (Sevilla)

“Quines considera que són les principals virtuts i defectes dels Carlins (Pugs)?”

- *Com a principals virtuts tenim el caràcter, per suposat, i també la seva mida. Els seus defectes, les malalties de tipus congènit que porta a espatlles aquesta raça, les quals em consta que els bons criadors estan lluitant per eradicar.*

Quines són les principals malalties en la raça que hi ha que eradicar?

- Síndrome braquicefàlic, Displàsia de Maluc, Luxació de Ròtula, Entropió i Queratoconjuntivitis Seca.”

Entrevista a Josep Sala

Criador professional de Bulldog Anglès

“Quins consells els donaries als futurs propietaris sobre necessitats bàsiques d'aquesta raça?

- El Bulldog Anglès és una raça de morfologia braquicèfalica, com el Bòxer, el Pequinès, el Bulldog Francès, etc. Això significa que la seva capacitat cardíaca i respiratòria es veurà limitada. Serà responsabilitat nostra no exposar-lo al calor i evitar que s'esgoti excessivament.

Què opina vostè sobre la actual legislació sobre la cria i comerç d'animals a Espanya?

- Tant a nivell autonòmic com estatal s'han desenvolupat lleis per a regular aquesta activitat. Però com passa amb altres àmbits de la nostra societat, sempre hi ha individus que operen al marge de la llei.”

Entrevista a N. Beatriz Alburquerque

Propietària del criador Bleu Regard Doux de Perses Himalais

Quins són els defectes congènits dels Himàlais?

- Com tots sabem, els himàlais són delicats de cor, i algunes línies de sang pateixen problemes de ronyó. En menor grau trobem problemes respiratoris per estretament de les vies altes, sobretot a nivell de narines.

Com cria els seus Perses Himàlais per evitar aquestos defectes?

- No tenim que “evitar” aquestos problemes congènits, sinò que NO tenim que criar gats dels quals sabem que descendeixen d'algun pare, avi o besavi que hagi sigut portador d'aquestos defectes, per molt bonic que sigui el gat. Tenim que castrar i no deixar-los criar.

8. Conclusions

Realment els animals braquicèfals aconsegueixen els criteris de benestar animal? Realment podem dir que aquestes races de gossos i gats tenen un nivell de vida adequat?

Hi ha una tendència general a passar per alt el tema del benestar animal als animals de companyia, ja que és molt més fàcil imaginar que un animal està patint si es tracta d'un animal salvatge que es troba a disposició d'un zoològic que si és un gosset o gatet que es passa tot el dia en braços de la seva propietària. Desgraciadament això no és cert, i la realitat és que la gran majoria d'animals domèstics pateixen en algun nivell "malestar" però la gent no n'és conscient al mateix nivell que ho és amb la resta d'animals. I podem recolzar aquesta afirmació amb el fet que la gran majoria d'articles publicats i també la legislació consultada no tracta aquestes espècies "domèstiques", sobretot en el context familiar.

Al parlar de benestar animal, com ja hem comentat en el seu apartat, el primer que hem de fer és cobrir les necessitats bàsiques de l'animal, les que podríem denominar "necessitats fisiològiques", i aquí ja ens trobem amb les primeres diferències entre les espècies "dolicocèfals" (amb el morro normal) i les "braquicèfals" ja que aquests necessiten una atenció més personalitzada que els "gossos normals".

Encara que sembli de sentit comú, abans d'adquirir un animal, de l'espècie que sigui, s'han d'averiguar quines són les necessitats d'aquesta espècie i avaluar si som capaços de proporcionar aquestes atencions: tenim diners suficients per pagar una alimentació correcta? Estem disposats a proporcionar les cures necessàries si l'animal es posa malalt? Disposem de temps per suplir les necessitats de socialització de l'animal? I per avaluar el seu estat físic? I per notar si hi ha hagut canvis patològics en la seva conducta? ... Totes aquestes i un llarg etc. són qüestions que un futur propietari d'un braquicèfal deuria fer-se abans d'adquirir l'animal, ja que d'entrada, deuria saber que l'animal que desitja adoptar/comprar no serà tan fàcil de criar com una altra raça de gos/gat.

El gos, i en menor mesura el gat, es consideren "domesticats" des de fa centenars d'anys. De fet, d'aquí deriva la selecció genètica que han patit per tal "d'adaptar-se" a les necessitats (o capricis) de l'home, per això existeix un ventall de races tan abundant. Degut a aquest fet, la majoria de gossos i gats tenen les seves necessitats

bàsiques cobertes, és a dir, els propietaris els proporcionen una dieta carnívora i “espai” per exercitar-se. Però, és això suficient? La realitat és que no. Com a resultat de l'actual popularitat d'aquestes races, segons dades consultades, dels 200.000 gossos recollits l'any 2010 a Espanya, aproximadament 2.000 varen ser d'alguna raça braquicèfala (no tenim dades de les races de gats, per estar menys controlada la seva recollida per les protectores). El motiu sol ser que el propietari no va entendre les necessitats especials d'aquesta classe l'animal, i com aquesta nostra societat té una gran tendència a desfer-se'n de tot allò que no els va bé, l'animal acaba sent abandonat... o eutanasiat.

Hem llegit en un parell de pàgines web que últimament s'ha informat de l'increment de la incidència de “problemes comportamentals” en animals braquicèfals, sobretot en gats. Nosaltres creiem que en realitat és deuria d'haver informat de l'increment de “problemes de maneig”. Estem parlant d'un problema molt bàsic i que afecta severament a la salut física de l'individu. A ningú no li agrada trobar-se malament i una immensa majoria d'aquestes races es troben físicament malaltes pel mal maneig. Insistim en que abans d'adquirir un animal d'aquests tenim que saber que es fan grans, que necessiten una dieta correcta, que beuen molt, que no són una joguina, que no poden viure en una habitació sense llum i un llarg etcètera.

Per finalitzar, no ens extendrem gaire en temes d'ètica a l'hora de tenir un animal braquicèfal, ja que és un tema molt subjectiu, però és inevitable mencionar-ho ni que sigui de passada:

- És ètic tenir un gos el qual tindrà que quedar-se a casa tancat els dies que faci molta calor?
- És ètic tenir un gos el qual segurament quan creixi patirà fatigues cròniques, dificultats respiratòries, problemes oculars...?
- **És èticament correcte tenir un ésser viu com si fos un *objecte decoratiu*?**

La selecció natural mai no hauria permès la reproducció d'aquests animals, una cosa que és fàcilment observable només pel simple fet que el 85% dels braquicèfals venen al món mitjançant una cesària ja que les femelles no són capaces de dur a terme un part eutòcic. Tot i això, la gent troba normal criar braquicèfals simplement perquè els agrada la seva aparença externa.

I és que, últimament està de moda tenir un “*bitxo raro*” a casa.

9. Bibliografia

1. Enciclopèdia Catalana
2. Cunningham. JG (2003). Fisiología veterinaria. 3ªed. Elsevier.
3. Krämer EM (2011). Razas de Perros. Ed. Hispano Europea.
4. De Prisco A. Y Johnson JB (2007). ¿Qué perro elegir? Ed. Hispano Europea.
5. Cunliffe J. (2008). Conocer al Lhasa Apso. Ed. Hispano Europea.
6. Cunliffe J. (2007). Pekinés. Ed. Hispano Europea.
7. Critchley T. (2006). Gato Persa. Ed. Hispano Europea.
8. Mc. Donald. C (2001). Manuales de gatos: El himalayo. Ed. Hispano Europea.
9. Parsons RB. (2007). Gato exótico de pelo corto. Ed. Hispano Europea.
10. Fossum T et al. (2007). Small animal surgery. 3 edition. Ed. Elsevier
11. Johnson LR (2007). Clínicas veterinarias de Norte América. Vol 37, Num 5. Ed. Saunders.
12. Instituto de Investigación y Formación Agraria y Pesquera
13. Serrano PR. (2003). Bienestar animal: concepto y valoración. Reyna Martinez LA. Bases científicas para la determinación del sufrimiento en animales. Salvago MªRM. Legislación sobre bienestar animal. En: Bienestar animal: Experimentación, producción, compañía y zoológicos. Córdoba
14. Edwards JD. (2004). The role of the veterinarian in animal welfare – A global perspective. Global conference on animal welfare: an OIE initiative. Paris, 27-32
15. Morgan RV et al. (2004). Clínica de pequeños animales. Madrid. Elsevier
16. Leigh AL et al. (2000). Physiology of pain. Vet Clin North Anim Pract 4(30), 719
17. <http://www.persianbc.org>

FAWC: Consell Britànic pel Benestar dels Animals de Granja

10. Annexes

10.1. Annex 1: Legislació a nivell de Catalunya (ordenació cronològica)

10.1.1. Condicions de manteniment dels animals de companyia (1999)

DECRET

6/1999, de 26 de gener, pel qual s'estableixen les condicions de manteniment dels animals de companyia.

La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals estableix en el seu títol I una sèrie de disposicions de caràcter general, que fan referència a les atencions mínimes que han de rebre els animals, des del punt de vista de tracte, higiene i transport.

En els darrers anys, els animals de companyia han esdevingut un element important en la nostra societat, essent presents en un nombre molt significatiu de llars de Catalunya.

Les conseqüències d'aquesta realitat, tant pel que fa a les denúncies per manteniment d'animals de companyia en condicions inadequades com a l'aplicació de la tipificació d'infraccions d'acord amb la legislació vigent, fan necessari l'establiment de mesures específiques que regulin aquesta matèria.

Per tant, en desenvolupament de la Llei 3/1988, de 4 de març, i d'acord amb l'informe de la Comissió Jurídica Assessora;

A proposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'acord amb el Govern,

Decret:

Article 1

Obligacions bàsiques

1.1 Sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari, els posseïdors d'un animal de companyia tenen l'obligació de garantir la seva salut i benestar mitjançant el manteniment de l'animal en condicions higienicosanitàries adequades a la seva espècie.

1.2 Els posseïdors d'un animal de companyia han de proporcionar-li l'aliment, l'aigua, l'allotjament i les condicions ambientals d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum, aixopluc i cures necessàries per evitar que l'animal pateixi cap sofriment i per satisfer les seves necessitats vitals.

Article 2

Allotjament

2.1 Els animals de companyia han de disposar d'espai suficient i d'aixopluc contra la intempèrie, especialment els que es mantenen en zones exteriors i en caneres. Els animals d'un pes superior als 25 kg no poden tenir com a habitatle espais inferiors a 6 m², amb excepció dels que romanguin en les caneres municipals.

2.2 Es prohibeix mantenir els animals de companyia en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques extremes.

2.3 La retirada dels excrements i dels orins s'ha de fer de forma quotidiana, i s'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats convenientment.

2.4 Els gossos de guarda i, de forma general, els animals de companyia que es mantenen lligats o en un espai reduït, no poden restar en aquestes condicions de forma permanent; els animals de companyia amb edat subadulta han de disposar d'un grau superior de llibertat de moviments. Així mateix, han de poder accedir a una caseta o aixopluc destinat a protegir-los de la intempèrie. L'aixopluc ha de ser impermeable i d'un material que aïlli de forma suficient i que, a la vegada, no pugui produir lesions a l'animal; ha d'estar convenientment airejat i s'ha de mantenir permanentment en un bon estat de conservació i de neteja. En tot moment s'han de prendre les mesures que calguin per evitar-hi l'entrada d'aigua, així com l'escalfament excessiu durant els mesos d'estiu.

2.5 Els animals de companyia mai no poden tenir com a allotjament habitual els celoberts o balcons.

Article 3

Alimentació

Els animals de companyia han de disposar d'aigua potable i neta i degudament protegida del fred a l'hivern per evitar que es geli, i se'ls ha de facilitar una alimentació equilibrada i en quantitat suficient per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.

Article 4

Mitjans de subjecció

4.1 El contingut d'aquest article és d'aplicació als animals de companyia que, per causes justificades, s'han de mantenir subjectes en un lloc concret durant un espai de temps determinat.

4.2 El mètode de subjecció habitual són les cadenes escorredores. Les cadenes fixes només s'utilitzaran quan la impossibilitat d'instal·lar una cadena escorredora estigui justificada.

4.3 El collar i la cadena han de ser proporcionals a la talla i a la força de l'animal, no poden tenir un pes excessiu ni impossibilitar els moviments de l'animal. En cap cas la longitud de la cadena serà inferior als 3 m.

4.4 Les cadenes escorredores han d'anar sobre un cable horitzontal i han de permetre que l'animal pugui jeure i pugui arribar a l'aixopluc.

4.5 Les cadenes de tipus fix han de portar un dispositiu que eviti la torsió o el seu enrotllament i la immobilització de l'animal.

4.6 En cap cas el collar dels animals de companyia que es mantenen lligats ha de ser la mateixa cadena que el lliga, ni un collar de força o que produeixi estrangulació.

Article 5

Manteniment en vehicles

5.1 És prohibit mantenir els animals de companyia en vehicles estacionats més de 4 hores; en cap cas pot ser el lloc que els albergui de forma permanent.

5.2 Durant els mesos d'estiu els vehicles que alberguin en el seu interior algun animal de companyia s'han d'estacionar en una zona d'ombra, facilitant en tot moment la ventilació.

5.3 És prohibit tancar els animals de companyia en el maleter dels cotxes, llevat que s'adeqüi un sistema apropiat que garanteixi un aireig eficaç i que, alhora, eviti una possible intoxicació dels animals deguda als gasos originats pel mateix vehicle.

Article 6

Mesures de seguretat

Els posseïdors d'animals de companyia que per la seva mida o característiques de l'espècie puguin considerar-se potencialment perillosos han de prendre les mesures necessàries per garantir la seguretat ciutadana i la dels altres animals.

Article 7

Inspecció, vigilància i control

7.1 Correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, així com a les altres administracions competents, exercir les funcions d'inspecció, vigilància i control del compliment d'aquest Decret.

7.2 Els agents de l'autoritat col·laboraran amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, així com amb les altres administracions competents, en el compliment del que estableix aquest Decret.

Article 8

Règim sancionador

L'incompliment del que preveu aquest Decret es considera maltractament d'animals de companyia i serà sancionat d'acord amb el que estableix la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, sens perjudici de l'aplicació d'altres normatives sectorials que puguin ser d'aplicació.

Barcelona, 26 de gener de 1999

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Xavier Marimon i Sabaté

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

10.1.2. Llei de protecció animal (2004)

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

DOGC núm. 3926 - 16/07/2003

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

- LLEI 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals. (Pàg. 14237)
-

LLEI

22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

Mitjançant la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, es va comptar amb una legislació global sobre la protecció dels animals. La Llei esmentada, que va ésser capdavantera en el nostre entorn, tenia com a objectiu recollir els principis de respecte, defensa i protecció dels animals que figuren en els tractats i convenis internacionals i en les legislacions dels països socialment més avançats, i també donar unitat a la legislació vigent. Es van establir les normes i els mitjans necessaris a fi de mantenir i de salvaguardar les poblacions animals i, alhora, regular-ne la tinença, la venda, el tràfic i el manteniment en captivitat, perquè es portessin a terme amb unes garanties de bon tracte per als animals. Un cop transcorreguts més de deu anys de l'aprovació d'aquesta Llei, és oportú aprovar-ne una de nova que incorpori l'experiència assolida durant aquest període de temps. Durant aquest temps també s'han publicat noves lleis relacionades amb aquest àmbit, com la de l'experimentació animal, els gossos potencialment perillosos i diversos reglaments de desenvolupament per tal de fer efectiva llur aplicació normativa. La present Llei respon a la necessitat d'adaptar la situació legal de Catalunya a les novetats que es van produint i a l'evolució que la

societat catalana ha experimentat en aquesta matèria. Per aquest motiu, aquesta Llei fa una nova definició del concepte d'animal de companyia, en regula la protecció i, més especialment, es configura com una disposició marc de protecció dels animals, amb l'objectiu principal d'incrementar la sensibilitat dels ciutadans respecte a la protecció dels animals.

El concepte d'animal de companyia s'estén també als animals de la fauna no autòctona que de manera individual viuen amb les persones i han assumit el costum del captiveri, per tal d'incrementar-ne el control i, consegüentment, el grau de protecció.

Una altra novetat és el fet que es manifesta una clara declaració de principis, en considerar els animals com a organismes dotats de sensibilitat psíquica, a més de física. Això no vol dir res més que són mereixedors d'uns drets propis de la seva condició animal.

A aquests drets que se li atorguen s'afegeix la prohibició del sacrifici de tots els gossos i els gats que han sofert abandonaments per manca de responsabilitat de llurs propietaris i que, malgrat això, mereixen que la seva vida transcorri en condicions dignes i sigui respectada.

D'entre les novetats d'aquesta Llei, també cal posar en relleu que es formulen de manera coherent a la finalitat de protegir els animals tant les obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'aquests com les prohibicions de les accions que els poden causar danys.

En l'àmbit dels animals de companyia també hi ha importants novetats, destinades totes a aconseguir una adquisició responsable de manera que els ciutadans que voluntàriament adquireixen animals se'n responsabilitzin, en tinguin cura i, sobretot, els respectin els drets, i, per tant, no els abandonin. Per a aconseguir aquests objectius és imprescindible també comptar amb els centres de venda d'animals, els quals han de complir un seguit de requeriments, com ara l'obligació de fer un curs de cuidador o cuidadora d'animals per al personal que hi treballi.

Cal destacar també que aquesta Llei regula i limita la cria de gossos i gats per particulars, amb la finalitat de disminuir-ne el nombre i evitar una proliferació indiscriminada sense cap mena de control, ja que en moltes ocasions aquests animals pateixen les conseqüències de l'abandonament.

Igualment, es regulen els aspectes relatius a les empreses especialitzades que es fan càrrec del servei de recollida d'animals abandonats i es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, que ha d'afavorir la implicació ciutadana en l'assoliment de les finalitats d'aquesta Llei.

Per tal que aquesta Llei sigui un instrument vàlid i eficaç per a assolir les finalitats que estableix, s'actualitza el règim sancionador, adequant-lo al nou contingut d'aquesta Llei i regulant-lo tot respectant els principis propis del procediment sancionador. També es fan algunes modificacions menors amb relació a aspectes tècnics de la protecció de la fauna autòctona.

Finalment, cal destacar que mitjançant l'annex d'aquesta Llei s'actualitza el llistat d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona, fins ara incloses en l'annex 2 de la derogada Llei 3/1988, del 4 de març, en el sentit d'excloure'n: la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*); el corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), atès el fort increment

poblacional d'aquestes espècies i d'acord amb les normatives europees, i el cigne mut (*Cygnus olor*), atesa la facilitat que té per a la cria en captivitat i l'ús generalitzat que se'n fa com a animal ornamental. En canvi, s'hi inclouen: l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), atesa la davallada poblacional; el gafarró (*Serinus serinus*), perquè ja n'és prohibida la captura, i també totes les subespècies d'ós bru (*Ursus arctos*), atesos els possibles problemes taxonòmics.

TÍTOL I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, afavorint una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.
2. Els animals són éssers vivents dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.
3. Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.
4. Els animals de companyia no poden ésser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.

c) Fauna salvatge autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària.

h) Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna exòtica i altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgin animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà i els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: és l'establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosseres esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: és la instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: és l'entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.
2. La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per a garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les següents actuacions respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
- b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per a garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'obtenció prèvia de l'autorització de l'autoritat competent.
- f) No facilitar-los l'alimentació suficient.
- g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- i) Comercialitzar-los fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
- j) Exhibir-los de forma ambulant com a reclam.
- k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.

l) Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.

m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.

n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

1. Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

a) Baralles de gossos.

b) Baralles de galls.

c) Matances públiques d'animals.

d) Atraccions firals de cavallets en què s'utilitzen animals.

e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

2. Resten excloses d'aquestes prohibicions:

a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per a celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbous) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

3. Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a normes de policia d'espectacles, com poden ésser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ésser observats per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

En els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i altres concentracions d'animals vius s'ha de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

1. Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti com a mínim que aquests puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a l'altre. Els mitjans de transport o els embalatges han d'ésser concebuts per a protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.
2. Els animals han d'ésser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.
3. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per a evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

1. Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el Departament de Medi Ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per a evitar danys.
2. Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per a controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia excepcional del Departament de Medi Ambient, en condicions estrictament controlades, de manera selectiva i de petites quantitats d'ocells, per a la caça del tord i la captura en viu d'ocells fringíl·lids.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

1. Es prohibeix el sacrifici de gats i gossos a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

2. El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

3. El sacrifici i l'esterilització dels animals de companyia han d'ésser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

1. La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

2. La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per llurs característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural, ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscrita una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

3. La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les cries d'aquests.

4. Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del Departament de Medi Ambient, puguin capturar de la natura i ésser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden ésser tant confiscats com recuperats pel Departament de Medi Ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden ésser objecte de transacció.

TÍTOL II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

1. Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

2. Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per a portar a terme actuacions dins llur àmbit competencial.

Article 14

Registre censal

1. Les persones posseïdores de gossos i gats han de censar-los a l'ajuntament del municipi de residència habitual dels animals dins el termini màxim de trenta dies, comptat a partir de la data de naixement o de l'adquisició de l'animal o del canvi de residència. Prèviament a la inscripció en el cens, cal haver dut a terme la identificació de forma indeleble de l'animal.
2. Els ajuntaments han de disposar d'un registre censal de gossos i gats als efectes del que estableix l'apartat 1, en el qual han de constar les dades d'identificació veterinària de l'animal, les dades de la persona posseïdora i altres dades que s'estableixin per via reglamentària.
3. Les persones propietàries o posseïdores de gossos i gats estan obligades a notificar a l'ajuntament en el qual estigui censat l'animal, en el termini d'un mes, qualsevol modificació de les dades que figurin en el cens, inclosa la mort de l'animal.
4. El Departament de Medi Ambient, de manera directa o mitjançant encàrrec de gestió, porta un Registre General d'Animals de Companyia, en el qual s'han de recollir les dades dels gossos i els gats registrats a Catalunya procedents dels censos dels ajuntaments.
5. Els gossos i els gats han de portar de manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que en sigui posseïdora.

Article 15

Identificació

1. Els gossos i els gats han d'ésser identificats mitjançant:
 - a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.
 - b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.
2. La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal han de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació.
3. La identificació dels gossos i gats constitueix un requisit previ i obligatori per a fer qualsevol transacció de l'animal, i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència.
4. S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de llur protecció o per raons de seguretat de les persones o béns.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

1. Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals de companyia abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.
2. Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 a administracions o entitats locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.
3. Els ajuntaments han de disposar d'instal·lacions de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb capacitat suficient per al municipi o convenir la realització d'aquest servei amb entitats supramunicipals o amb altres municipis.
4. En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o les entitats públiques supramunicipals, sens perjudici de llur responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.
5. El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia que aconsegueixin tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han d'ésser establerts per reglament.
6. Els ajuntaments o les entitats supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del Departament de Medi Ambient, han de confiscar els animals de companyia si hi haguessin indicis que se'ls maltracta o tortura, si presentessin símptomes d'agressions físiques, desnutrició, atenció veterinària deficient o si es trobessin en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

1. L'ajuntament o, si escau, l'entitat supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.1.
2. El termini per a recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.
3. Si l'animal porta identificació, s'ha d'avisar la persona propietària, la qual té un termini de deu dies per a recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Un cop transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit

l'animal, se li ha de donar un nou avís i reobrir un nou termini de deu dies, un cop transcorregut el qual l'animal pot ésser cedit, acollit temporalment o adoptat.

Article 18

Acolliment d'animals

1. Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

2. L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Els animals han d'ésser identificats prèviament a l'acolliment.

b) Els animals han d'ésser desparasitats, vacunats i esterilitzats si han assolit l'edat adulta, per tal de garantir unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'apartat 21.b amb les dades de cadascun dels animals que hi ingressen, de les circumstàncies de captura, troballa o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si fos coneguda, i també de les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

3. Les instal·lacions de recollida d'animals abandonats, que han de controlar els ajuntaments tant a llurs propis centres com als centres de recollida concertats, han de disposar de les corresponents mesures de seguretat, amb la finalitat de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per tal d'evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han d'establir per reglament els requisits que aquestes instal·lacions han de complir per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

Article 19

Captura de gossos i gats ensalvatgits

1. Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos i gats ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

2. En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el Departament de Medi Ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

TÍTOL III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

1. Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre del Departament de Medi Ambient, per a obtenir el títol d'entitat col·laboradora.
2. El Departament de Medi Ambient pot convenir amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.
3. El Departament de Medi Ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos i gats, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.
4. Les associacions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

TÍTOL IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) S'han d'inscriure en el Registre de Nuclis Zoològics.
- b) Han de dur un llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de llur identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per a evitar el contagi en els casos de malaltia, o per a tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de llur inscripció en el Registre, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Comptar amb les mesures de seguretat necessàries per a evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per a evitar danys o atacs als animals.

f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.

g) Tenir a disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.

h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i ésser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

1. Són animals de competició o cursa, principalment, els gossos i els cavalls, i els altres animals que es destinin a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin.

2. Els animals que participen en curses i competicions en les quals es fan apostes i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han d'ésser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

3. No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició del Departament de Medi Ambient.

4. Les instal·lacions han de tenir els mitjans per a obtenir les proves necessàries per a fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

5. El Departament de Medi Ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària enregistrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per a garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cadascun dels animals que hi entren i de la persona propietària o responsable d'aquests. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

1. Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

- a) Ésser inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics.
- b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b, a disposició de l'administració competent, que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.
- c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni llurs progenitors, malalties hereditàries diagnosticables.
- d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.
- e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han d'ésser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos i els gats han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.
- f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

2. L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.
- b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.
- c) Els cadells importats o criats per a ésser venuts com a animals de companyia no poden ésser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

3. Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte llur reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals exòtics

Els establiments que comercialitzen animals exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

- a) El venedor o venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna i ha d'informar el comprador o compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.
- b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.
- c) Les informacions escrites a què es refereix l'article 24.1.f han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

TÍTOL V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Article 26

Regulació

1. La protecció de la fauna autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen.
2. Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del Departament de Medi Ambient.
3. El Govern ha de determinar les espècies de fauna no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre General d'Animals de Companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.
4. Les espècies que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

TÍTOL VI

Inspecció i vigilància

Article 27

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

1. Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:
 - a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.

b) Establir un registre censal dels gats, dels gossos i dels altres animals que es determinin per reglament, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.

c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.

d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

2. Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sia per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sia per sacrificar-los, si cal.

3. El Departament de Medi Ambient i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca poden dur a terme, quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 28

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al Departament de Medi Ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent per raó d'aquesta matèria, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 29

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

TÍTOL VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 30

Classificació

1. Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Tenir en possessió un gos o un gat no inscrits en el registre censal o tenir altres animals que s'han de registrar obligatòriament.

b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.

e) Transportar animals que incompleixin els requisits establerts per l'article 8.

f) No dur identificats els gats, els gossos i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desenvolupa amb relació a aquesta identificació.

g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals, sense l'autorització administrativa prèvia.

i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats.

j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent establert per als nuclis zoològics.

l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.

m) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

n) Practicar la caça i la captura d'ocells vius de longitud inferior a 20 cm, fora dels supòsits de l'article 9.2.

o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.

p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de llur benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

q) No evitar la fugida d'animals.

r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.

s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre del nucli zoològic.

v) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.

b) No tenir el llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent establert per als nuclis zoològics.

c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.

e) Fer venda ambulant d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.

f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria, si aquests no han estat declarats nuclis zoològics.

g) Anul·lar el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.

h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixi o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per llurs característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

i) Fer tir al colom.

j) Incomplir l'obligació de vendre animals desparasitats i lliures de totes les malalties a què es refereix l'article 24.1.c.

k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.

l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporten conseqüències greus per a la salut.

m) Fer matances públiques d'animals.

n) Instal·lar atraccions firals de cavallets en què s'utilitzin animals.

o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

s) La manca d'inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge en què la caça està prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel Departament de Medi Ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.5 per tal de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada llur participació en aquestes.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes dels animals que no estan identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

4. Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats i gossos fora dels casos esmentats per l'article 11.1.

c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

- d) Capturar gossos i gats ensalvatgits amb l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del Departament de Medi Ambient.
- e) No evitar la fugida d'animals d'espècies exòtiques o d'espècies híbrides, de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.
- f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.
- g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.
- k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 31

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

1. Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes fins a 20.000 euros.
2. La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia.
3. La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de Nuclis Zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.
4. L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

5. Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas d'ésser sancionades per l'incompliment d'algun dels seus termes o de normatives en aquesta matèria, han d'ésser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 3 per un període d'un any a cinc anys.

Article 32

Quantia de les multes

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h) El fet que hi hagi requeriment previ.

3. Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

4. Davant la comissió d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental o d'advertiment, sense necessitat d'iniciar un procediment sancionador.

Article 33

Comís d'animals

1. Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la desenvolupin.

2. En el cas de comissos d'exemplars de fauna autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, poden ésser alliberats immediatament.

3. Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

4. Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot ésser perillós per a llur supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el Departament de Medi Ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

5. Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions relacionades amb aquest i, en el cas de fauna autòctona, la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo van a compte del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 34

Responsabilitat civil i reparació de danys

1. La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats.

2. En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

3. En l'eventualitat que l'animal no pertanyés a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol onerós, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 35

Responsables de les infraccions

1. És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament.

2. Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 36

Procediment sancionador

Per a imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la

Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener.

Article 37

Administració competent per a sancionar

1. La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon:

- a) Als alcaldes, les qualificades de lleus.
- b) Als delegats territorials del Departament de Medi Ambient, les qualificades de greus.
- c) Al conseller o consellera de Medi Ambient, les qualificades de molt greus.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, correspon al Departament de Justícia i Interior sancionar les infraccions relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, del 15 de juny, que infringeixin el que disposa la present Llei.

Disposicions addicionals

Primera

Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge

Es crea la Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge, per tal de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta comissió.

Segona

Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia i Registre d'Animals de Competició

- 1. Es crea el Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.
- 2. Es crea el Registre d'Animals de Competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.
- 3. S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

Tercera

Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han d'ésser establerts per reglament.

Quarta

Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

Cinquena

Normativa específica

1. Es regeixen per la normativa específica corresponent:

- a) Els animals d'explotacions ramaderes.
- b) La pesca, la recollida de marisc, la captura i la caça.
- c) Els gossos considerats potencialment perillosos.
- d) Els gossos pigall.
- e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

2. La protecció de la fauna autòctona també ha d'ésser regulada per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

Sisena

Pràctica de la pesca esportiva amb peixet

Sens perjudici del que disposa l'article 22.2 de la Llei 3/1988, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

Setena

Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

Vuitena

Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El Departament de Medi Ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

Disposicions transitòries

Primera

Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver donat compliment a l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Segona

Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al Departament de Medi Ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Resta derogada la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, llevat dels articles 18; 19; 21, apartats 1, 2, 3, 4 i 5; 22; 23; 24; 31; 32; 33, apartats 1, 2 i 4; 35; 36, i 37, els quals són aplicables a la fauna autòctona. Així mateix, es deroguen totes les normes d'igual o inferior rang que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin, incloses les normes sectorials específiques.

Disposicions finals

Primera

Desenvolupament i execució

1. El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el reglament per a desenvolupar-la i executar-la.

2. El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per a aplicar i desenvolupar aquesta Llei.

Segona

Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què es refereix aquesta Llei.

Tercera

Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquest Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

Quarta

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de l'article 11.1, que entra en vigor l'1 de gener de 2007.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 4 de juliol de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

10.1.3. Text refós de la Llei de protecció animal (2008)

DECRET LEGISLATIU

2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

La disposició final segona de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC núm. 5038, de 31.12.2007), autoritza el Govern perquè en el termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongui en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals; la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, i les modificacions que conté la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, amb l'encàrrec que la refosa compregui la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

Fent ús de l'habilitació legal esmentada, s'ha elaborat un Text refós de la Llei de protecció dels animals que recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última Llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

En conseqüència, a proposta del conseller de Medi Ambient i Habitatge, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i d'acord amb el Govern,

Decret:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, el qual es publica a continuació.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions següents:

1. La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18.3.1988), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
2. La Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC núm. 3926, de 16.7.2003), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
3. L'article 2.2 i les disposicions addicionals de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 15 d'abril de 2008

José Montilla i Aguilera

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Baltasar i Albesa

Conseller de Medi Ambient i Habitatge

Text refós de la Llei de protecció dels animals.

Títol I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones que en són propietàries o posseïdors.

Article 2

Finalitat i principis

2.1 La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2.2 Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

2.3 Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

2.4 Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. També tenen aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos, els gats i les fures.

c) Fauna salvatge autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, i les que hi hivernen o hi són de pas. També comprèn les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: animal de la fauna salvatge no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. També tenen la consideració d'abandonats els casos establerts per l'article 17.3.

h) Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna salvatge no autòctona i d'altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgen animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosseres esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

m) Animals de competició o cursa: animals que es destinen a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin, principalment els gossos i els cavalls.

n) Animal perdut: animal de companyia que duu identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

4.1 Les persones propietàries i les posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

4.2 La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les actuacions següents respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
- b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir-ne la salut o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent.

- f) No facilitar-los l'alimentació suficient.
- g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i d'establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin als seus animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
- j) Exhibir-los de manera ambulant com a reclam.
- k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.
- l) Mantenir-los lligats durant gran part del dia o limitar-los de manera duradora el moviment que els és necessari.
- m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

6.1 Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o d'altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

- a) Baralles de gossos.
- b) Baralles de galls.

c) Matances públiques d'animals.

d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres d'assimilables.

e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

6.2 Resten excloses d'aquestes prohibicions:

a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbous) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

6.3 Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a les normes de policia d'espectacles, com poden ser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ser observades per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

Els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i d'altres concentracions d'animals vius han de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

8.1 Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti, com a mínim, que puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a un altre. Els mitjans de transport o els

embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

8.2 Els animals han de ser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.

8.3 En la càrrega i la descàrrega dels animals, s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

9.1 Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per evitar-ne els danys.

9.2 Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient, per a la captura de petites quantitats d'ocells, en condicions estrictament controlades i de manera selectiva. S'han de determinar per reglament les espècies d'ocells susceptibles de captura i les condicions i requisits aplicables. Excepcionalment, es poden utilitzar substàncies enganxoses per al control de plagues de rosegadors si per qüestions sanitàries, de seguretat o d'urgència es justifica la necessitat i sempre que aquesta activitat no pugui afectar cap espècie protegida ni el medi natural. Aquesta activitat només pot de ser duta a terme per personal professional, en llocs tancats i adoptant les mesures adequades per evitar al màxim el patiment de l'animal.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o d'altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment

d'animals requereix l'autorització prèvia de l'Administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1 El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.2 Es prohibeix el sacrifici de gats, gossos i fures a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.3 Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament. El reglament també ha de regular com han de ser els procediments d'esterilització perquè tinguin els mínims efectes fisiològics i de comportament en l'animal.

11.4 El sacrifici dels animals i l'esterilització dels animals de companyia han de ser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

12.1 La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

12.2 La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per les seves característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat

necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscrita una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

12.3 La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les seves cries.

12.4 Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del departament competent en matèria de medi ambient, puguin capturar de la natura i de ser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna salvatge autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden de ser tant confiscats com recuperats pel departament competent en matèria de medi ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden de ser objecte de transacció.

Títol II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

13.1 Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

13.2 Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per portar a terme actuacions dins el seu àmbit competencial. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria i no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideix habitualment l'animal o en el Registre general d'animals de companyia.

Registre general d'animals de companyia i censos municipals

14.1 Es crea el Registre general d'animals de companyia, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.

14.2 Els ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens, han de constar les dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i les altres dades que s'estableixin per reglament.

14.3 La persona propietària o posseïdora d'un gos, un gat o una fura té un termini de tres mesos des del naixement de l'animal o de trenta dies des de la data d'adquisició de l'animal, el canvi de residència, la mort de l'animal o la modificació d'altres dades incloses en el cens per comunicar-ho al cens municipal o al Registre general. Prèviament a la inscripció de l'animal en el cens municipal o en el Registre general, cal haver-ne dut a terme la identificació d'acord amb el que preveu l'article 15.1.

14.4 Els censos municipals i el Registre general s'elaboren seguint criteris de compatibilitat informàtica d'acord amb les directrius elaborades pel departament competent en matèria de medi ambient.

14.5 El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals i amb els de les institucions privades que ho demanin. Aquest sistema informàtic s'ha de regir pels principis d'eficiència, eficàcia, unitat, coordinació, gestió ordenada i servei públic, i ha de facilitar la gestió a les administracions locals.

14.6 El Registre general d'animals de companyia pot de ser gestionat directament pel departament competent en matèria de medi ambient o bé mitjançant l'encàrrec de gestió, d'acord amb les condicions i els requisits establerts per la legislació vigent.

14.7 Els gossos, els gats i les fures han de dur d'una manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificadora o qualsevol altre mitjà adaptat al collar en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que n'és posseïdora o propietària.

14.8 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

14.9 El Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom qui ho sol·liciti, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.

Article 15

Identificació

15.1 Els gossos, els gats i les fures han de ser identificats mitjançant:

- a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.
- b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

15.2 La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal ha de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació establertes per l'article 14.2. Així mateix, ha de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

15.3 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que provenguin d'altres comunitats autònomes o de fora de l'Estat i que esdevinguin residents a Catalunya han de validar-ne la identificació i registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

15.4 La identificació dels gossos, els gats i les fures constitueix un requisit previ i obligatori per fer qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència. Qualsevol transacció duta a terme sense que hi consti la identificació de l'animal és nul·la i es té per no feta. La nul·litat de la transacció no eximeix la persona posseïdora de les responsabilitats que li puguin correspondre.

15.5 S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de la seva protecció, per raons de seguretat de les persones o béns o per raons ambientals o de control sanitari.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

16.1 Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.

16.2 Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 als ens locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

16.3 Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb prou capacitat per al municipi, o convenir la realització d'aquest servei amb ens locals supramunicipals o amb altres municipis.

16.4 En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, sens perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

16.5 El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia i que dugui a terme tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han de ser establerts per reglament.

16.6 Els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb el que preveu l'article 20, han de

confiscar els animals de companyia si hi ha indicis que se'ls maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressions físiques, desnutrició o atenció veterinària deficient o si romanen en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

17.1 L'ajuntament o, si escau, l'ens local supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2 El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

17.3 Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'ens supramunicipal corresponent ha de notificar a la persona propietària o posseïdora que té un termini de vint dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot de ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.

Article 18

Acolliment d'animals

18.1 Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

18.2 L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Els animals han de ser identificats prèviament a l'acolliment
- b) Els animals han de ser desparasitats, vacunats i esterilitzats d'acord amb el que preveu l'article 11.3, per garantir-ne unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'article 21.b) amb les dades de cada animal que hi ingressa, de les circumstàncies de captura, trobada o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si és coneguda, i també les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

18.3 Els centres de recollida d'animals abandonats han de disposar de les corresponents mesures de seguretat a fi de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han de fixar per reglament els requisits que aquests centres han de reunir per complir el que estableix aquesta Llei. El control dels requisits previstos en aquest apartat correspon als ajuntaments tant en els centres propis com en els centres concertats.

Article 19

Captura de gossos, gats i fures ensalvatgits

19.1 Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos, gats i fures ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

19.2 En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el departament competent en matèria de medi ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

Títol III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

20.1 Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre

d'associacions de protecció i defensa dels animals del departament competent en matèria de medi ambient per obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

20.2 El departament competent en matèria de medi ambient pot convenir, en els termes previstos per la normativa vigent, amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

20.3 El departament competent en matèria de medi ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, per a la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos, gats i fures, i també per a la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

20.4 Les associacions a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

Títol IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Dur un llibre de registre oficial, diligenciat per l'Administració competent, en què es

recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de la seva identificació.

c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.

d) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.

e) Tenir les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.

f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.

g) Tenir a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.

h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i de ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

22.1 Els animals de competició o cursa i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han de ser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

22.2 No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i registrats en el Registre d'animals de competició del departament competent en matèria de medi ambient.

22.3 Les instal·lacions previstes en l'apartat 1 han de tenir els mitjans per obtenir les

proves necessàries per fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

22.4 El departament competent en matèria de medi ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària registrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals de companyia han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cada animal que hi entra i de la persona que n'és propietària o posseïdora. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

24.1 Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

- a) Estar inscrits en el Registre de nuclis zoològics.
- b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b), i tenir-lo a disposició de l'Administració

competent, el qual ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.

c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni els seus progenitors, malalties hereditàries diagnosticables. A més, els animals de companyia s'han de vendre esterilitzats, d'acord amb el que preveu l'article 11.3, i s'han de vendre identificats els animals per als quals la identificació és obligatòria d'acord amb l'article 15.

d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.

e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han de ser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos, els gats i les fures han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, també s'ha de lliurar un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

24.2 L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.

b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.

c) Els cadells importats o criats per ser venuts com a animals de companyia no poden de ser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

24.3 Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte la seva reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics

Els establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

- a) El venedor o la venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna, i ha d'informar el comprador o la compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.
- b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.
- c) Les informacions escrites a què fa referència l'article 24.1.f) han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

Títol V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Capítol I

Normes generals

Article 26

Regulació

La protecció de la fauna salvatge autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

Article 27

Fauna salvatge no autòctona

27.1 Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna salvatge no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient.

27.2 El Govern ha de determinar les espècies de fauna salvatge no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre general d'animals de companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

Article 28

Protecció dels peixos de talla petita

28.1 Es prohibeixen la pesca, el tràfic, la venda i el consum de peixos i de crancs menors de la fauna salvatge autòctona de 8 cm de llargada. Per als peixos, aquesta longitud es compta des de la punta de la boca fins al punt mitjà de l'aleta caudal. Per als crancs, la mida es compta des de l'ull fins a l'extrem de la cua estesa.

28.2 Sens perjudici del que disposa l'apartat 1, es pot autoritzar per reglament la pesca de peixos de menys de 8 cm en els entrenaments i campionats anomenats de pesca de minitalla al coup, organitzats per la Federació Catalana de Pesca Esportiva o per les seves entitats federades, i en la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies anomenades vairó i madrilla.

Article 29

Arts prohibits per a la captura d'animals

29.1 Es prohibeix la venda i la utilització de xarxes japoneses. Aquests arts només poden de ser utilitzats amb finalitats científiques, mitjançant l'autorització especial del departament competent en matèria de medi ambient i sota els requisits de precinte identificador que s'ha de determinar per reglament.

29.2 Es prohibeix la venda i la utilització de tota mena de paranys de tipus cep i del tipus ballesta per a la captura d'animals.

29.3 Es prohibeix la utilització de balins, d'armes d'aire comprimit i d'armes de calibre 22 en la pràctica de la caça.

Capítol II

Fauna salvatge autòctona protegida

Article 30

Declaració de fauna salvatge autòctona protegida

30.1 Les espècies de la fauna salvatge autòctona que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

30.2 El departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb l'estat de les poblacions de la fauna salvatge autòctona, pot ampliar la relació d'espècies protegides a Catalunya.

30.3 Les espècies declarades anualment espècies protegides o de caça o pesca prohibides per les resolucions que estableixen els períodes hàbils de caça i de pesca en el territori de Catalunya es consideren espècies de l'annex, amb la categoria D, mentre dura la temporada de caça o de pesca, i són sotmeses a idèntica protecció.

Article 31

Àrees de protecció de fauna salvatge autòctona

31.1 Amb la finalitat de conservar les espècies animals, s'estableixen les àrees de protecció següents:

- a) Les reserves naturals de fauna salvatge.
- b) Els refugis de fauna salvatge.

31.2 Les reserves naturals de fauna salvatge són àrees limitades per protegir determinades espècies i/o poblacions de la fauna salvatge en perill d'extinció. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, un cop feta la informació pública adient. No s'hi pot permetre cap activitat que perjudiqui o pugui perjudicar l'espècie o la població per a la protecció de la qual s'ha fet la declaració.

31.3 Els refugis de fauna salvatge són àrees limitades per preservar la fauna. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, d'ofici o a instància de les persones propietàries del terreny, amb l'informe previ del Consell de Caça de Catalunya, i, si es tracta de terrenys inclosos en àrees privades de caça, havent fet prèviament la informació pública adient. En els refugis de fauna salvatge és prohibida la caça.

Article 32

Planejament

Els instruments de planejament territorial i urbanístic han d'assegurar la preservació, el manteniment i la recuperació dels biòtops i dels hàbitats de les espècies protegides.

Article 33

Prohibicions

33.1 Respecte de les espècies de fauna salvatge autòctona protegides, es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic o el comerç, la importació i l'exhibició pública, tant dels exemplars adults com dels ous o les cries, i també de les parts o restes, llevat dels supòsits especificats per reglament. Aquesta prohibició afecta tant les espècies vives com les dissecades i tant l'espècie com els tàxons inferiors.

33.2 Pel que fa a les espècies migratòries, es prohibeix especialment la pertorbació dels espais de concentració, cria, muda, hibernada i descans.

Article 34

Autoritzacions de captura en viu

34.1 En condicions estrictament controlades, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones d'exemplars adults d'algunes de les espècies que detalla l'annex. En casos excepcionals i amb les mateixes finalitats, també es pot autoritzar la recollida d'ous i de cries.

34.2 En cas que no comporti amenaça per a les poblacions de l'espècie, es pot autoritzar la captura en viu d'exemplars adults o la recollida d'ous i cries de les espècies que detalla l'annex amb la finalitat de reintroduir aquestes espècies en altres àrees de Catalunya. Aquestes operacions requereixen un informe previ del departament competent en matèria de medi ambient sobre l'estat de la població d'aquella espècie a Catalunya.

34.3 Excepcionalment, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, es pot autoritzar la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública de mascles de pinsà (*Fringilla coelebs*), cadenera (*Carduelis carduelis*), verdum (*Carduelis chloris*) i passerell (*Carduelis cannabina*) per a activitats tradicionals destinades a concursos de cant, sempre que les activitats esmentades no comportin un detriment per a les poblacions d'aquestes espècies. Es prohibeix la captura, la tinença i l'exhibició pública de femelles de les espècies esmentades.

Article 35

Caça selectiva temporal

35.1 Només si cal reduir la població animal d'una espècie protegida, en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'annex o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot autoritzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'annex. Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe que demostrï que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posa en perill el nivell de població, la distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya.

35.2 Durant el temps que duri la cacera, aquesta ha de ser controlada per representants del departament competent en matèria de medi ambient.

Article 36

Captura d'ocells per a falconeria

El departament competent en matèria de medi ambient ha de regular la captura d'ocells rapinyaires per a la pràctica de la falconeria.

Article 37

Lliuraments a nuclis zoològics i altres centres

Es faculta el departament competent en matèria de medi ambient perquè lliuri a nuclis zoològics o a altres centres exemplars vius irrecuperables per a la natura, amb finalitats científiques o educatives, o exemplars dissecats o les seves parts de les espècies protegides de la fauna salvatge autòctona recollides en l'annex d'aquesta Llei, tant si provenen de comisos com directament de la natura.

Capítol III

De la dissecció d'espècies protegides

Article 38

Autoritzacions de dissecció

38.1 En el cas d'animals morts, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir-se que es recuperin, el departament competent en matèria de medi ambient en pot autoritzar la dissecció i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

38.2 Només es pot permetre la dissecció als particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient. En cap cas no es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.

Article 39

Llibre de registre d'activitats de taxidèrmia

39.1 Totes les institucions, tallers i persones que practiquen activitats de taxidèrmia han de dur un llibre de registre en què han de constar les dades referents als exemplars de la fauna salvatge objecte de dissecació total o parcial.

39.2 Aquest llibre de registre, del qual s'han de determinar les dades per reglament, ha d'estar a disposició del departament competent en matèria de medi ambient perquè el pugui examinar.

Article 40

Registre de tallers de taxidermistes

Es crea el Registre de tallers de taxidermistes, dependent del departament competent en matèria de medi ambient. Per reglament s'han de fixar les condicions per accedir-hi.

Títol VI

Inspecció i vigilància

Article 41

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

41.1 Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

- a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.
- b) Establir un cens municipal d'animals de companyia d'acord amb el que preveu l'article 14, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.
- c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.

d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

41.2 Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del departament competent en matèria de sanitat animal, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sigui per sacrificar-los, si cal.

41.3 El departament competent en matèria de medi ambient i el departament competent en matèria de sanitat animal poden dur a terme, quan hi concorren circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 42

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al departament competent en matèria de medi ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent en matèria de protecció dels animals, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 43

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

Títol VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 44

Classificació

44.1 Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

44.2 Són infraccions lleus:

- a) Tenir en possessió un gos, un gat, una fura o altres animals que s'han de registrar obligatòriament no inscrits en el Registre general d'animals de companyia.
- b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
- c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- e) Transportar animals incomplint els requisits establerts per l'article 8.
- f) No dur identificats els gats, els gossos i les fures i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desplega en relació amb aquesta identificació.
- g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

- h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense l'autorització administrativa prèvia.
- i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats, amb l'excepció prevista en l'article 9.2.
- j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de nuclis zoològics.
- k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia.
- l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- m) Tenir espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- n) Practicar la caça, la captura o el comerç de qualsevol exemplar d'espècie de fauna vertebrada autòctona no protegida, llevat dels supòsits reglamentats.
- o) Fer exhibició ambulant d'animals com a reclam.
- p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.
- q) No evitar la fugida d'animals.
- r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.
- s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
- t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
- u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre de nucli zoològic.

v) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.

x) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desplegui que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

44.3 Són infraccions greus:

a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.

b) No tenir el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia, o no tenir-lo diligenciat per l'Administració competent.

c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.

e) Fer venda ambulant d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.

f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria d'animals, si no han estat inscrits en el Registre de nuclis zoològics.

g) Anul·lar el sistema d'identificació dels animals sense prescripció ni control veterinari.

h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixin o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per les seves característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

i) Fer tir al colom.

j) Incomplir l'obligació de vendre animals en les condicions a què fa referència l'article

24.1.c).

k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.

l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut.

m) Fer matances públiques d'animals.

n) Instal·lar atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres assimilables.

o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

r bis) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

s) No estar inscrit en el Registre de nuclis zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a

l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge on la caça és prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel departament competent en matèria de medi ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.4 de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada la seva participació en aquestes curses.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes sobre animals que no estan identificats i registrats en el Registre d'animals de competició.

y bis) Posseir o emprar arts de caça o captura prohibits, o comerciar-hi, especificats en l'annex 3 del Reial decret 1095/1989, de 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies de caça i pesca i s'estableixen les normes per a la seva protecció, o bé en la norma que el substitueixi, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

z bis) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

44.4 Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats, gossos i fures fora dels casos esmentats per l'article 11.2.

c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

d) Capturar gossos, gats i fures ensalvatgits mitjançant l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del departament competent en matèria de medi ambient.

e) No evitar la fugida d'animals d'espècies de fauna salvatge no autòctona, d'animals de companyia exòtics o d'híbrids de manera que pugui comportar una alteració ecològica

greu.

f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.

g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna salvatge autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.

k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 45

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 20.000 euros.

45.2 La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment d'estendre l'acta d'inspecció o interposar la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels

instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden de ser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.

45.3 La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de nuclis zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

45.4 L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

45.5 Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas de ser sancionades per l'incompliment d'alguns dels termes o normatives en aquesta matèria, han de ser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 4 per un període d'un any a cinc anys.

Article 46

Quantia de les multes

46.1 Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

46.2 En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.

- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h) El fet que hi hagi requeriment previ.

46.3 Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

46.4 En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'advertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador, llevat de les infraccions comeses en matèria de fauna autòctona, en les quals sempre s'ha d'iniciar l'expedient sancionador corresponent. D'acord amb el que s'estableix per reglament, el Govern pot estendre aquestes actuacions d'educació ambiental o de prestació d'activitats de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals a qualsevol infractor, sigui quina sigui la infracció comesa, i, si escau, la sanció imposada, com a mesura específica complementària.

Article 47

Comís d'animals

47.1 Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la despleguin.

47.2 En el cas de comissos d'exemplars de fauna salvatge autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, els exemplars poden de ser alliberats immediatament.

47.3 Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot de ser perillós per a la seva supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el departament competent en matèria de medi ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

47.4 Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

47.5 Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions que hi estiguin relacionades i, en el cas de fauna salvatge autòctona, la rehabilitació de l'animal per alliberar-lo van a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 48

Responsabilitat civil i reparació de danys

48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 6.000 euros

B: 2.000 euros

C: 300 euros

D: 100 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.

48.2 En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

48.3 Si l'animal no pertany a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol oneros, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 49

Responsables de les infraccions

49.1 És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

49.2 Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 50

Procediment sancionador

Per imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 51

Administració competent per sancionar

51.1 La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

Primer. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus o greus.

Segon. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) Per a la resta d'infraccions:

Primer. Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal.

Segon. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants, i també si es tracta d'infraccions greus.

Tercer. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

51.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, la competència per sancionar infraccions d'aquesta Llei relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, de 15 de juny, correspon al departament competent per aplicar la Llei 10/1990, o norma que la substitueixi.

Article 52

Multes coercitives

52.1 Si la persona que hi està obligada no compleix les obligacions establertes per aquesta Llei, l'autoritat competent la pot requerir perquè, en un termini suficient, les compleixi, amb l'avertiment que, en el cas contrari, se li imposarà una multa coercitiva amb assenyalament de quantia, si escau, i fins a un màxim de 500 euros, sens perjudici de les sancions aplicables.

52.2 En cas d'incompliment, l'autoritat competent pot dur a terme requeriments successius fins a un màxim de tres. En cada requeriment, la multa coercitiva pot de ser incrementada el 20% respecte de la multa acordada en el requeriment anterior.

52.3 Els terminis concedits han de ser suficients per poder dur a terme la mesura de què es tracti i per evitar els danys que es puguin produir si no s'adopta la mesura en el temps corresponent.

Disposicions addicionals

.1 Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge

Es crea la Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge a fi de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta Comissió.

.2 Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia i Registre d'animals de competició

2.1 Es crea el Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2.2 Es crea el Registre d'animals de competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

2.3 S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

.3 Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han de ser establerts per reglament.

.4 Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores,

campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

.5 Normativa específica

5.1 Es regeixen per la normativa específica corresponent:

- a) Els animals d'explotacions ramaderes.
- b) La pesca, la recollida de marisc, la captura d'animals i la caça.
- c) Els gossos considerats potencialment perillosos.
- d) Els gossos pigall.
- e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

5.2 La protecció de la fauna autòctona també ha de ser regulada per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

.6 Pràctica de la pesca esportiva amb peix viu

Sens perjudici del que disposa l'article 28, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peix viu, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

.7 Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

.8 Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El departament competent en matèria de medi ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

.9 Modificació del barem de valoració i de les categories per espècie

Es faculta el Govern perquè modifiqui per decret el barem de valoració establert per l'article 48.1, i també, segons l'evolució de les poblacions, la categoria per espècie que recull l'annex.

.10 Suport als ens locals

10.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, línies d'ajuts als ens locals perquè els facilitin dur a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós.

10.2 El departament competent en matèria de medi ambient ha de donar suport tècnic i assessorament als ens locals perquè duguin a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós. Els termes i les condicions d'aquest suport s'han de regular per mitjà de convenis de col·laboració.

.11 Recollida d'animals exòtics

11.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir convenis amb els ens locals per fixar els termes en què aquests ens locals han de recollir i lliurar a centres especialitzats els animals exòtics abandonats o perduts.

11.2 Els ens locals poden concertar l'execució de la prestació dels serveis de recollida i lliurament a què fa referència l'apartat 1 amb les entitats o les empreses que disposin dels mitjans tècnics i personals adequats.

.12 Pròrroga en l'aplicació de l'article 11.1 de la Llei 22/2003 en determinats casos

El Govern pot prorrogar el termini d'entrada en vigor de l'article 11.1 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, recollit en l'article 11.2 d'aquest Text refós, que era l'1 de gener de 2007, d'acord amb el que preveu la disposició final quarta de la Llei 22/2003, fins a un màxim d'un any, als municipis o a les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si constata una greu dificultat per aplicar l'article esmentat, sempre que l'ajuntament o l'entitat supramunicipal afectat presenti un pla que comprometi l'assoliment en aquest període de temps dels objectius previstos en l'article esmentat.

.13 Dotació econòmica de programes de reeducació i conscienciació

Als efectes del que disposa l'article 32.4 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, en la redacció establerta per l'article 6.6 d'aquesta Llei, que es recull en l'article 46.4 d'aquest Text refós, el Govern ha d'aprovar i dotar econòmicament abans de l'1 de gener de 2007 programes concrets de reeducació i de conscienciació de respecte envers la natura i els animals, els quals han d'incloure necessàriament la instrucció sobre els drets i les obligacions dels propietaris o els posseïdors d'animals i del règim de protecció dels animals.

Disposicions transitòries

.1 Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver complert l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

.2 Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al departament competent en matèria de medi ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

Disposicions finals

.1 Desplegament i execució

1.1 El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el reglament per desplegar-la i executar-la.

1.2 El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per aplicar i desplegar aquesta Llei.

.2 Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a comptar a partir de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què fa referència aquesta Llei.

.3 Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat, es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquesta Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ
AL DESENVOLUPAMENT

RESOLUCIÓ

VCP/1133/2008, de 8 d'abril, per la qual es dóna publicitat a les subvencions atorgades per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament durant l'exercici 2007.

En compliment del que estableixen l'article 18.3.c), de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions i l'article 94.6 del Text refós de la Llei de inances públiques de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre,

RESOLC:

Donar publicitat a les subvencions d'import igual o superior a 3.000 euros concedides durant l'exercici 2007 per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional, que es publiquen com a annex a aquesta Resolució.

Barcelona, 8 d'abril de 2008

ANDREU FELIP I VENTURA

Director

10.2. Annex 2: Legislació a nivell d'Espanya

10.2.1. Ley 32/2007 para el cuidado de los animales en su explotación, transporte, experimentación y sacrificio

DISPOSICIONES GENERALES.

Artículo 1. Objeto.

Esta Ley tiene por objeto:

Establecer las normas básicas sobre explotación, transporte, experimentación y sacrificio para el cuidado de los animales y un régimen común de infracciones y sanciones para garantizar su cumplimiento.

Regular la potestad sancionadora de la Administración General del Estado sobre exportación e importación de animales desde o hacia Estados no miembros de la Unión Europea en lo que respecta a su atención y cuidado y sobre los animales utilizados para experimentación y otros fines científicos en procedimientos de su competencia.

Artículo 2. Ámbito de aplicación.

1. Esta Ley se aplicará a los animales vertebrados de producción o que se utilicen para experimentación y otros fines científicos.

2. Esta Ley no se aplicará a:

La caza y la pesca.

La fauna silvestre, incluida aquella existente en los parques zoológicos que se regulan por la Ley 31/2003, de 27 de octubre, de conservación de la fauna silvestre en los parques zoológicos, sin perjuicio de lo previsto en el artículo 14.1.f de esta Ley.

Los espectáculos taurinos previstos en los artículos 2 y 10 de la Ley 10/1991, de 4 de abril, sobre potestades administrativas en materia de espectáculos taurinos, y las competiciones deportivas regladas incluidas las actuaciones precisas para el control del dopaje de los animales.

Los animales de compañía, sin perjuicio de lo previsto en la disposición adicional primera de esta Ley.

Artículo 3. Definiciones.

A los efectos de esta Ley, se entenderá por:

Animales de producción: los animales de producción, reproducción, cebo o sacrificio, incluidos los animales de peletería o de actividades cinegéticas, mantenidos, cebados o criados, para la producción de alimentos o productos de origen animal, o para cualquier otro fin comercial o lucrativo.

Animales utilizados para experimentación y otros fines científicos: los animales vertebrados utilizados o destinados a ser utilizados en los procedimientos.

Procedimiento: toda utilización de un animal para la experimentación y otros fines científicos, incluida la docencia, que pueda causarle dolor, sufrimiento, angustia, lesión o daño, incluida toda actuación que de manera intencionada o casual pueda dar lugar al nacimiento de un animal en las condiciones anteriormente mencionadas. Se considera, asimismo, procedimiento la utilización de los animales, aun cuando se eliminen el dolor, el sufrimiento, la lesión, la angustia o el daño, mediante el empleo de anestesia, analgesia u otros métodos. Quedan excluidos los métodos admitidos en la práctica moderna (métodos humanitarios) para el sacrificio y para la identificación de los animales. Se entiende que un procedimiento comienza en el momento en que se inicia la preparación de un animal para su utilización y termina cuando ya no se va a hacer ninguna observación ulterior para dicho procedimiento.

Experimentación y otros fines científicos, incluida la docencia: aquella que utilice los animales con los siguientes fines:

La investigación científica, incluyendo aspectos como la prevención de enfermedades, alteraciones de la salud y otras anomalías o sus efectos, así como su diagnóstico y tratamiento en el hombre, los animales o las plantas; el desarrollo y la fabricación de productos farmacéuticos y alimenticios y otras sustancias o productos, así como la realización de pruebas para verificar su calidad, eficacia y seguridad.

La valoración, detección, regulación o modificación de las condiciones fisiológicas en el hombre, en los animales o en las plantas.

La protección del medio ambiente natural, en interés de la salud o del bienestar del hombre o los animales y del mantenimiento de la biodiversidad.

La educación y la formación.

La investigación médico-legal.

No se entenderán incluidas a estos efectos, sin perjuicio de la aplicación de las normas relativas a animales de producción, las prácticas agropecuarias no experimentales y la clínica veterinaria.

Autoridad competente: los órganos correspondientes de las Comunidades Autónomas y de las Ciudades de Ceuta y Melilla; los órganos correspondientes de la Administración General del Estado en materia de comercio y sanidad exteriores; y los órganos de las entidades locales en las funciones propias o complementarias que la legislación encomiende a dichas entidades.

Explotación: cualquier instalación, construcción o, en el caso de cría al aire libre, cualquier lugar en los que se tengan, críen o manejen animales de producción, o se utilicen animales para experimentación u otros fines científicos. A estos efectos, se entenderán incluidos los mataderos y otros lugares en que se realice el sacrificio de animales, los centros de concentración, los puestos de control, los centros o establecimientos destinados a la utilización de animales para experimentación u otros fines científicos y los circos.

TÍTULO I.

EXPLOTACIÓN, TRANSPORTE, EXPERIMENTACIÓN Y SACRIFICIO DE ANIMALES.

Artículo 4. Explotaciones de animales.

Las Administraciones Públicas adoptarán las medidas necesarias para asegurar que, en las explotaciones, los animales no padezcan dolores, sufrimientos o daños inútiles.

Para ello, se tendrán en cuenta su especie y grado de desarrollo, adaptación y domesticación, así como sus necesidades fisiológicas y etológicas de acuerdo con la experiencia adquirida, los conocimientos científicos y la normativa comunitaria y nacional de aplicación en cada caso.

Artículo 5. Transporte de animales.

1. Las Administraciones Públicas adoptarán las medidas necesarias para que solo se transporten animales que estén en condiciones de viajar, para que el transporte se realice sin causarles lesiones o un sufrimiento innecesario, para la reducción al mínimo posible de la duración del viaje y para la atención de las necesidades de los animales durante el mismo.

2. Los medios de transporte y las instalaciones de carga y descarga se concebirán, construirán, mantendrán y utilizarán adecuadamente, de modo que se eviten lesiones y sufrimiento innecesarios a los animales y se garantice su seguridad.

3. El personal que manipule los animales estará convenientemente formado o capacitado para ello y realizará su cometido sin recurrir a la violencia o a métodos que puedan causar a los animales temor, lesiones o sufrimientos innecesarios.

Artículo 6. Sacrificio o matanza de animales.

1. Las normas sobre la construcción, las instalaciones y los equipos de los mataderos, así como su funcionamiento, evitarán a los animales agitación, dolor o sufrimiento innecesarios.

2. El sacrificio de animales fuera de los mataderos se hará únicamente en los supuestos previstos por la normativa aplicable en cada caso y de acuerdo con los requisitos fijados por ésta, a excepción de los sacrificios de animales llevados a cabo por veterinarios con fines diagnósticos.

3. Cuando el sacrificio de los animales se realice según los ritos propios de Iglesias, Confesiones o Comunidades religiosas inscritas en el Registro de Entidades Religiosas, y las obligaciones en materia de aturdimiento sean incompatibles con las prescripciones del respectivo rito religioso, las autoridades competentes no exigirán el cumplimiento de dichas obligaciones siempre que las prácticas no sobrepasen los límites a los que se refiere el artículo 3 de la Ley Orgánica 7/1980, de 5 de julio, de Libertad Religiosa.

En todo caso, el sacrificio conforme al rito religioso de que se trate se realizará bajo la supervisión y de acuerdo con las instrucciones del veterinario oficial.

El matadero deberá comunicar a la autoridad competente que se va a realizar este tipo de sacrificios para ser registrado al efecto, sin perjuicio de la autorización prevista en la normativa comunitaria.

Artículo 7. Centros o establecimientos destinados a la cría, suministro o uso de animales utilizados para experimentación y otros fines científicos, incluida la docencia.

Los centros o establecimientos destinados a la cría, suministro o uso de animales utilizados para experimentación y otros fines científicos, incluida la docencia, deben estar autorizados o inscritos en el correspondiente registro administrativo, con carácter previo al inicio de su actividad.

Artículo 8. Autorizaciones y registros administrativos.

Los transportistas de animales, sus vehículos, contenedores o medios de transporte deben disponer de la correspondiente autorización y estar registrados, en los términos que reglamentariamente se determinen.

Artículo 9. Importaciones de animales vivos.

En el caso de importaciones desde terceros países de animales vivos la Administración General del Estado exigirá el cumplimiento de las obligaciones fijadas en la normativa europea.

TÍTULO II.

INSPECCIONES, INFRACCIONES Y SANCIONES.

CAPÍTULO I. INSPECCIONES.

Artículo 10. Planes y programas de inspección y control.

Las Administraciones Públicas, en el ámbito de sus respectivas competencias, establecerán los programas o planes periódicos de inspecciones y controles oficiales que se precisen, sin perjuicio de las inspecciones que resulten necesarias ante situaciones o casos singulares.

Artículo 11. Personal inspector.

Para el desempeño de las funciones inspectoras concernientes a la materia a la que se refiere esta Ley, el personal al servicio de las Administraciones Públicas deberá tener cualificación y formación suficiente para el ejercicio de estas tareas. Asimismo, tendrá el carácter de agente de la autoridad, pudiendo recabar de las autoridades competentes y, en general, de quienes ejerzan funciones públicas, incluidas las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado o cuerpos policiales autonómicos y locales, el concurso, apoyo y protección que le sean precisos.

Artículo 12. Obligaciones del inspeccionado.

Las personas físicas o jurídicas a quienes se practique una inspección estarán obligadas a:

Permitir el acceso de los inspectores a todo establecimiento, explotación, instalación, vehículo, contenedor o medio de transporte, o lugar en general, con la finalidad de realizar su actuación inspectora, siempre que aquéllos se acrediten debidamente ante el empresario, su representante legal o persona debidamente autorizada o, en su defecto, ante cualquier empleado que se hallara presente en el lugar. Si la inspección se practicara en el domicilio de una persona física, deberán obtener su consentimiento expreso o, en su defecto, la preceptiva autorización judicial previa.

Suministrar toda clase de información sobre instalaciones, productos, animales, servicios y, en general, sobre aquellos aspectos relativos a la protección animal que se le solicitaran, permitiendo su comprobación por los inspectores.

Facilitar que se obtenga copia o reproducción de la información en materia de protección animal.

Permitir la práctica de diligencias probatorias del incumplimiento de la normativa vigente en materia de protección animal.

En general, a consentir y colaborar en la realización de la inspección.

En todo caso, el administrado tendrá derecho a mostrar y ratificar su disconformidad respecto a lo recogido en el acta de inspección.

CAPÍTULO II. INFRACCIONES.

Artículo 13. Calificación de infracciones.

Las infracciones se califican como muy graves, graves o leves, atendiendo a los criterios de riesgo o daño para los animales y al grado de intencionalidad.

Artículo 14. Infracciones.

1. Son infracciones muy graves las siguientes:

El sacrificio o muerte de animales en espectáculos públicos fuera de los supuestos expresamente previstos en la normativa aplicable en cada caso o expresa y previamente autorizados por la autoridad competente.

El incumplimiento de las obligaciones exigidas por las normas de protección animal en cuanto al cuidado y manejo de los animales, cuando concurra la intención de provocar la tortura o muerte de los mismos.

Utilizar los animales en peleas.

Utilizar animales en producciones cinematográficas, televisivas, artísticas o publicitarias, incluso con autorización de la autoridad competente, cuando se produzca la muerte de los mismos.

El incumplimiento de la obligación de aturdimiento previo, cuando no concurra el supuesto establecido en el artículo 6.3.

La realización de un procedimiento sin la autorización previa de la autoridad competente, cuando se utilizan animales incluidos en el apéndice I del Convenio sobre comercio internacional de especies amenazadas de fauna y flora silvestres, CITES.

Provocar, facilitar o permitir la salida de los animales de experimentación u otros fines científicos del centro o establecimiento, sin autorización por escrito del responsable del mismo, cuando dé lugar a la muerte del animal o cree un riesgo grave para la salud pública.

Suministrar documentación falsa a los inspectores o a la Administración.

Utilizar perros o gatos vagabundos en procedimientos.

Liberación incontrolada y voluntaria de animales de una explotación.

2. Son infracciones graves las siguientes:

Las mutilaciones no permitidas a los animales.

Reutilizar animales en un procedimiento cuando la normativa aplicable no lo permita o conservar con vida un animal utilizado en un procedimiento cuando la normativa aplicable lo prohíba.

Realizar cualquiera de las actividades reguladas en esta Ley sin contar con la autorización administrativa o la inscripción registral exigible según las normas de protección animal aplicables.

El incumplimiento de las obligaciones exigidas por las normas de protección animal en cuanto al cuidado y manejo de los animales, cuando produzca lesiones permanentes, deformaciones o defectos graves de los mismos.

La oposición, obstrucción o falta de colaboración con la actuación inspectora y de control de las Administraciones Públicas, cuando se impida o dificulte gravemente su realización.

3. Son infracciones leves:

El incumplimiento de obligaciones exigidas por las normas de protección animal en cuanto al cuidado y manejo de los animales, siempre que no se produzcan lesiones permanentes, deformidades o defectos graves, o la muerte de los animales.

El incumplimiento de las obligaciones en cuanto a la forma, métodos y condiciones para el sacrificio o matanza de animales, excepto el aturdimiento, cuando no concurra el supuesto establecido en el artículo 6.3.

Abandonar a un animal, con el resultado de la ausencia de control sobre el mismo o su efectiva posesión.

La oposición, obstrucción o falta de colaboración con la actuación inspectora y de control de las Administraciones Públicas, cuando no impida o dificulte gravemente su realización.

Artículo 15. Reincidencia.

1. Existe reincidencia si se produce la comisión de más de una infracción de la misma naturaleza en el término de un año y así se declara en la nueva resolución sancionadora, siempre que asimismo la primera resolución sancionadora fuera firme en vía administrativa. La fecha a partir de la cual se contará dicho plazo será el día que conste en autos que cometió la primera infracción o, si es continuada, desde el día que dejó de cometerla.

2. La reincidencia tendrá como consecuencia el incremento de la sanción correspondiente.

Artículo 16. Sanciones.

1. Por la comisión de infracciones en materia de protección de los animales, podrán imponerse las siguientes sanciones:

En el caso de infracciones muy graves, se aplicará una multa de, al menos, 6.001 euros y hasta un límite máximo de 100.000 euros.

En el caso de infracciones graves, se aplicará una multa de, al menos, 601 euros y hasta un límite máximo de 6.000 euros.

En el caso de infracciones leves, se aplicará una sanción de multa hasta un límite máximo de 600 euros o apercibimiento en su defecto.

2. Cuando un solo hecho sea constitutivo de dos o más infracciones, se sancionará solamente por la más grave.

3. Los ingresos procedentes de las sanciones se destinarán a actuaciones que tengan por objeto la protección de los animales.

Artículo 17. Sanciones accesorias.

La comisión de infracciones graves y muy graves puede llevar aparejada la imposición de las siguientes sanciones accesorias:

Medidas de corrección, seguridad o control, que impidan la continuidad en la producción del daño.

Decomiso de los animales. El órgano sancionador determinará el destino definitivo del animal, con sujeción a los principios de bienestar y protección animal.

Cese o interrupción de la actividad, en el caso de sanciones muy graves.

Clausura o cierre de establecimientos, en el caso de sanciones muy graves.

Artículo 18. Graduación de las sanciones.

1. Las sanciones pecuniarias se graduarán en función de los siguientes criterios: los conocimientos, el nivel educativo y otras circunstancias del responsable, el tamaño y la ubicación geográfica de la explotación, el grado de culpa, el beneficio obtenido o que se esperase obtener, el número de animales afectados, el daño causado a los

animales, el incumplimiento de advertencias previas y la alarma social que pudiera producirse.

2. Si, en razón de las circunstancias concurrentes, se apreciara una cualificada disminución de la culpabilidad del imputado, el órgano sancionador podrá establecer la cuantía de la sanción aplicando la escala relativa a la clase de infracciones de menor gravedad que aquella en que se integra la considerada.

3. El órgano sancionador podrá reducir la cuantía de la sanción pecuniaria hasta en un 20 % si el presunto infractor reconoce la comisión de la infracción, una vez recibida la notificación de la incoación del procedimiento sancionador, sin efectuar alegaciones ni proponer prueba alguna.

Asimismo, podrá incrementar la cuantía hasta en un 50 % si el infractor es reincidente. Si la reincidencia concurre en la comisión de infracciones leves, no procederá la sanción de apercibimiento.

Artículo 19. Competencia sancionadora.

1. El ejercicio de la potestad sancionadora en aplicación de la presente Ley corresponderá a los órganos competentes de las Comunidades Autónomas o de las Ciudades de Ceuta y Melilla, y a la Administración General del Estado, en el ámbito de sus respectivas competencias.

2. Cuando se trate de infracciones en importaciones o exportaciones de animales, o en materia de procedimientos que sean competencia de la Administración General del Estado, la iniciación del procedimiento corresponderá al Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, y la instrucción al órgano de dicho Ministerio que tenga atribuidas las funciones en materia de protección animal.

3. La resolución correspondiente a los supuestos contemplados en el apartado anterior, será dictada por:

El Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación en los supuestos de infracciones leves y graves, sin perjuicio de la posibilidad de delegación.

El Consejo de Ministros en los supuestos de infracciones muy graves.

Artículo 20. Medidas provisionales.

En los casos de grave riesgo para la vida del animal, podrán adoptarse medidas provisionales para poner fin a la situación de riesgo para el animal, antes de la iniciación del procedimiento sancionador. Entre otras, podrán adoptarse las siguientes:

La incautación de animales.

La no expedición, por parte de la autoridad competente de documentos legalmente requeridos para el traslado de animales.

La suspensión o paralización de las actividades, instalaciones o medios de transporte y el cierre de locales, que no cuenten con las autorizaciones o registros preceptivos.

Artículo 21. Medidas no sancionadoras.

No tendrán carácter de sanción la clausura o cierre de establecimientos o instalaciones que no cuenten con las previas autorizaciones o registros preceptivos, o la suspensión de su funcionamiento hasta tanto se subsanen los defectos o se cumplan los requisitos exigidos por razones de protección animal.

Artículo 22. Multas coercitivas.

En el supuesto de que el interesado no ejecute las medidas provisionales, cumpla las sanciones impuestas o las medidas previstas en el artículo 21, la autoridad competente podrá requerir a los afectados para que, en un plazo suficiente, procedan al cumplimiento de aquéllas, con apercibimiento de que, en caso contrario, se impondrá una multa coercitiva, con señalamiento de cuantía y hasta un máximo de 6.000 euros.

DISPOSICIÓN ADICIONAL PRIMERA. Protección de los animales de compañía y domésticos.

1. Será aplicable a los animales de compañía y domésticos lo dispuesto en el artículo 5 en tanto el transporte se realice de forma colectiva y con fines económicos.
2. Serán igualmente de aplicación a los animales de compañía y domésticos las infracciones y sanciones tipificadas en los artículos 14.1, párrafos a, b, c, d, e, h, i y j, 14.2, párrafos a, c, d y e, 14.3 y 16.1.

DISPOSICIÓN ADICIONAL SEGUNDA. Tasa por la prestación de servicios y gestión de permisos y certificados en el ámbito del Convenio sobre el Comercio Internacional de especies amenazadas de fauna y flora silvestres (CITES).

1. Se crea la Tasa por la prestación de servicios y expedición de documentos CITES que se regirá por la presente Ley y por las demás fuentes normativas que para las tasas se establecen en la Ley 8/1989, de 13 de abril, de Tasas y Precios Públicos.
2. Hecho imponible: La realización por la Administración General del Estado de las actuaciones referidas a la expedición de permisos y certificados CITES previstos en el Convenio sobre el Comercio Internacional de Especies amenazadas de fauna y flora silvestres (CITES) y en el Reglamento (CE) nº 338/1997, del Consejo, de 9 de diciembre de 1996, relativo a la protección de especies de fauna y flora silvestres mediante el control de su comercio.
3. Base imponible: Las solicitudes de permisos o certificados para especímenes de fauna y flora CITES de acuerdo con la descripción que se contiene en el punto 6.
4. Devengo de la tasa: El momento en que se presente la solicitud que inicie el expediente, que no se realizará ni tramitará sin que se haya efectuado previamente el pago correspondiente.
5. Sujetos pasivos: Las personas físicas o jurídicas que soliciten la prestación de servicios que constituyen el hecho imponible de las mismas.
6. Determinación de la cuota:

Uno. La cuantía de la tasa a ingresar será:

Por Permisos CITES de importación de hasta 4 especies: 20 euros que se incrementará en 5 euros más por especie.

Por Permisos CITES de exportación de hasta 4 especies: 20 euros que se incrementará en 5 euros más por especie.

Por Certificados CITES de reexportación de hasta 4 especies: 20 euros que se incrementará en 5 euros más por especie.

Por Certificados de propiedad privada de hasta 4 especies: 30 euros que se incrementará en 5 euros más por especie.

Por Certificados de uso comunitario: 20 euros.

Por Certificados de exhibición itinerante: 10 euros.

7. Exenciones: Quedan exentos del abono de tasas los organismos e instituciones oficiales pertenecientes a cualquiera de las Administraciones Públicas.

8. Autoliquidación y pago:

Uno. La tasa será objeto de autoliquidación por parte del sujeto pasivo, que habrá de acompañar justificante de su pago a la solicitud del permiso o certificado.

Dos. El pago de la tasa se realizará en efectivo por el procedimiento establecido en la normativa que regula la gestión recaudatoria de las tasas de la Hacienda Pública.

9. Gestión y recaudación: La gestión de la tasa se llevará a cabo por la Secretaría General de Comercio Exterior del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio.

DISPOSICIÓN FINAL PRIMERA. Modificación de la Ley 8/2003, de 24 de abril, de Sanidad Animal.

La Ley 8/2003, de 24 de abril, de Sanidad Animal, queda modificada como sigue:

Uno. Se añade un nuevo párrafo al artículo 36.1, del siguiente tenor:

A efectos de la autorización prevista en el párrafo anterior, la autoridad competente verificará el cumplimiento de los requisitos exigibles en materia de protección animal. En todo caso, las explotaciones en que los animales descansen en el curso de un viaje deberán estar autorizadas y registradas por la autoridad competente en materia de protección animal.

Dos. Se añade un nuevo párrafo al artículo 89.1, del siguiente tenor:

No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, si, en razón de las circunstancias concurrentes, se apreciara una cualificada disminución de la culpabilidad del imputado, el órgano sancionador podrá establecer la cuantía de la sanción aplicando la escala relativa a la clase de infracciones de menor gravedad que aquélla en que se integra la considerada en el caso de que se trate.

DISPOSICIÓN FINAL SEGUNDA. Títulos competenciales.

1. Esta Ley se dicta al amparo del artículo 149.1.13 y 16 de la Constitución, que atribuye al Estado competencia exclusiva en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica y de bases y coordinación general de la sanidad.

2. Se exceptúan de lo dispuesto en el apartado anterior:

Los artículos 1.b, 10 y 19 y el régimen de inspecciones, infracciones y sanciones correspondientes a las importaciones y exportaciones que se dicta al amparo de la competencia exclusiva del Estado en materia de sanidad exterior, de acuerdo con el artículo 149.1.16 de la Constitución.

La disposición adicional segunda se dicta al amparo de la competencia exclusiva que el artículo 149.1.14 de la Constitución reconoce al Estado en materia de Hacienda General.

DISPOSICIÓN FINAL TERCERA. Actualización de sanciones.

El Gobierno podrá, mediante Real Decreto, actualizar las sanciones pecuniarias tipificadas en el artículo 16, de acuerdo con la variación anual del Índice de Precios al Consumo.

DISPOSICIÓN FINAL CUARTA. Reconocimiento de la formación de los investigadores de centros que utilicen animales para experimentación u otros fines científicos.

El Ministerio de Educación y Ciencia establecerá en el plazo de dos meses desde la entrada en vigor de esta Ley, un procedimiento excepcional para acreditar que los investigadores poseen la formación y experiencia adecuada para la experimentación con animales. La aplicación de este procedimiento se extenderá hasta un año después de la entrada en vigor de la Ley.

DISPOSICIÓN FINAL QUINTA.

Lo dispuesto en los artículos 6.3, 14.1, letras a, c y d, 14.2.a, 16.3 y en el apartado 2 de la disposición adicional primera de esta Ley, es aplicable en tanto en cuanto las Comunidades Autónomas con competencia estatutariamente asumida en esta materia no dicten su propia normativa.

DISPOSICIÓN FINAL SEXTA. Entrada en vigor.

La presente Ley entrará en vigor al mes de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*.

Por tanto, Mando a todos los españoles, particulares y autoridades, que guarden y hagan guardar esta Ley.

Madrid, 7 de noviembre de 2007.

- Juan Carlos R.-

10.2.2. Real Decreto 558/2001 por el que se regula el reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones de criadores de perros de raza pura

El Real Decreto 391/1992, de 21 de abril, por el que se regula el reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones de criadores de animales de raza que lleven o creen libros genealógicos, incorpora al ordenamiento jurídico interno la Directiva 91/174/CE, de 25 de marzo, relativa a las normas zootécnicas y genealógicas que regulan la comercialización de animales de raza y por la que se modifican las Directivas 77/504/CEE y 90/425/CEE.

El citado Real Decreto, contiene los criterios de armonización que han de regir en materia de las razas animales incluidas en el anexo II del Tratado Constitutivo de la Comunidad Europea que no disponen de normativa específica en la materia. Procede, por tanto, contener el desarrollo normativo de los mencionados criterios para las razas animales de la especie canina.

En la presente disposición se establece la regulación normativa referente a los requisitos a cumplir por las organizaciones o asociaciones de perros de raza pura para su reconocimiento oficial para llevar o crear libros genealógicos y los criterios de inscripción de los perros de pura raza en dichos libros o registros.

Teniendo en cuenta la gran diversidad de razas caninas y las implicaciones que éstas tienen en los diversos sectores de actividades, como la ganadería, el deporte, la caza, la sanidad, el ocio, o la seguridad pública, y siendo conscientes de la necesidad de garantizar el correcto desarrollo de esta actividad, resulta necesario establecer un marco normativo uniforme común a todas las razas caninas, conforme a los criterios inspiradores contenidos en la mencionada normativa comunitaria que, garantizando su adecuada preservación, permita la libre concurrencia de las asociaciones y organizaciones de criadores en la gestión y llevanza de los libros genealógicos de los animales, así como los caracteres específicos de cada raza.

La presente disposición se dicta al amparo de la habilitación contenida en el artículo 149.1.13.^a de la Constitución que atribuye al Estado competencia exclusiva en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica.

En la tramitación del presente Real Decreto han sido consultadas las entidades representativas del sector y las Comunidades Autónomas.

En su virtud, a propuesta del Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, de acuerdo con el Consejo de Estado y previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día 25 de mayo de 2001,

DISPONGO:

Artículo 1. Objeto.

El presente Real Decreto establece la normativa relativa a las organizaciones o asociaciones de criadores de perros de raza pura que lleven o creen libros o registros genealógicos y en particular, a los requisitos que deben reunir para su reconocimiento

oficial y los criterios de inscripción de los perros de raza pura en los correspondientes libros genealógicos.

Artículo 2. Definiciones.

1. Perro de raza pura: todo animal de la especie canina, que esté inscrito o pueda inscribirse en un libro genealógico, cuyos padres y abuelos estén registrados como perros de esa misma raza pura en un libro genealógico de una organización o asociación reconocida oficialmente y que manifiesten el mismo prototipo racial, comportamiento y aptitudes, y unas características étnicas similares, transmisibles a su descendencia, tanto de razas caninas españolas como de razas integradas.

2. Razas caninas españolas: aquellas razas puras originarias de España, con prototipo y aptitudes definidas, ligadas tradicionalmente a la ganadería por sus actividades de pastoreo y manejo del ganado, la guarda, caza, compañía y otras utilidades que figuran en el anexo del presente Real Decreto.

3. Razas integradas en España: aquellas que sin ser autóctonas, están presentes en este país, reconocidas como razas puras en sus países de origen y cuyos ejemplares están o pueden estar inscritos en un libro genealógico de España, teniendo en cuenta, en su caso, los criterios internacionales en la materia.

4. Libro genealógico: registro, fichero o sistema informático donde se inscriben los perros de raza pura, haciendo mención de sus ascendientes y descendientes y gestionado por organizaciones reconocidas oficialmente a tales efectos.

5. Criador: aquel que cría perros de raza pura con fines de su reproducción y que es el propietario de la madre de todos los cachorros que desean inscribirse en el momento de la declaración de la camada.

Artículo 3. Competencia.

1. Corresponde al Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación el reconocimiento de las organizaciones o asociaciones que declaren en sus estatutos su ámbito nacional, que integren al menos el treinta y cinco por ciento del total del censo nacional canino de razas puras y que estén distribuidos al menos en diez Comunidades Autónomas.

2. Corresponde a las Comunidades Autónomas en que radique la sede social de las organizaciones o asociaciones correspondientes, el reconocimiento oficial de las mismas, en los casos no contemplados en el apartado anterior.

No obstante, tratándose de razas caninas españolas, el reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones que lleven o creen libros o registros genealógicos, corresponderá al órgano competente de la Comunidad Autónoma en que radique el origen de la raza, para lo cual se tendrá en cuenta los aspectos técnicos, socio-culturales e históricos que se presenten documentalmente para efectuar dicho reconocimiento.

En el caso de que este origen sea compartido por varias Comunidades Autónomas, este reconocimiento corresponderá a aquella que reúna un mayor número de ejemplares censados.

3. El reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones previsto en los apartados anteriores, será efectuado por la autoridad competente a solicitud de éstas y

tras acreditar el cumplimiento de los requisitos contenidos en el artículo 4 de este Real Decreto.

4. La autoridad competente designará inspectores de raza que verificarán el adecuado cumplimiento de lo dispuesto en el presente Real Decreto y podrá declarar extinguido este reconocimiento si como consecuencia de las inspecciones o controles realizados se comprobara el incumplimiento de los requisitos establecidos.

5. Para la adecuada coordinación de las actividades inherentes a los libros genealógicos y a los efectos de la posible aportación española a los criterios internacionales sobre reconocimiento de razas en otros países, el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación promoverá la constitución de una federación de ámbito nacional de organizaciones o asociaciones de criadores de perros de raza.

Artículo 4. Requisitos para el reconocimiento oficial de las organizaciones o asociaciones de criadores de perros de pura raza.

Las organizaciones o asociaciones que lleven libros genealógicos o registros caninos, deberán:

a) Poseer personalidad jurídica de conformidad con la normativa en vigor en España.

b) Disponer de la infraestructura suficiente, tanto en medios materiales como personales, propios o contratados, para el desarrollo de sus funciones, y en concreto:

1.º Contar con el asesoramiento científico de alguna entidad o personal veterinario especializado en genética y zootecnia para orientar los programas de conservación o mejora.

2.º Disponer de un procedimiento para la declaración de la cubrición, certificado de nacimiento de la camada, solicitud de inscripción de los animales y confirmaciones en las diferentes razas para la reproducción.

3.º Disponer de medios para el control de parentesco e identificación.

4.º Tener el material informático y estadístico adecuado.

5.º Publicar boletines informativos y, en su caso revistas u otras publicaciones.

6.º Fondos económicos para realizar todas las actividades correspondientes a la llevanza de los libros genealógicos.

c) Disponer de capacidad para ejercer los controles necesarios para el registro de genealogías. Para ello deberán tener previsto un sistema de control de veracidad de los datos que comunican los criadores.

En caso de dudas sobre la veracidad de los documentos será preceptivo la realización de pruebas de filiación para garantizar la compatibilidad de la camada con sus progenitores. Los controles de filiación deberán ser realizados por marcadores genéticos (ADN), siguiendo los criterios internacionalmente reconocidos.

d) Haber fijado los principios relativos al sistema para facilitar los datos que permitan llevar a cabo una evaluación de los perros con vistas a la mejora, selección y conservación de la raza.

e) Figurar en el estatuto de la organización o asociación que ni los criadores miembros, ni los criadores que soliciten su ingreso como miembros y que cumplan los requisitos establecidos en los estatutos, podrán recibir un trato discriminatorio tanto para ingresar como en el funcionamiento de la misma.

f) Estar integradas fundamentalmente por socios que sean criadores y disponer asimismo, de un listado actualizado de criadores en el que figurará el número total y características de los animales de cada uno.

g) Suscribir el compromiso de informar anualmente a las autoridades competentes correspondientes de la eficacia del funcionamiento de los libros genealógicos, aportando los datos correspondientes y el nivel de cumplimiento de los programas de mejora.

h) Establecer las características necesarias para la confirmación de razas españolas como nivel selectivo mínimo para alcanzar la aptitud de reproductores.

i) Acometer la formación de jueces calificadores y confirmadores para las diferentes razas.

j) Realizar las actividades pertinentes para la selección de los ejemplares y organizar exposiciones y pruebas de trabajo o utilidad, en función de las aptitudes de cada raza, en particular aquellas de carácter ganadero.

k) Carecer de ánimo de lucro y que entre sus fines figure la conservación, mejora y fomento de las razas caninas.

l) Combatir las actitudes agresivas y peligrosas de los ejemplares caninos, rechazando su participación en las exposiciones caninas y admitiendo para la reproducción sólo aquellos animales que hayan superado las pruebas de socialización correspondientes a su raza, conforme a lo dispuesto en el artículo 12 de la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

Artículo 5. Criterios de inscripción.

1. Para la inscripción de perros en un libro genealógico en el que no figuren sus antecesores, su propietario deberá acreditar documentalmente la inscripción de esos antecesores en un libro genealógico de una organización o asociación española reconocida oficialmente para la llevanza de libros genealógicos, o extranjera, en cuyo caso se estará a los criterios establecidos en el país de que se trate o, en su defecto, a los internacionalmente reconocidos.

Esta documentación deberá ser expedida por la asociación que tenga el registro de dichos antecesores.

2. Aquellos perros inscritos originariamente en un libro genealógico oficial de España, no podrán inscribirse en otros libros genealógicos españoles, a los efectos del presente artículo, a no ser que sus propietarios hayan presentado la acreditación correspondiente de haber solicitado la baja en el registro de procedencia.

Artículo 6. Registro General.

En el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación se constituirá un Registro General de organizaciones o asociaciones de criadores de perros de razas puras, en el que se incluirán todas aquellas que hubiesen obtenido el reconocimiento oficial de acuerdo con lo regulado en este Real Decreto y se realizarán las anotaciones que les afecten, incluida, en su caso, su extinción.

Las Comunidades Autónomas, en el ámbito de su competencia, antes del 31 de diciembre de cada año, comunicarán al Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación las resoluciones de concesión y extinción del reconocimiento de las organizaciones y asociaciones, así como cualesquiera otros datos suministrados por las mismas, para practicar las correspondientes anotaciones y modificaciones.

Artículo 7. División de los libros genealógicos.

1. Los libros genealógicos de los perros de raza pura estarán constituidos, al menos, por la sección principal y sección anexa.

En la sección principal podrán inscribirse los perros de raza pura.

En la sección anexa podrán ser inscritos los perros que carecen total o parcialmente de documentación genealógica que acredite su ascendencia, pero que por sus características étnicas pueden contribuir a la mejora de la raza.

Los libros genealógicos podrán contar también con un registro de méritos, donde se inscribirán aquellos ejemplares que, estando inscritos en la sección principal del libro, hayan superado las pruebas de aptitud establecidas a tal fin para cada raza, demostrando unas cualidades excepcionales.

2. Para que los perros de raza pura puedan ser inscritos en la sección principal, deberán:

- a) Provenir de padres y abuelos que estén inscritos en un libro genealógico.
- b) Haber sido identificados después del nacimiento, previa verificación del cumplimiento de los requisitos contenidos en el presente Real Decreto.
- c) Haber sido declarada la cubrición y el nacimiento de la camada en impresos firmados por los propietarios de los animales detallando el número total de cachorros nacidos.
- d) Cumplir el estándar racial y los requisitos mínimos de la raza conforme a lo previsto en el presente Real Decreto.

3. Para que los perros de raza puedan ser inscritos en la sección anexa deberán:

- a) Ajustarse al estándar de la raza.
- b) Ser identificados después del nacimiento, de acuerdo con los requisitos previstos en el presente Real Decreto.

c) Reunir las características mínimas de conformidad con los requisitos previstos en el presente Real Decreto.

4. Los perros de razas caninas españolas deberán ser sometidos a un proceso de confirmación de raza, realizado por personal experto en cada raza, nombrado por las organizaciones o asociaciones de criadores reconocidas a los efectos prevenidos en el presente Real Decreto, con el objeto de comprobar su aptitud para la cría y la ausencia de defectos zootécnicos de carácter transmisible.

Será preceptivo un resultado positivo en la confirmación de raza, para capacitar a los ejemplares con fines reproductivos e inclusión de su futura descendencia en el libro genealógico de esa raza.

Disposición adicional primera. Censo nacional canino de razas puras.

Las organizaciones o asociaciones de criadores de razas puras, oficialmente reconocidas, que lleven o creen libros genealógicos deberán facilitar la información recogida en los mismos que les sea solicitada por el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación o por las Comunidades Autónomas, en el ejercicio de sus respectivas competencias.

Asimismo, todas las organizaciones o asociaciones actualmente existentes deberán comunicar a la Dirección General de Ganadería, en el plazo de tres meses, desde la fecha de publicación del presente Real Decreto, la información relativa al censo de perros vivos inscritos en sus registros. Tanto éstas como aquellas otras que puedan crearse deberán actualizar y comunicar dicha información con carácter anual.

Disposición adicional segunda. Pruebas de aptitud.

Aquellas organizaciones o asociaciones que debidamente autorizadas lleven a cabo pruebas de aptitud para determinadas razas, podrán gestionar un registro de los perros que participan en las mismas con sus resultados y el contenido que estimen adecuado, pudiendo incorporar a la ficha del animal los datos genealógicos correspondientes al mismo, si así lo deciden, obrantes en un libro genealógico reconocido oficialmente, conforme a lo dispuesto en el presente Real Decreto.

Disposición adicional tercera. Razas en peligro de extinción.

La autoridad competente elaborará planes específicos de recuperación para aquellas razas caninas españolas que estén o puedan ser consideradas en peligro de extinción.

Disposición transitoria única. Adaptación de las organizaciones y asociaciones existentes.

Aquellas organizaciones o asociaciones que a la entrada en vigor del presente Real Decreto lleven libros genealógicos de perros deberán, en el plazo de seis meses, aportar la documentación pertinente para su reconocimiento y registro, conforme a lo previsto en el mismo.

En el caso de que dichas entidades no cumplan con estos requisitos en el plazo señalado, se determinará la extinción de la autorización, previa tramitación del procedimiento administrativo correspondiente.

Disposición final primera. Normativa aplicable.

El reconocimiento de las organizaciones o asociaciones de criadores se llevará a cabo de acuerdo con lo previsto en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común y, respecto de las que corresponde reconocer a la Administración General del Estado, en el Real Decreto 1778/1994, de 5 de agosto, por el que se adecuan a la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, las normas reguladoras de los procedimientos de otorgamiento, modificación y extinción de autorizaciones.

Disposición final segunda. Título competencial.

El presente Real Decreto se dicta al amparo de la competencia estatal sobre bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica a que se refiere el artículo 149.1.13.^a de la Constitución.

Disposición final tercera. Facultad de desarrollo.

Se faculta al Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, en el ámbito de sus competencias, para dictar las disposiciones necesarias y adoptar las medidas precisas para el desarrollo de lo dispuesto en el presente Real Decreto, y en particular para la modificación e inclusión en el anexo de nuevas razas caninas, previo informe del Comité de Razas de Ganado de España, establecido por el Real Decreto 1682/1997, de 7 de noviembre, por el que se actualiza el Catálogo Oficial de Razas de Ganado de España.

Dado en Madrid a 25 de mayo de 2001.

JUAN CARLOS R.

El Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación,

MIGUEL ARIAS CAÑETE

ANEXO

RAZAS CANINAS ESPAÑOLAS

Las razas caninas españolas con sus prototipos raciales, son las que figuran a continuación:

Ca de Bestiar (Perro de Pastor Mallorquín).

Gos d'Atura Catalá (Perro de Pastor Catalán).

Ca de Bou (Perro de Presa Mallorquín).

Mastín Español.

Mastín del Pirineo.

Podenco Canario.

Ca Eivissenc (Podenco Ibicenco).

Sabueso Español.

Perdiguero de Burgos.

Perro de Agua Español.

Galgo Español.

Presa Canario.

Perro Majorero.

Euskal Artzain Txakurra (Perro de Pastor Vasco).

Podenco Andaluz.

Perro de Pastor Mallorquín (Ca de Bestiar)

I. Aspecto general y carácter

a) Descripción en conjunto de las características somáticas: perro de perfil subconvexo, de talla grande —sin ser exagerada—, de peso mediano —en torno a 40 kg—, totalmente negro o negro con mancha blanca en el pecho, bien proporcionado, rústico, fuerte, musculoso, robusto y ágil, con pelo largo o corto, siendo más frecuente el segundo, crea subraza el primero.

b) Alzada a la cruz: comprendida entre los 66 y 73 cm en los machos, de 62 a 68 cm en las hembras, si bien se admiten ejemplares con alturas de un centímetro de más o menos a los límites señalados, en este caso se les debe restar puntuación.

c) Formación: de estructura mediolínea, aceptándose en las hembras un diámetro longitudinal de hasta un 3 por 100 mayor que su alzada a la cruz.

d) Tipo: subhipermétrico. Mediolíneo. subconvexo.

e) Características temperamentales y función: perro de pastoreo, guarda y defensa, de gran nobleza, de sólo un dueño que acepta con dificultad las solicitudes de extraños. Inteligente, dócil, cariñoso, tímido en extremo y reservado en su juventud, su sentimentalismo llega a límites insospechados. Fiel a su amo hasta la muerte. Si indagamos en su mirada nos dará la sensación de que piensa. Es valiente y pendenciero.

II. Cabeza

a) Descripción en conjunto: de perfil ligeramente triangular, vista dorsalmente, es más ancha en su parte superior que en la inferior. Maciza, pero no pedada. Lo suficientemente amplia para albergar una buena inteligencia. Bien modelada y proporcionada al cuerpo, debe ser más bien grande, pero nunca del tipo molosoide. La línea supranasal es paralela a la línea craneal. Ejes cráneo-faciales levemente divergentes. Longitud de la cara igual a la longitud del cráneo. La longitud de la cabeza debe ser igual a la longitud del cuello.

b) Cráneo: perfil subconvexo. La anchura de la cabeza, tomada entre los temporales, debe ser ligeramente superior (aproximadamente en 1,2 por 100) a la longitud existente entre la línea supraorbitaria y la cresta occipital. Puede apreciarse un ligero surco en el primer tercio de la línea media frontal. Cresta occipital marcada.

c) Depresión frontonasal: marcada, no brusca, en suave declive.

d) Cara: ancho, más bien fuerte, no debe ser en punta, pero sí debe acentuarse su altura y anchura a medida que se acerca a las órbitas. En la variedad «Ca cabrer» es más puntiagudo. El perfil dorsal es subconvexo. El perfil de las ramas del maxilar inferior es recto.

e) Trufa: húmeda, fresca, negra, grande, con orificios nasales amplios, sin partirse. Despuntará notablemente si tiene manchas de ladre o más claras.

f) Labios: de color negro. El superior no deja ver al inferior estando la boca cerrada, la comisura labial es poco notoria y pasan desapercibidos por estar bien proporcionados a la cabeza.

g) Dientes: muy blancos, bien desarrollados y bien colocados, cerrando en tijera, haciendo los incisivos extremos superiores verdadera presa con los caninos inferiores. Los molares, desarrollados.

h) Ojos: de tamaño más bien pequeño, ligeramente almendrados, no son prominentes ni tampoco hundidos en las órbitas, no muy separados el uno del otro, centrados, ligeramente oblicuos, vivaces. Color comprendido entre el de la miel del romero (algo claro) y el de miel de algarroba (oscuros). De expresión enigmática, con mirada inteligente y triste a la vez, en la que se denota incluso desconfianza.

i) Párpados: finos, negros y oblicuos, bien pegados al ojo.

j) Orejas: quebradas, de reducidas dimensiones en relación a la cabeza, triangulares, llegando su punta al lagrimal del ojo de su lado correspondiente, o sea aproximadamente igual a la longitud de su cráneo; sin amputar, algo gruesas, de inserción alta, separándose en su punta ligeramente del cráneo, con un doblez longitudinal y otro transversal alrededor del primer tercio.

Posición de las orejas: normalmente dobladas y caídas, algo separadas de la cara. Echadas hacia atrás, en estado de reposo; levantándolas por el doblez transversal, separándolas de la cara más de lo habitual, en estado de atención.

k) Paladar: de color negro.

III. Cuello

Macizo, musculoso, fuerte y proporcionado a la cabeza y al cuerpo. Grueso, con muy escasa papada, cilíndrico, su diámetro se acentúa más en la base.

La piel es dura y elástica, ni fina, ni gruesa, bien pegada al cuello en su parte superior y laterales, algo más despegada en su parte inferior.

IV. Tronco

a) Vista de conjunto: cuerpo robusto, muy bien proporcionado, dando al mismo tiempo impresión de fortaleza y agilidad.

b) Cruz: marcada y como mínimo a la misma altura que la parte superior de la grupa, con la zona entre escápulas amplia y fuerte.

c) Pecho y tórax: amplio y alto, llegando como máximo a la altura del codo; de un ancho aproximadamente igual a la longitud del cuello; bastante profundo, no prominente, con el esternón ligeramente pronunciado.

El perímetro torácico es aproximadamente de unos centímetros más que su altura a la cruz, en los machos adultos, medido junto a ella por detrás de los codos. Costillas arqueadas. (No planas ni en tonel).

d) Espaldas: oblicuas y fuertes.

e) Líneas dorso-lumbar: recta, horizontal, nunca ensillada. Lomo ancho y potente.

f) Vientre y flancos: medianamente voluminosos y ligeramente recogido, nunca agalgado, ni tampoco descendido que se confunda con la continuación del pecho. Algo estilizado, debe dar la impresión de agilidad.

g) Grupa: mediana, ligeramente redondeada, ancha potente y musculosa, nunca prominente ni caída. La parte superior debe estar a la misma altura que la cruz. Su anchura interiliaca debe ser igual a la longitud ilíaco-isquiátrica.

V. Cola

a) Descripción general: de inserción horizontal y sección circular, más bien gruesa en su nacimiento. A unos 8 cm de su base se aplanan ligeramente en su perfil inferior, en unos 10 cm de su longitud, para continuar luego la sección circular decreciente hasta su extremo. Sin amputar. De una longitud que debe llegar como mínimo al corvejón, sin llegar nunca a rozar el suelo. Sin penacho o fleco, aunque se autoriza, si éste es ligero, en los ejemplares de edad avanzada. En la subraza de pelo largo debe tener el fleco abundante y largo.

b) Porte de la cola: en reposo naturalmente caída o ligeramente curvada hacia fuera, rozando levemente los corvejones, considerándose defecto grave si su punta llegase a tocar el suelo. Ondulante y levantada más de la horizontal en forma de hoz, sin enroscarla, cuando esta en acción.

VI. Miembros anteriores

a) Vista de conjunto: miembros fuertes. Aplomos correctos, vistos de frente y de perfil, paralelos entre sí. Perpendiculares al suelo, codos sin desviaciones, cuartillas al suelo, codos sin desviaciones, cuartillas o metacarpos cortos y ligeramente inclinados. Brazo de igual longitud que la espalda. Fuerte antebrazo bien angulado perpendicular y con codos pegados de tórax.

b) Ángulo escápulo-humeral = 115° .

c) Ángulo húmero-radial = 130° .

d) Caña: vertical, fuerte, larga y derecha.

e) Pies: casi de liebre (algo más cortos y anchos que estos), con dedos semialtos, semiarqueados, juntos y con el tubérculo plantar muy duro y negro. Sin membrana interdigital acentuada.

VII. Miembros posteriores

a) Vista de conjunto: musculosos, fuertes; aplomos correctos con los corvejones poco pronunciados, de angulación muy abierta. Con relieves musculares atenuados y duros. La altura del corvejón es aproximadamente algo menor que el tercio de su altura a la cruz. Muslo fuerte y musculoso; pierna larga y potente. Corvejón bien marcado.

b) Angulo coxo-femoral = 115° (igual al escapulo humeral).

c) Angulo femoro-tibial = 130° (igual que el humero radial).

d) Angulo del corvejón = 135° .

e) Pies: casi de liebre, con chafados, con dedos semiarqueados y juntos. Almohadilla plantar dura y negra. Sin membrana interdigital acentuada. Pudiendo nacer con o sin espolones, en el primer caso se deberán amputar.

f) Uñas: arqueadas, duras y negras.

VIII. Marcha

Su forma de andar debe ser firme y elegante. El trote en bípedos diagonales, ladeando ligeramente el tercio posterior, respecto al anterior. El galope será franco, rústico, rápido, con las piernas traseras bien separadas en su base con el suelo, colocándolas por fuera de las manos, como si fuera dando saltos. El paso preferido y el de trabajo es el galope.

IX. Piel

Elástica, sin pliegues, dura y gris claro.

X. Pelo

Corto y pegado a la piel, oscilando su longitud alrededor de 1,5 cm a 3 cm en el lomo, con subpelo muy fino, de escaso espesor y muy adherido a la piel.

En la subraza de pelo largo podrá ser ligeramente ondulado en el lomo, de una longitud aproximada de más de 7 cm según la época del año, correspondiendo la mayor al invierno, con subpelo bien distribuido y de poco espesor, aumentando el pelo en su longitud normal en el fleco de la cola, punta de las orejas y parte posterior de las extremidades.

En ambas variedades debe ser suave, duro y bastante fino.

XI. Capa

El único color admitido es el negro, en sus variedades de azabache, ordinario y peceño. El blanco es admitido solamente en el pecho, en forma de corbata fina bajo el cuello, manos y pies, despuntando según su fácil visibilidad, en uñas y puntas de los dedos de los pies. El negro azabache hito es el más apreciado, desmereciendo el negro ordinario y el peceño.

XII. Defectos

a) Graves:

Perros que babean.

Orejas muy levantadas en reposo, muy grandes, muy separadas de la cara o completamente pegadas a ella.

Cola enroscada.

Ventre muy recogido (agalgado).

Mancha blanca del pecho de más de 1 dm².

Punta de la cola blanca.

Todos los dedos de un pie blancos.

Colmillos cortados.

b) Eliminatorios: Defectos de la raza que además de los de tipo general descalifican un ejemplar en el ring.

Ejemplares monórquidos, criptórquidos o perros castrados.

Ejemplares con pragmatismo anterior o posterior de más de 3 mm.

Ejemplares que no sean de color negro o siéndolo, tengan una mano o pie blanco, o de otro color, o estén calzados cualquiera que sea su número de ptas., no tengan todo el cuerpo negro con excepción del pecho, contadísimos pelos en el vientre, prepucio o punta de la cola, cuyas manchas, sin descalificar, despuntarán notablemente; no despuntualizando los pelos blancos consecuentes de mordiscos, traumatismos u otras heridas similares, ni los pelos blancos de la cara propios de la edad. Los dedos no descalifican, a no ser que el animal tenga más de seis, despuntando notablemente cada uno y descalificando si existe uno solo blanco o de otro color en las manos.

Ejemplares de menos de 30 kg en los machos adultos y de menos de 25 kg en las hembras. Ejemplares de más de 50 kg en los machos y de más de 45 kg en las hembras. O bien que aun estando dentro de estos límites citados estén muy flacos, obesos visiblemente o muy ensillados (teniendo tolerancia en las hembras preñadas).

Ejemplares de más de 74 cm en la cruz en los machos y de más de 70 cm en la cruz en las hembras. Ejemplares de menos de 66 cm en los machos y de menos de 60 cm en las hembras.

Ejemplares de más y de menos longitud de su cuerpo o una altura de su grupa superior en un 3 por 100 mayor que su altura en la cruz.

Cabezas de mastín, muy anchas y pesadas o de lebre, largas y estrechas con stop apenas pronunciado o trufas rosadas o blancas.

Ejemplares con orejas amputadas, tiesas en acción o casi tiesas en reposo.

Cuellos con doble papada, más gruesos junto al cráneo que en su base, más largo de un 10 por 100 que la longitud que va de la punta de la trufa a la cresta del occipital.

Ojos de colores diferentes el uno del otro; o que no sean del color que vaya desde el de la miel de romero (algo claro) al de la miel de algarroba (oscuro), como son los muy claros.

Cola muy gruesa, o de igual grosor en la base y en la punta excesivamente larga que toque el suelo, amputadas, o que les falte unos 2 cm para llegar al corvejón, que tengan abundante fleco (en la subraza de pelo corto), o no lo tengan en la subraza de pelo largo.

Mediciones proporcionales:

Peso: 41 kg.

Alzada a la cruz: 71 cm.

Alzada a la grupa: 71 cm.

Alzada al pecho: 39 cm.

Diámetro longitudinal: 71 cm.

Cabeza:

Longitud de la cara: 13 cm.

Longitud del cráneo: 13 cm.

Total de cabeza: 26 cm.

Longitud del cuello: 26 cm.

Longitud de la oreja: 13 cm.

Longitud del rabo: 52 cm.

Alzada al corvejón: 23 cm.

Longitud del pelo sobre el lomo:

Subraza de pelo corto: 2 cm.

Subraza de pelo largo: 7 cm.

Anchura de la cabeza: 15 cm.

Perímetro torácico: 81/83 cm.

Anchura de pecho: 26 cm.

Perímetro del cuello: 49 cm.

Nota: Los testículos serán bien desarrollados y descendidos en el escroto.

Perro Pastor Catalán (Gos d'Atura Catalá)

I. Apariencia y carácter general

a) Descripción: un perro muy tranquilo, activo e inteligente, con una noble expresión, de carácter robusto y agradable, realmente dedicado al pastor y a los rebaños que se le encomiendan, receloso de los extraños, lo cual le hace parecer insociable en ocasiones. Es muy vigilante, muy resistente al calor, al frío y a todas las inclemencias atmosféricas. Una comida muy escasa es suficiente para que él trabaje en condiciones extremas.

b) Tamaño: de 47 a 55 cm para perros, de 45 a 53 cm para perras.

c) Difusión: originario de los Pirineos Catalanes, se ha propagado a todas las zonas de pastores de Cataluña gracias a su función natural, la de cuidar rebaños de ovejas.

d) Proporciones: de proporciones medias bien equilibradas, tamaño medio, con un precioso pelo, ligeramente más largo que alto, aproximadamente en una proporción de 9 a 8.

e) Uso: es en conducir rebaños de ovejas allí donde se manifiesta en sí misma la verdadera esencia de esta raza, porque no únicamente obedece él al pastor, sino que en numerosos casos, demuestra él mismo su iniciativa dirigiendo el rebaño con maravillosa facilidad, impidiendo a cualquier animal que se separe de los demás. A causa de su gran bravura y valor, también puede ser utilizado para misiones de guarda. Por su tamaño, su precioso pelo, su inteligencia y su gran lealtad hacia sus dueños, puede ser también un excelente compañero.

II. Cabeza

a) Apariencia general: cabeza fuerte, ligeramente convexa y amplia en la base, sin pesadez, bien proporcionada respecto al resto del cuerpo. La proporción cráneohocico es de 4 a 3.

b) Cráneo: ligeramente más largo que ancho, con un surco claramente marcado en su primer tercio, que se hace más plano y se mantiene así hasta el occipucio donde se forma una cresta. Hueso occipital pronunciado. El perfil superior del cráneo es ligeramente abovedado y puede mostrar un espacio corto menos pronunciado hacia la mitad. El seno frontal bien desarrollado, tanto en longitud como en anchura. La cresta superciliar bien marcada.

c) Depresión frontonasal: bien visible pero no demasiado pronunciada.

d) Hocico: recto, bastante corto, de la forma de un tronco de pirámide, con contorno redondeado.

e) Nariz: recta proporcionada respecto a la cabeza, debe ser negra.

f) Labios: bastante fuertes, cortos, casi rectos, con el labio inferior no colgante, fuertemente coloreados de negro; el paladar es también negro.

g) Dientes: fuertes, de buen tamaño, blancos y firmes. Mordisco en tijera. Los colmillos despuntados se admiten en los perros de trabajo.

h) Ojos: ampliamente abiertos, expresivos, mirada alerta e inteligente, redondos, color ámbar oscuro, con párpados de contorno negro.

i) Orejas: situadas en alto, triangulares, finas, puntiagudas. Cartílago de inserción blando y no grueso. Orejas colgantes, situadas cercana a la cabeza. Relación entre anchura de oreja: longitud de orejas = 8 a 10. Cubiertas con pelo largo que finaliza en mechones móviles. Para los perros de trabajo se aceptan orejas recortadas.

j) Cuello: vigoroso, sólido, musculoso, bastante corto, pero con tales proporciones que permiten una buena movilidad, bien unido a los cuartos delanteros.

III. Cuerpo

a) Apariencia: ligeramente alargado, fuerte, musculoso, no da impresión de potencia y agilidad.

b) Cruz: bien visible.

c) Espalda: eminentemente recta, no arqueada, la grupa ligeramente elevada, aunque, en cualquier caso, estará a ras o ligeramente por debajo de los hombros. La diferencia a primera vista parece favorable para la grupa a causa de la cantidad de la capa interior y exterior de pelo que tiene.

d) Grupa: robusta, musculosa, ligeramente inclinada.

e) Pecho: ancho, bien desarrollado, alcanzando el nivel del codo. Costillas curvadas, no planas, permitiendo una buena capacidad torácica para el trabajo.

f) Vientre e ijadas: vientre ligeramente recogido, con ijadas cortas pero fuertes y bien marcadas.

g) Cola: situada bastante baja, puede ser larga, yendo más allá del corvejón, o corta, midiendo menos de 10 cm. Hay también ejemplares sin cola, y, para perros de trabajo, está permitido cercenar la cola. Cuando el perro está en reposo la cola cuelga. Forma un gancho en su parte más baja. También es aceptable cola en sable. Actuando, la cola se eleva vivamente, pero no se enrolla sobre el dorso. Está cubierta abundantemente con pelo ligeramente rizado.

IV. Cuartos delanteros

a) Apariencia general: fuertes, rígidos, rectos, verticales, y paralelos, vistos de frente o de perfil.

- b) Proporciones: la distancia codo-cruz es casi igual a la de codo a tierra.
- c) Hombro: musculoso, fuerte, ligeramente oblicuo.
- d) Brazo: fuerte, musculoso con codos paralelos, ni girados hacia fuera ni hacia dentro, cercanos al cuerpo.
- e) Ángulo escapular-humeral: de unos 110°.
- f) Antebrazo: vertical, fuerte, adecuado para el trabajo.
- g) Angulo humeral-radial: de unos 135°.
- h) Carpial y metacarpial: siguiendo la misma vertical que el antebrazo, bastante cortos.
- i) Pies: ovales, almohadillas negras y duras, membranas interdigitales pulcras y bien cubiertas de pelo, uñas negras y fuertes.

V. Cuartos traseros

- a) Apariencia: fuertes, musculosos, verticales, dando impresión de potencia y agilidad.
- b) Muslos: largos, anchos y musculosos, con huesos fuertes.
- c) Ángulo coxal-femoral: de unos 115°.
- d) Piernas: huesos y músculos fuertes.
- e) Ángulo femoral-tibial: de unos 120°.
- f) Corvejones: deben estar bien bajados, paralelos y verticales.
- g) Angulo de corvejón: unos 140°.
- h) Metatarsial: bastante corto, fuerte y vertical.
- i) Pies: idénticos a los pies delanteros, pero con dobles espolones situados hacia abajo. Estos espolones están unidos conjuntamente y unidos al primer dedo del pie por una membrana.
- j) Paso/caminar: flexible, típico de los perros pastores. Galope sólo logrado en espacios muy cortos; pero en el círculo, el paso típico es un trote corto, con ese paso peculiar de todos los perros con espolones.

VI. Piel

Bastante gruesa, pegada y firme a todo lo largo del cuerpo y la cabeza. Bien pigmentada.

VII. Pelaje

Largo, liso, o muy ligeramente rizado, accidentado con abundante pelo interno sobre todo el tercio posterior del cuerpo. En la cabeza advertimos una barba, bigotes,

mechón y cejas que no afectan a la visión. La cola bien cubierta de pelo así como todas las extremidades. Es de resaltar que durante la muda se observa un fenómeno típico: la muda sucede en dos etapas. En primer lugar afecta al pelaje de la parte delantera, dando la impresión de dos mitades en el perro, con dos pelajes diferentes; posteriormente se produce la muda de la parte posterior del perro y todo vuelve a ser uniforme otra vez.

VIII. Colores

Visto a distancia el perro parece ser unicolor y puede tener sobras más claras en las extremidades. Visto de cerca, es de resaltar que el color procede de la mezcla de pelos de diferentes tonos: Pardo, castaño, más o menos rojizo, gris, blanco y negro. Los colores básicos que derivan de esta mezcla son: pardo, en sus tonos claros, medios y oscuros, gris compuesto de blanco, gris, y negro, con matices que van del gris plateado al gris oscuro. Si domina el negro y se combina simplemente con blanco, da un negro que parece frío. Hay también perros con una mezcla de negro, pardo y marrón rojizo, que pueden dominar en una o varias partes, dando la impresión de especímenes negro y café. No se admiten manchas blancas o negras. A veces, unos pocos pelos blancos, en forma de estrella sobre el pecho son tolerados, o en la parte superior de los dedos, pero, en ese caso, de cualquier modo, no debe esto venir acompañado de uñas blancas.

IX. Defectos

a) Defectos importantes: cabeza lisa o sin surco; orejas con forma de cónica o mal situadas; cartílago de inserción grueso, largo o sobresaliente; ojos claros; falta de dos premolares, ligero prognatismo; espalda arqueada; patas o pies hacia dentro o hacia fuera; uñas un poco blancas; ausencia de hueso en los espolones o único espolón.

b) Defectos eliminadores: ausencia de pigmentación en los labios, la nariz, los párpados y el paladar; nariz marrón; ojos azules; manchas blancas; falta de más de dos premolares u otros dos dientes cualesquiera; cola enrollada por encima de los lomos; más de 3 cm por encima o por debajo de los límites del tamaño; cabeza como la de un pastor de los Pirineos o un Briard; prognatismo superior o inferior.

Nota: los machos tienen los testículos de apariencia normal en la parte inferior del interior del escroto.

Perro Mallorquín (Ca de Bou)

I. Aspecto general

Raza típicamente molosoide, ligeramente alargado, fuerte y poderoso. De alzada media, con marcada diferenciación sexual en el volumen craneal, superior en el macho que en la hembra.

a) Temperamento/carácter: de carácter tranquilo, que demuestra a su vez valentía y coraje, siendo sociable al trato humano y fiel y agradecido a su dueño. En las labores de guarda y defensa, actúa como insuperable guardián. En reposo se muestra confiado y seguro de sí mismo; estando alerta, su mirada es penetrante.

b) Utilización: guarda, defensa y compañía.

II. Cabeza

a) Región craneal: cabeza fuerte, maciza; con cráneo grande, ancho tendente al cuadrado, de mayor perímetro que la talla a la cruz, esencialmente en los machos. Frente ancha y plana, con surco frontal bien marcado; de frente, la forma del cráneo no deja ver el occipital. La línea superior del cráneo y la supranasal son casi paralelas, con ligera convergencia.

b) Stop: de perfil, bien marcado y sobresaliente. De frente, perceptible únicamente por los arcos superciliares que delimitan un claro surco frontal.

c) Región facial: músculos maxilares muy fuertes y prominentes, desarrollados hasta el nivel medio de los ojos, y aunque posee algunas arrugas en las caras laterales de los maseteros, se puede decir que, en general la piel de la cabeza no presenta arrugas.

d) Trufa: negra y ancha. Entre las fosas nasales el filtro bien definido.

e) Hocico: nace a partir del ángulo interno de los ojos, ancho y cónico, recordando de perfil un cono truncado de base ancha; con línea supranasal recta y ligeramente ascendente. La longitud del hocico debe de estar en relación 1/3 respecto de la cabeza.

f) Labios: los labios superiores se superponen a los inferiores hasta la mitad del hocico, donde aparece la comisura labial. El superior es más bien recogido, mientras que el inferior se repliega en su centro, y no se remarcen los labios cuando la boca está cerrada. Cavidad bucal con estrías marcadas y bordes de las encías negras, el resto de la cavidad bucal roja.

g) Maxilares/dientes: maxilares potentes con incisivos bien alineados, caninos algo separados, dentadura completa blanca y fuerte con mordida prognata; sin ser excesivo este prognatismo inferior, deberá ser de un centímetro como máximo. Nunca deberán verse los dientes con la boca cerrada.

h) Ojos: grandes, ovalados, con abertura ancha, pronunciada y algo oblicua, de color lo más oscuro posible en relación con la capa, sin dejar ver la conjuntiva; vistos de frente no dejan ver el blanco; situados bajos y muy separados entre sí.

i) Orejas: de implantación alta y lateral, más bien pequeñas y echadas hacia atrás y curvadas, mostrando el pabellón auditivo; del tipo llamado en rosa. En reposo el extremo de la oreja se halla a un nivel al de los ojos.

j) Cuello: fuerte, grueso y proporcionado, en su nacimiento tiene una anchura similar al diámetro de la cabeza; bien enlazado con la cruz. La piel algo suelta, estando permitida una fina papada.

III. Cuerpo

a) Riñones y flancos: cortos, relativamente estrechos y formando un arco pronunciado hasta la grupa.

b) Grupa: aproximadamente de 1 a 2 cm más alta que la cruz, inclinada en unos 30° de la horizontal, algo más estrecha que el tórax.

c) Tórax: costillar algo cilíndrico, profundo hasta la altura de los codos, ancho a la altura de la cruz, debido a la separación de los omóplatos.

d) Perfil inferior: pecho paralelo al suelo, vientre suavemente ascendente y recogido, nunca alargado.

e) Cola: implantada baja, gruesa en su raíz se adelgaza hasta su extremo que alcanza el corvejón, y terminada en punta; durante el reposo cae de forma natural, mientras que en acción se arquea ligeramente y se dispone a nivel de la línea dorsal.

IV. Miembros anteriores

a) Hombros: moderadamente cortos, ligeramente oblicuos y poco prominentes.

b) Brazos: rectos, aplomados y separados entre sí.

c) Antebrazos: bien musculados, rectos y de osamenta gruesa.

d) Codos: separados debido a la amplitud del pecho, pero nunca abiertos.

e) Pies anteriores: fuertes, con dedos gruesos, bien unidos y ligeramente redondos; almohadillas ligeramente pigmentadas.

V. Miembros posteriores

Musculados, más largos que los anteriores.

a) Corvejones: cortos, rectos y fuertes.

b) Muslos: largos; articulaciones naturales.

c) Espolones: no deseables.

d) Pies posteriores: fuertes, con dedos gruesos más largos que los de los pies anteriores, presentando en su conjunto forma ovalada; almohadillas preferiblemente pigmentadas.

e) Movimiento: la andadura típica de la raza es el trote.

VI. Piel

Más bien gruesa, bien pegada al cuerpo, excepto en el cuello, que puede formar ligera papada.

VII. Pelaje

Corto y áspero al tacto.

VIII. Color

Atigrado, leonado y negro, deseables por este orden. Para los atigrados son preferibles los tonos oscuros; en los leonados los colores intensos. Se admiten manchas blancas en pies anteriores, pecho y hocico, hasta máximo total de un 30 por 100. También se admite la máscara negra.

IX. Tamaño

Altura a la cruz: machos de 55 a 58 cm.

Hembras de 52 a 55 cm.

X. Peso

En los machos oscila de los 35 a 38 kg.

En las hembras de 30 a 34 kg.

Medidas orientativas en un perro estándar:

Peso: 36 kg.

Altura en grupa: 58 cm.

Altura en cruz: 56 cm.

Perímetro torácico: 78 cm.

Circunferencia de la cabeza: 59,5 cm.

Distancia del occipital al nacimiento de la cola: 73 cm.

Distancia del occipital al hocico: 22 cm.

Distancia del hocico a la depresión frontal: 8 cm.

XI. Faltas

Cualquier desviación de los criterios antes mencionados se considera como falta y la gravedad de ésta se considera al grado de la desviación al estándar.

a) Faltas graves:

Ejemplares cuya alzada a la cruz resulte superior a la grupa.

Prognatismo inferior que sea superior a un centímetro.

Mordida en tijera o pinza.

Falta de dos premolares.

Ejemplares que no presenten orejas en rosa, esto es orejas pegadas y planas a la cara; y con orejas erguidas en su base, aun siendo en rosa en su tercio final.

Cola tipo bulldog.

Cualquier otra falta que por su gravedad se aparte del estándar.

b) Faltas eliminatorias:

Prognatismo superior.

Ojos claros y amarillos.

Orejas o cola amputadas.

Color blanco en más de 30 por 100 en partes del cuerpo que no sean pies anteriores, pecho y hocico.

Manchas de cualquier otra coloración.

Timidez.

Nota: Los machos deben tener los testículos de apariencia normal completamente descendidos en el escroto.

Mastín Español

I. Aspecto general

Es un perro de gran talla, hipermétrico y mediolíneo. Bien proporcionado, muy potente y musculado. Esqueleto compacto. De gran cabeza y pelo semilargo.

a) Proporciones importantes: largo de cuerpo superior a la altura de la cruz. Longitud del hocico/longitud del cráneo + $4/6$. Perímetro torácico, mínimo + alzada a la cruz más $1/3$. Anchura de cráneo igual o superior a su longitud.

b) Comportamiento/carácter: rústico, cariñoso, manso y noble, resulta un perro de gran firmeza ante las alimañas y los extraños, en especial cuando se encuentra defendiendo fincas o ganados. Su ladrido es ronco, grave y profundo, de gran intensidad, percibiéndose a considerable distancia. Se trata de un perro muy inteligente, no desprovisto de belleza, su expresión manifiesta ambas cualidades.

En su comportamiento se observa que es un perro seguro de sí mismo, dosificador de sus fuerzas por ser conocedor de su enorme potencia. Deben descartarse para la reproducción los ejemplares excesivamente tímidos, cobardes y desequilibrados.

II. Cabeza

Grande, fuerte, y tronco piramidal de anchas bases. El conjunto cráneo-cara, visto superiormente, debe ser cuadrado y uniforme, y sin una disminución muy marcada entre la base de la cara y los temporales. Los ejes del cráneo y del hocico, moderadamente divergentes. Depresión fronto-nasal: suave, poco acentuada.

a) Región craneal: cráneo ancho, fuerte, de perfil subconvexo. La anchura de cráneo será igual, o superior, a su longitud. Senos frontales acentuados. Cresta occipital marcada.

b) Región facial: perfil recto. Visto dorsalmente aparece moderadamente rectangular, disminuyendo paulatinamente hacia la trufa, conservando una ostensible anchura. En ningún caso puntiaguda.

c) Trufa: negra, húmeda, grande y ancha.

d) Labios: el superior cubrirá ampliamente el inferior; el inferior, con mucosas desprendidas, forma comisura labial bien desprendida. Las mucosas han de ser negras.

e) Dientes: blancos, fuertes y sanos. Colmillos grandes, afilados y formando buena presa. Molares fuertes y potentes. Incisivos más bien pequeños. Mordida en tijera. Existen todos los premolares.

f) Ojos: pequeños en relación al cráneo, almendrados, preferiblemente oscuros, de color avellana, de mirada atenta, noble, dulce e inteligente, de gran severidad ante un extraño. Párpados de piel gruesa, pigmentados en negro. El párpado inferior deja ver parte de la conjuntiva.

g) Orejas: medianas y caídas, de forma triangular, planas. Insertadas por encima de la línea de los ojos.

En reposo, caídas y pegadas a las mejillas, sin resultar demasiado adosadas al cráneo. En atención, separadas de la cara y parcialmente erguidas en su tercio superposterior.

III. Cuello

Tronco cónico, ancho, fuerte, musculado, flexible. Piel gruesa y despegada. Papada doble de amplio desarrollo.

IV. Cuerpo

Rectangular, fuerte y robusto, denotando gran potencia pero flexible y ágil.

a) Línea superior: recta, horizontal, incluso en movimiento.

b) Cruz: bien marcada.

c) Pecho: ancho, profundo, musculado y poderoso. La punta del esternón marcada. Costillas con amplios espacios intercostales y redondeadas, no planas. Lomo largo, ancho y poderoso, se estrecha a medida que se llega al ijar.

d) Grupa: ancha y fuerte. Su inclinación es de unos cuarenta y cinco grados con relación dorsolumbar y a la horizontal del suelo. Alzada a la grupa igual a la alzada a la cruz.

e) Línea inferior: vientre muy moderadamente recogido: los ijares, descendidos, y los flancos, muy amplios.

f) Cola: de nacimiento muy grueso e inserción media. Fuerte, flexible y poblada de pelo más largo que en el resto del cuerpo.

En reposo, su porte es bajo, llegando cumplidamente hasta los corvejones, a veces acodada en su cuarto final. Cuando el animal está en movimiento o excitado, la levantará en sable, con rosca en su final, pero nunca doblada en su totalidad, no descansando sobre la grupa.

V. Extremidades anteriores

Perfectamente aplomadas. Rectas y paralelas vistas de frente.

- a) Espaldas: oblicuas, muy musculadas. Más largas que el antebrazo.
- b) Brazo: fuerte, de longitud similar a la escápula.
- c) Codos: bien pegados al tórax.
- d) Antebrazo: fuerte, de hueso perpendicular. Su longitud será triple a la de la caña.
- e) Carpo y metacarpo: visto lateralmente, poco inclinado. Es prácticamente la continuación del antebrazo. Fuerte de hueso y potente metacarpo.
- f) Pies: de gato. Dedos apretados. Falanges fuertes, altas y bien curvadas. Uñas y tubérculo plantar robusto y duros. Membrana interdigital moderada y provista de pelo.

VI. Extremidades posteriores

Potentes y musculadas. Lateralmente, adecuadas angulaciones, amplios ángulos articulares. Correctos aplomos, vistos de frente y de perfil.

- a) Muslo: fuerte y musculoso.
- b) Corvejón: bien marcado, con nítida apreciación de tendón, sin desviaciones.
- c) Pies: de gato, ligeramente ovalados. Presencia o no de espolones que pueden ser simples o dobles, admitiéndose su amputación.
- d) Andadura: La marcha preferida es el trote, que ha de ser armónico, poderoso, sin tendencia a la lateralidad. Sin ambladura.

VII. Piel

Elástica, gruesa, abundante y de color rosáceo, con pigmentaciones más oscuras. Todas las mucosas serán negras.

VIII. Pelo

Tupido, grueso, semilargo, liso, repartido por el cuerpo hasta los espacios interdigitales. Se distinguen dos tipos de pelo: uno, de cobertura sobre el dorso, y otro, de protección sobre los costillares y flancos.

Más corto en los miembros y más largo y sedoso en la cola.

IX. Color

Indeterminado, siendo más apreciados los colores uniformes: amarillos, leonados, rojos, negros, lobatos y cervatos.

Asimismo, apreciados los colores combinados: atigrados, cerbatos y píos.

X. Talla

No existen límites máximos de la talla, siendo más apreciados, dentro de armoniosas proporciones, los ejemplares de mayor alzada.

Límites mínimos:

Machos: 77 cm.

Hembras: 72 cm.

Estas alzadas se desea sea superadas ampliamente, siendo conveniente rebasen los machos los 80 cm y las hembras los 75 cm.

XI. Defectos

a) Leves: perfiles de la cara acarneados sin exceso. Ausencia de algún premolar. Mordida en pinza. Línea dorso-lumbar débil, distorsionada y ondulante durante la marcha. Cañas y pies débiles, no en exceso. Timidez no excesivamente acentuada.

b) Graves (excluyen de la clasificación excelente): hocicos puntiagudos. Enognatismo moderado. Ausencia de varios premolares o caninos, si no se debe a traumatismos. Línea dorsolumbar ensillada. Alzada a la grupa notablemente superior a la alzada a la cruz. Aplomos incorrectos: débiles o desviados. Braceos laterales durante la marcha. Corvejones de vaca durante la marcha o en estación.

Pelo ondulado, rizado o excesivamente largo. Amputación de orejas o cola. Entropión o ectorión excesivo. Carácter desequilibrado, excesiva timidez o exagerada agresividad. Aspecto frágil o linfático exagerado. Cola apoyada sobre la grupa.

c) Eliminatorios (no aptos en la confirmación): nariz partida. Cualquier grado de prognatismo. Enognatismo excesivo. Trufa o mucosas despigmentadas o acompañadas de ojos claros. Monorquidismo o Criptorquidismo.

Mastín del Pirineo

I. Aspecto general

Es un perro de gran alzada, hipermétrico y mediolíneo. Bien proporcionado, extremadamente potente y musculado. Esqueleto compacto. A pesar de su gran talla, no debe resultar torpe ni linfático.

a) Proporciones importantes: longitud del hocico/longitud de cráneo = 4/5. Alzada a la cruz/perímetro torácico = 7/10.

b) Comportamiento/carácter: cariñoso, manso y noble, particularmente inteligente, es a la vez valiente y fiero ante los extraños. En sus relaciones con otros perros se muestra benévolo, conocedor de su singular poder. Llegado el caso se revela habilísimo en la lucha, denotando las pautas de comportamiento adquiridas tras siglos de peleas contra el lobo. Su ladrido es grave y profundo y su expresión despierta.

c) Utilización: defensor del ganado contra las alimañas y guardián de haciendas y personas.

II. Cabeza

Grande, fuerte y moderadamente larga. Líneas cráneo-faciales muy moderadamente divergentes, con tendencia al paralelismo.

El conjunto cráneo-cara, visto superiormente, debe ser alargado y uniforme, sin una diferenciación de anchura muy marcada entre la base de la cara y los temporales. Visto lateralmente, debe ser profundo, no alobado. Depresión fronto-nasal suave, poco acentuada pero definida.

a) Cráneo: ancho fuerte, de perfil subconvexo. La anchura del cráneo será igual, o ligeramente superior, a su longitud. Cresta occipital marcada.

b) Región facial: visto dorsalmente aparece discretamente triangular, ancha en su nacimiento, disminuyendo paulatinamente hacia la trufa, pero sin resultar puntiaguda. De perfil recto.

c) Labios: el superior cubrirá bien al inferior, pero sin flaccidez. El inferior forma comisura labial marcada. Las mucosas han de ser negras.

d) Dientes: blancos, fuertes y sanos. Colmillos grandes, largos, afilados y bien cruzados para la presa. Molares muy dimensionados y potentes. Incisivos más bien pequeños. Mordida en tijera. Existen todos los premolares.

e) Ojos: pequeños, almendrados, de color avellana, preferiblemente oscuros. De mirada atenta, noble, simpática e inteligente, pero pigmentados en negro y preferiblemente adosados al globo ocular con el animal en atención. Es típica una tenue relajación del párpado inferior, que deja ver una discreta porción de conjuntiva cuando el perro se encuentra en reposo.

f) Orejas: medianas y caídas, de forma triangular. Planas. Insertadas por encima de la línea de los ojos. En reposo, caídas y adosadas a las mejillas. En atención, netamente separadas de la cara y parcialmente erguidas en su tercio súpero-posterior. No deben ser amputadas.

III. Cuello

Tronco cónico, ancho, fuerte y musculado, flexible. Piel gruesa y algo despegada. Papada doble bien definida, pero no excesivamente abundante.

IV. Cuerpo

Rectangular, muy fuerte y robusto, denotando gran potencia pero flexible y ágil.

a) Línea superior: recta, horizontal, incluso en movimiento.

b) Cruz: bien marcada.

c) Dorso: potente, musculado.

d) Pecho: ancho, profundo, musculado y poderoso. La punta del esternón marcada. Costillas con amplios espacios intercostales y redondeadas, no planas. Lomo largo, ancho y poderoso, se estrecha a medida que llega al ijar.

e) Grupa: ancha y fuerte. Su inclinación es de unos 45° con relación a la línea dorso-lumbar y a la horizontal al suelo. La alzada a la cruz será igual a la alzada a la grupa.

f) Línea inferior: vientre moderadamente recogido, los ijares descendidos y los flancos muy amplios.

V. Cola

De nacimiento e inserción media. Fuerte, flexible y muy poblada de pelo decididamente largo y suave, formando un vistoso penacho. En reposo, su porte es más bien bajo llegando cumplidamente a los corvejones, y siempre acodada en su tercio final. Cuando el animal está en movimiento o excitado la levantará en sable, con una evidente rosca en su final, pero nunca doblada en su totalidad, ni descansando sobre la grupa.

VI. Extremidades anteriores

Perfectamente aplomadas. Rectas y paralelas vistas de frente, percibiéndose con nitidez músculos y tendones.

a) Espaldas: oblicuas, muy musculosas. Más largas que el antebrazo.

b) Brazo: muy poderoso. Codos fuertes y pegados a la caja torácica.

c) Antebrazo: de osamenta recia. Rectos y potentes. Su longitud será triple a la de la caña.

d) Carpo y metacarpo: en vista lateral, poco inclinados: son, prácticamente, la continuación del antebrazo.

e) Pies: de gato. Dedos apretados. Falanges fuertes, altas y bien curvadas. Uñas y tubérculo plantar robustos y duros. Membrana interdigital moderada y provista de pelo.

VII. Extremidades posteriores

Potentes y musculosas. Lateralmente, adecuadas angulaciones. Correctos aplomos, vistos de frente y de perfil.

a) Muslo: fuerte y musculoso.

b) Pierna: larga, musculosa y de hueso fuerte.

c) Corvejón: bien marcada, con nítida apreciación del tendón, sin desviaciones.

d) Pies: de gato, ligeramente ovalados. Algo más alargados que las manos. Presencia o no de espolones, que pueden ser simples o dobles, admitiéndose su amputación. A igualdad de méritos, se preferirá la presencia de espolones dobles.

e) Andadura: la marcha preferida es el trote, que ha de ser armónico, potente y elegante, sin tendencia a la lateralidad. Sin ambladura.

VIII. Piel

Elástica, gruesa y de color rosáceo, con pigmentaciones más oscuras. Todas las mucosas serán negras.

IX. Pelo

Tupido, grueso y moderadamente largo. La longitud media ideal fijada sobre el centro de la línea dorso-lumbar es de 6 a 9 cm, siendo más largo en espaldas, cuello, bajo vientre y detrás de brazos y piernas, además del penacho de la cola, cuya textura no es cerdosa como en el resto del cuerpo. El pelo ha de ser cerdoso, no lanoso.

X. Color

Básicamente blanco y siempre con máscara bien definida. Eventualmente, manchas del mismo color que la máscara repartidas por el cuerpo de forma irregular, pero bien marcadas. Orejas siempre manchadas. No son deseables los ejemplares tricolores, ni los totalmente blancos. Cabos y externos siempre blancos. La máscara será bien concreta y los bordes de las manchas preferiblemente bien definidos. El nacimiento del pelo será lo más claro posible, siendo el ideal blanco.

Los colores más apreciados serán, por orden de preferencias: blanco puro o blanco nieve con manchas gris medio, dorado-amarillo intenso, pardo, negro, gris plata, beige claro, arena, jaspeado. No son deseables colores rojos para las manchas, ni blanco amarillentos para el fondo.

XI. Talla

No existe límite máximo en la talla, siendo siempre más valiosos, a igualdad de proporciones, los ejemplares de mayor alzada. Límites mínimos:

Machos: 77 cm.

Hembras: 72 cm.

No obstante, es de desear que estas cifras se vean ampliamente superadas. Se estima conveniente rebasar los 81 cm los machos y 75 cm las hembras.

XII. Defectos

a) Leves: perfiles de la cara acarnerados en exceso. Ausencia de algún premolar. Línea dorso-lumbar distorsionada y ondulante durante la marcha. No en exceso. Timidez muy ligera. Pelo algo ondulado. Pelo que supere muy ligeramente los 9 cm en línea dorso-lumbar.

b) Graves: (excluyen de la calificación de Excelente). Hocicos puntiagudos o exageradamente romos. Cañas y pies débiles en general. Aplomos incorrectos. Enognatismo moderado. Ausencia de varios premolares o caninos no debido a traumatismos. Línea dorso-lumbar ensillada. Alzada a la grupa notablemente superior a la alzada a la cruz. Braceos laterales durante la marcha y en estación. Pelo muy ondulado o rizado. Longitud de pelo discretamente menor a 6 cm en la línea dorsolumbar o levemente superior a 11 cm. Ausencia de máscara y decoloración en las orejas. Amputación en orejas y cola. Entropión y Extropión excesivo. Carácter desequilibrado en general. Aspecto frágil y linfático. Cola apoyada sobre la grupa, o carente de penacho. Cola no acodada en su final.

c) Eliminatorios: nariz partida. Prognatismo y Enognatismo excesivo. Trufa y mucosas despigmentadas. Ausencia de color blanco. Cabos y extremos no blancos. Capa totalmente blanca. Ausencia de máscara. Longitud de pelo igual o inferior a 4 cm o superior a 13 cm sobre la línea dorso-lumbar. Monorquidismo o Criptorquidismo difusas que no resalten sobre el fondo y que indiquen mestizaje.

Podenco Canario

I. Aspecto general

Es un perro de talla media, ligeramente alargada, leptosomático, ligero y muy resistente.

a) Proporciones importantes: ligeramente más largo que alto. Pecho bien desarrollado, sin llegar al codo. Hocico ligeramente más largo que el cráneo.

b) Comportamiento y temperamento: valiente, nervioso, inquieto e irradiando dinamismo. Noble, nunca agresivo. Abnegadamente adicto a su dueño. Soportan estoicamente las más rigurosas jornadas sin la menor fatiga.

c) Utilización: se le emplea para la caza del conejo y se adapta perfectamente para este fin a las múltiples variaciones del terreno, utilizando su prodigioso olfato así como la vista y el oído. Resisten altas temperaturas y llega a cazar desde el amanecer hasta el anochecer incansablemente. Puede con su olfato o su oído detectar la presencia de conejos en el interior de grietas, paredes de piedra, majanos, tubos volcánicos y matorrales espinosos. Su extraordinaria conservación se debe sin duda a sus dotes venatorias las que le han hecho necesario a lo largo de los siglos. Es un perro primordialmente de rastro y no debe ladrar o batir la pieza durante el rastreo. También se utiliza con la ayuda de un hurón, modalidad permitida en las islas. Suele también atrapar conejos a diente.

II. Cabeza

Alargada. En forma de cono truncado, muy proporcionada con el cuerpo, midiendo de largo 21 a 22 cm. Líneas cráneo-faciales paralelas.

a) Cráneo: más largo que ancho, plano, con hueso occipital prominente.

b) Stop: no muy marcado.

c) Trufa: ancha, color carne, armonizando con el color del pelaje, fosas nasales algo abiertas.

d) Hocico: prominente y ancho, acabado en romo, de color carne con más o menos intensidad en armonía con el color del pelaje.

e) Labios: finos y recogidos, armonizados con el color de la nariz.

f) Dientes: mordida en tijeras, en perfecta oposición y bien desarrollados.

g) Ojos: oblicuos, almendrados y pequeños. De color ámbar más o menos oscuros y depende su intensidad del color de la capa. Su mirada es inteligente y noble.

h) Orejas: más bien grandes. En atención se levantan erguidas, ligeramente divergentes. Las echa para atrás en reposo. Anchas en su base y puntiagudas en su extremo.

III. Cuello

Musculoso, recto, con la piel lisa, sin papada, flexible y redondeado.

IV. Cuerpo

a) Dorso: fuerte, musculoso, apto para la carrera y ejercicio de caza.

b) Lomo: algo alargado.

c) Grupa: huesos de la grupa algo sólidos, más visibles en los ejemplares flacos o en plena época de caza.

d) Pecho: pecho con esternón no saliente, bien desarrollado, pero sin embargo no llega al codo. Costillas ovaladas. Perímetro torácico mayor en 5 a 8 cm que la altura en la cruz.

e) Vientre: recogido, sin ser de galgo. Flancos bien marcados.

V. Cola

De inserción más baja, como continuación de la grupa. Redondeada, desciende algo más baja que el corvejón. Caída o llevada en forma de hoz. Algo afilada en la punta que suele ser de color blanco. Nunca enroscada.

VI. Miembros delanteros

Perfectamente aplomados, rectos, verticales y paralelos, de finos pero sólidos huesos. Pies de gato, generalmente algo desviados hacia fuera. Almohadillas fuertes y algo ovaladas.

Angulaciones:

Ángulo escápulo-humeral: Cerca de los 110°.

Ángulo humero-radial: cerca de los 140°.

VII. Miembros posteriores

Aplomados, rectos, fuertes, musculosos, corvejón más bien alto (a unos 18 cm del suelo). Pies rectos, de gato, con almohadillas fuertes y ligeramente ovaladas.

Sin presencia de espolones.

Angulaciones:

Ángulo coxo-femoral: cerca de 110°.

Ángulo femoro-tibial: cerca de 120°.

Ángulo del corvejón: cerca de 130°.

VIII. Aparato locomotor

a) Esqueleto: bien desarrollado. La ausencia de panículo adiposo permite apreciar el relieve de la parrilla costal, columna vertebral y huesos de cadera.

b) Andadura: ha de tener un trote ágil, largo y muy ligero.

c) Musculatura: desarrolladísima, enjuta, transluciéndose las contracciones a través de la piel.

IX. Piel

Consistente, pegada a cuerpo y sin arrugas.

X. Pelo

Liso, corto y apretado.

XI. Color

Preferentemente rojo y blanco, el rojo puede ser más o menos intenso llegando del naranja al rojo oscuro (caoba). Todas las combinaciones de estos colores.

XII. Estatura y peso

De 55 a 64 cm para los machos y de 53 a 60 cm para las hembras, aunque debido a los distintos terrenos en donde vive y caza estas medidas pueden variar, por lo tanto se puede aceptar diferencias en 2 cm por encima o por debajo de la talla máxima o mínima, siempre que los ejemplares sean típicos y con el prototipo de la raza.

XIII. Faltas

Cualquier desviación de los criterios antes mencionados se considera como falta y la gravedad de ésta se considera al grado de la desviación al estándar.

Faltas graves:

Cabeza excesivamente ancha.

Stop demasiado marcado.

Labios colgantes.

Falta de premolares.

Prognatismo.

Orejas muy divergentes.

Pecho plano.

Esternón saliente.

Cola enroscada.

Corvejones bajos y de vaca.

Cruce de pies delanteros y corvejones en la marcha.

Temperamento agresivo.

Nota: los machos deben tener dos testículos de apariencia normal completamente descendidos en el escroto.

Podenco Ibicenco

I. Proporciones importantes y utilización

La longitud de la punta del hocico hasta los ojos es la misma que la distancia entre éstos y el occipital.

II. Cabeza

a) Descripción general: cabeza larga, estrecha en forma de cono truncado cerca de su base, excesivamente seca, más bien pequeña en relación al cuerpo.

b) Utilización: se emplea, sobre todo, en la caza del conejo sin escopeta, de día y de noche, pues los levantan fácilmente, incluso en lugares de mucha vegetación debido a la finura de su olfato, pues se vale más de él y del oído que de su vista. Por su agilidad y astucia pronto cobran la pieza, sobre todo cazando juntos varios perros; al mostrar un perro una pieza los otros lo rodean a cierta distancia acercando el paso de aquélla, sólo laten cuando ven u oyen la pieza y también cuando la han encerrado, todos ellos muestran y cobran la pieza volteando la cola durante la misma, la muestra la rompen con facilidad. También es utilizado para cazar liebres y caza mayor. Son buenos cobradores. Para formar jaurías se emplean, salvo excepciones, hembras y a lo más un macho, pues éstos no se ayudan cazando y son pendencieros. Cuando una jauría ha cogido algunos miles de conejos se da la peculiaridad de que algunos perros de la misma, ya no cazan hasta después de un largo descanso. A esto se le llama «Enconillarse».

c) Cráneo: dolicocéfalo, largo o aplastado, hueso occipital prominente, frente estrecha y plana.

d) Stop: poco definido.

e) Trufa: ligeramente convexa, color carne; fosas nasales abiertas.

f) Hocico: prominente, sobresale de las mandíbulas inferiores; es estrecho, largo y de color carne armonizando con el pelaje.

g) Labios: finos, recogidos, de color carne.

h) Dientes: en perfecta oposición, blancos, bien colocados, con la mordida en tijera.

i) Ojos: oblicuos, pequeños, de color ámbar claro, recordando el color del caramelo; el ámbar puede ser más o menos intenso, según el color del pelaje. De mirada poco noble, muy inteligente, tímida y desconfiada.

j) Orejas: siempre rígidas; dirigidas hacia adelante, hacia los lados horizontalmente o hacia atrás, hacia arriba cuando el perro está excitado, muy movibles; el centro de la base está situado al nivel de los ojos; tiene forma de romboide alargado, truncado a un tercio de su diagonal más larga. Son finas, sin pelos en su interior; medianas, no exageradamente grandes.

III. Cuello

Muy seco, tanto en su parte inferior como en la superior. Su longitud es de una cuarta parte la largura del cuerpo; ligeramente arqueado, musculado; la piel es tensa, lisa, sin papada. El pelo suele ser más largo y denso en la parte baja superior de esta zona, notándose más en los de pelo liso.

IV. Cuerpo

El aspecto general del cuerpo es simétrico, subconvexo y mediolíneo, de dimensiones bastante igualado, recogido, ligeramente más largo sin haber medida fija de diferencia.

a) Cruz: destacada, alta, seca y larga.

b) Espalda: recta, larga y flexible; musculatura fuerte, pero plana.

c) Lomo: arqueado, de anchura media, fuerte y poderoso.

d) Grupa: en pupitre, de musculatura muy potente y dura, con una osamenta manifiesta.

e) Pecho: profundo, estrecho y largo, sin llegar a los codos, el esternón formado ángulo muy agudo y prominente; costillas planas.

f) Vientre: recogido pero no agalgado.

V. Cola

De inserción baja; pasando entre las piernas debe llegar a la columna vertebral, espigada (hacia la punta alrededor de la cola unos pelos más largos y gruesos ligeramente separados en forma de espiga), larga; algo más gruesa en su nacimiento, va afinándose gradualmente; en reposo cae naturalmente; en acción está en forma de hoz, más o menos cerrada, preferiblemente que no sea recta ni enroscada exageradamente sobre el dorso.

VI. Extremidades anteriores

Son aplomados, simétricos; vistos de frente los brazos van muy juntos; conjunto recogido, con extremidades largas dando la impresión de un animal delgado, ágil pero fuerte.

a) Escápulas: oblicuas, fuertes y libres en sus movimientos.

- b) Brazos: muy largos, rectos y fuertes, y muy juntos.
- c) Codos: amplios y destacados, paralelos con el plano medio del cuerpo, nunca salidos.
- d) Antebrazo: anchos en su extremo inferior.
- e) Carpo: potente, fuerte, ancho, bien derecho.

VII. Miembros posteriores

Aplomados, músculos largos, fuertes y secos, de musculatura aplanada.

- a) Corvejones: acodados, anchos, cerca de la tierra (descendentes), bien aplomados, ni hacia dentro.
- b) Pies: tendencia de liebre, dedos largos y apretados, espacios interdigitales bien guarnecidos de pelo, uñas muy fuertes y generalmente blancas, a veces del color del pelo; almohadillas muy duras.
- c) Movimiento: la andadura preferida es un trote en suspensión; el galope es muy veloz, dando sensación de gran agilidad.

VIII. Piel

Tensa, pegada al cuerpo; pigmentación rosada, puede variar de color en las regiones en que el de la capa sea distinto.

IX. Pelo

Liso, duro o largo; el liso no debe ser sedoso pero sí fuerte y brillante; el duro debe ser áspero, bien poblado, algo más corto en la cabeza y en las orejas, más largo en la parte posterior de los muslos y en el inferior de la cola; la barba es muy apreciada; el largo es más suave y debe tener como mínimo una longitud de 5 cm con la cabeza muy poblada.

X. Color

Preferentemente blanco y rojo, unicolores blanco y rojo, aunque también se podría admitir el leonado siempre que se trate de un ejemplar extraordinario, aunque se acepte este color para el pelo liso.

XI. Tamaño y peso

De 66 a 72 cm para los machos y de 60 a 67 cm; para las hembras; sin ser muy exigentes, ya que de medidas aproximadas se pueden aceptar siempre que las mismas sean proporcionadas y estéticas.

XII. Faltas

Cualquier desviación de los criterios antes mencionados se considera como falta y la gravedad de ésta se considera al grado de la desviación al estándar.

a) Faltas graves:

Cabeza corta y ancha.

Stop muy marcado.

Falta de un premolar.

Orejas caídas.

Costillaje abombado.

Codos hacia fuera.

Corvejones de vaca.

Pies hacia fuera.

Cruce de los pies o de los corvejones en el movimiento.

b) Faltas eliminatorias:

Cráneo escalonado.

Pigmentación marrón o manchas negras en la trufa.

Párpados y labios rojo amarronado.

Cualquier forma de prognatismo.

Faltas que indican un cruce con un galgo o un lebel, es decir:

Orejas dobladas.

Ojos oscuros.

Grupa ancha.

Esternón poco definido.

Extremidades anteriores separadas.

Muslos redondeados y anchos, con venas abultadas.

Nota: los machos deben tener los testículos de apariencia normal completamente descendidos en el escroto.

10.3. Annex 3: Legislació a nivell Internacional

10.3.1. Borrador de la Declaracio Universal de Benestar Animal

INITIAL DRAFT TEXT ARISING FROM THE MANILA CONFERENCE ON ANIMAL WELFARE (2003) AND THE COSTA RICA STEERING COMMITTEE MEETING (2005) FOR MINISTERIAL CONFERENCE CONSIDERATION

Universal Declaration on Animal Welfare

Recommendations for Ministerial Conference consideration

The following recommendations for the proposed Universal Declaration on Animal Welfare shall be considered in the preparatory process to the Ministerial Conference:

PREAMBLE

[The Costa Rica Steering Committee, following on from the Manila Conference on Animal Welfare, confirms:]

That animal welfare is an issue worth consideration by governments.

That the promotion of animal welfare requires collective action and all stakeholders and affected parties must be involved.

That work on animal welfare is a continuous process.

A PROPOSAL FOR A DECLARATION ON ANIMAL WELFARE ARISING FROM THE MANILA CONFERENCE [ON ANIMAL WELFARE (MARCH 2003) AND THE COSTA RICA STEERING COMMITTEE MEETING (NOVEMBER 2005)]

RECOGNIZING that animals are living, sentient beings and therefore deserve due consideration and respect;

RECOGNIZING that animal welfare includes animal health [and that veterinarians have an essential role in maintaining both the health and welfare of animals];

RECOGNIZING that humans [inhabit] this planet with other species and other forms of life and that all forms of life co-exist within an interdependent ecosystem;

[RECOGNIZING the importance of the ongoing work of the OIE (World Organization for Animal Health) in setting global standards for animal welfare];

AGREEING that the term [state] includes people and civil society;

ACKNOWLEDGING that many [states] already have a system of legal protection for animals, both domestic and wild;

SEEKING to ensure the continued effectiveness of these systems and the development of better and more comprehensive animal welfare provisions;

ACKNOWLEDGING that the humane use of animals can have major benefits for humans;

AWARE that the “five freedoms (freedom from hunger, thirst and malnutrition; freedom from fear and distress; freedom from physical and thermal discomfort; freedom from pain, injury and disease; and freedom to express normal patterns of behaviour)” and the “three Rs (reduction in numbers of animals, refinement of experimental methods and replacement of animals with non-animal techniques)” provide valuable guidance for the use of animals;

RECOGNIZING that the provisions contained in this declaration do not affect the rights of any [state];

PRINCIPLES OF THE DECLARATION

1. The welfare of animals shall be a common objective for all [states];
2. The standards of animal welfare attained by each [state] shall be promoted, recognized and observed by improved measures, nationally and internationally. [Whilst there are significant social, economic and cultural differences between societies, each should care for and treat animals in a humane and sustainable manner][in accordance with the principles of the Declaration];
3. All appropriate steps shall be taken by [states] to prevent cruelty to animals and to reduce their suffering;
4. Appropriate standards on the welfare of animals be further developed and elaborated such as, but not limited to, those governing the use and management of farm animals, companion animals, animals in scientific research, draught animals, wildlife animals and animals in recreation.

Persian

POINT SCORE

HEAD (including size and shape of eyes, ear shape and set)	30
BODY TYPE (including shape, size, bone, and length of tail)	20
COAT	10
BALANCE.....	5
REFINEMENT	5
COLOR.....	20
EYE COLOR	10

Balance and refinement are the essence of the breed, where all parts come together in a harmonious whole, with neither too much nor too little consideration given to any one feature.

For cats in the tabby division, the 20 points for color are to be divided 10 for markings and 10 for color. For cats in the bi-color division, the 20 points for color are to be divided 10 for "with white" pattern and 10 for color.

GENERAL: the ideal Persian should present an impression of a heavily boned, well-balanced cat with a sweet expression and soft, round lines. The large round eyes set wide apart in a large round head contribute to the overall look and expression. The long thick coat softens the lines of the cat and accentuates the roundness in appearance.

HEAD: round and massive, with great breadth of skull. Round face with round underlying bone structure. Well set on a short, thick neck. Skull structure to be smooth and round to the touch and not unduly exaggerated from where the forehead begins at the top of the break to the back of the head, as well as across the breadth between the ears. When viewed in profile, the prominence of the eyes is apparent and the forehead, nose, and chin appear to be in vertical alignment.

NOSE: short, snub, and broad, with "break" centered between the eyes.

CHEEKS: full. Muzzle not overly pronounced, smoothing nicely into the cheeks.

JAWS: broad and powerful.

CHIN: full, well-developed, and firmly rounded, reflecting a proper bite.

EARS: small, round tipped, tilted forward, and not unduly open at the base. Set far apart, and low on the head, fitting into (without distorting) the rounded contour of the head.

EYES: brilliant in color, large, round, and full. Set level and far apart, giving a sweet expression to the face.

BODY: of cobby type, low on the legs, broad and deep through the chest, equally massive across the shoulders and rump, with a well-rounded mid-section and level back. Good muscle tone with no evidence of obesity. Large or medium in size. Quality the determining consideration rather than size.

LEGS: short, thick, and strong. Forelegs straight. Hind legs are straight when viewed from behind.

PAWS: large, round, and firm. Toes carried close, five in front and four behind.

TAIL: short, but in proportion to body length. Carried without a curve and at an angle lower than the back.

COAT: long and thick, standing off from the body. Of fine texture, glossy and full of life. Long all over the body, including the shoulders. The ruff immense and continuing in a deep frill between the front legs. Ear and toe tufts long. Brush very full.

TRANSFER TO AOV: colors not accepted for championship status.

DISQUALIFY: locket or button. Kinked or abnormal tail. Incorrect number of toes. Any apparent weakness in the hind quarters. Any apparent deformity of the spine. Deformity of the skull resulting in an asymmetrical face and/or head. Crossed eyes. *

*The above listed disqualifications apply to all Persian cats. Additional disqualifications are listed under "Colors."

PERSIAN COLORS

Solid Color Division Colors

WHITE: pure glistening white. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye color:** deep blue or brilliant copper. Odd-eyed whites shall have one blue and one copper eye with equal color depth.

BLUE: blue, lighter shade preferred, one level tone from nose to tip of tail. Sound to the roots. A sound darker shade is more acceptable than an unsound lighter shade. **Nose leather and paw pads:** blue. **Eye color:** brilliant copper.

BLACK: dense coal black, sound from roots to tip of fur. Free from any tinge of rust on tips or smoke undercoat. **Nose leather:** black. **Paw pads:** black or brown. **Eye color:** brilliant copper.

RED: deep, rich, clear, brilliant red; without shading, markings, or ticking. Lips and chin the same color as coat. **Nose leather and paw pads:** brick red. **Eye color:** brilliant copper.

CREAM: one level shade of buff cream, without markings. Sound to the roots. Lighter shades preferred. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

CHOCOLATE: rich, warm chocolate-brown, sound from roots to tip of fur. **Nose leather:** brown. **Paw pads:** cinnamon-pink. **Eye color:** brilliant copper.

LILAC: rich, warm lavender with a pinkish tone, sound and even throughout. **Nose leather:** lavender. **Paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

Silver and Golden Division Colors

CHINCHILLA SILVER: undercoat pure white. Coat on back, flanks, head, and tail sufficiently tipped with black to give the characteristic sparkling silver appearance. Legs may be slightly shaded with tipping. Chin, ear tufts, stomach, and chest, pure white. Rims of eyes, lips, and nose outlined with black. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

SHADED SILVER: undercoat white with a mantle of black tipping shading down from sides, face, and tail from dark on the ridge to white on the chin, chest, stomach, and under the tail. Legs to be the same tone as the face. The general effect to be much darker than a chinchilla. Rims of eyes, lips, and nose outlined with black. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

BLUE CHINCHILLA SILVER: undercoat pure white. Coat on back, flanks, head, and tail sufficiently tipped with blue to give a sparkling appearance. Legs may be slightly shaded with tipping. Chin, ear tufts, stomach, and chest, pure white. Rims of eyes, lips, and nose outlined with blue. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** blue or rose. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

BLUE SHADED SILVER: undercoat white with a mantle of blue tipping shading down from the sides, face, and tail from dark on the ridge to white on the chin, chest, stomach, and under the tail. Legs to be the same tone as the face. The general effect to be much darker than a chinchilla. Rims of eyes, lips, and nose outlined with blue. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** blue or rose. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color

being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

CHINCHILLA GOLDEN: undercoat pale honey to bright apricot. Coat on back, flanks, head, and tail sufficiently tipped with black to enhance a golden appearance. Legs and end of tail may be shaded with tipping. Chin, ear tufts, stomach, and chest, consistent dilute color, much lighter in tone than the undercoat color. The general effect is lighter than a shaded golden due to less tipping. Rims of eyes, lips, and nose outlined with black. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** black. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

SHADED GOLDEN: undercoat pale honey to bright apricot with a mantle of black tipping shading down from the sides, face, head and tail. Legs to be the same tone as the face. Ear tufts, chin, chest, stomach and underside of the tail, consistent dilute color, much lighter in tone than the undercoat. The general effect is darker than a chinchilla golden due to more tipping. Rims of eyes, lips, and nose outlined with black. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** black. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

BLUE CHINCHILLA GOLDEN: undercoat ivory to pale honey. Coat on back, flanks, head, and tail sufficiently tipped with blue to enhance a golden appearance. Legs and end of tail may be shaded with tipping. Chin, ear tufts, stomach, chest and underside of tail, consistent ivory to pale honey color. The general effect is lighter than a blue shaded golden due to less tipping. Rims of eyes, lips, and nose outlined with blue. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** blue or rose. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

BLUE SHADED GOLDEN: undercoat ivory to pale honey with a mantle of blue tipping shading down from the sides, face, head and tail. Legs to be the same tone as the face. Chin, ear tufts, chest, stomach, and underside of tail, consistent ivory to pale honey color. The general effect is darker than a blue chinchilla golden due to more tipping. Rims of eyes, lips, and nose outlined with blue. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** blue or rose. **Eye color:** green or blue-green. **Disqualify** for incorrect eye color, incorrect eye color being copper, yellow, gold, amber, or any color other than green or blue-green.

Shaded and Smoke Division Colors

SHELL CAMEO (Red Chinchilla): undercoat white, the coat on the back, flanks, head and tail to be lightly tipped with red. Face and legs may be lightly shaded with tipping. Frill, ear tufts, stomach and chest, white. **Nose leather, rim of eyes and paw pads:** rose pink. **Eye color:** brilliant copper.

SHADED CAMEO (Red Shaded): undercoat white with a mantle of red shading down the sides, face and tail. Frill, ear tufts, stomach and chest, white. Face and legs may be a deeper shading. The general effect to be much redder than the shell cameo. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink. **Eye color:** brilliant copper.

SHELL CREAM (Cream Chinchilla): undercoat white, the coat on the back, flanks, head and tail to be lightly tipped with cream. Face and legs may be lightly shaded with tipping. Frill, ear tufts, stomach and chest, white. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink. **Eye color:** brilliant copper.

SHADED CREAM (Cream Shaded): undercoat white with a mantle of cream shading down the sides, face and tail. Frill, ear tufts, stomach and chest, white. Face and legs may be a deeper shading. The general effect to be darker than a shell cream. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink. **Eye color:** brilliant copper.

SHELL TORTOISESHELL: undercoat white. The coat on the back, flanks and tail to be lightly tipped with black and shades of red. Face and legs may be lightly shaded with tipping. Frill, ear tufts, stomach and chest, white to lightly tipped. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink to black, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

SHADED TORTOISESHELL: undercoat white. Mantle of black and red shading down the sides, face and tail. Frill, ear tufts, stomach and chest, white to lightly tipped. The general effect to be much darker than the shell tortoiseshell. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink to black, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

SHELL BLUE-CREAM: undercoat white. The coat on the back, flanks and tail to be lightly tipped with blue and cream. Face and legs may be lightly shaded with tipping. Frill, ear tufts, stomach and chest, white to lightly tipped. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink to blue, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

SHADED BLUE-CREAM: undercoat white. Mantle of blue and cream shading down the sides, face and tail. Frill, ear tufts, stomach and chest, white to lightly tipped. The general effect to be much darker than the shell blue-cream. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose pink to blue, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

NOTE: during seasonal coat color changes on both kittens and adults, the "reverse" color on the kitten or adult is to be considered a NORMAL coat color change. At the root it may appear that the primary smoke color turns white a short distance up the hair shaft and then reverts back to the primary color. The tipping during this coat color phase may consume most of the hair shaft with only minimal white color deep in the coat.

BLACK SMOKE: undercoat white, deeply tipped with black. Cat in repose appears black. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, black with narrow band of white at base of hairs next to skin which may be seen only when fur is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather and paw pads:** black. **Eye color:** brilliant copper.

BLUE SMOKE: undercoat white, deeply tipped with blue. Cat in repose appears blue. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, blue with narrow band of white at base of hairs next to skin which may be seen only when fur is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather and paw pads:** blue. **Eye color:** brilliant copper.

CREAM SMOKE: undercoat white, deeply tipped with cream. Cat in repose appears cream. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, cream with narrow band of white at base of hairs next to skin which may be seen only when fur is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

RED SMOKE: undercoat white, deeply tipped with red. Cat in repose appears red. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, red with narrow band of white at base of hairs next to skin which may only be seen when hair is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather, rims of eyes and paw pads:** rose. **Eye color:** brilliant copper.

TORTOISESHELL SMOKE: white undercoat, deeply tipped with black, red and shades of red. Cat in repose appears tortoiseshell. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, tortoiseshell pattern with narrow band of white at base of hairs next to skin which may only be seen when hair is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather and paw pads:** rose pink or black, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

BLUE-CREAM SMOKE: white undercoat, deeply tipped with blue and cream. Cat in repose appears blue-cream. In motion the white undercoat is clearly apparent. Face, legs and tail, blue-cream pattern with narrow band of white at base of hairs next to skin which may only be seen when hair is parted. White frill and ear tufts. **Nose leather and paw pads:** rose pink or blue, may be patched. **Eye color:** brilliant copper.

Tabby Division Colors

CLASSIC TABBY PATTERN: markings dense, clearly defined, and broad. Legs evenly barred with bracelets coming up to meet the body markings. Tail evenly ringed. Several unbroken necklaces on neck and upper chest, the more the better. Frown marks on forehead form an intricate letter “M.” Unbroken line runs back from outer corner of eye. Swirls on cheeks. Vertical lines over back of head extend to shoulder markings which are in the shape of a butterfly with both upper and lower wings distinctly outlined and marked with dots inside outline. Back markings consist of a vertical line down the spine from butterfly to tail with a vertical stripe paralleling it on each side, the three stripes well separated by stripes of the ground color. Large solid blotch on each side to be encircled by one or more unbroken rings. Side markings should be the same on both sides. Double vertical rows of buttons on chest and stomach.

MACKEREL TABBY PATTERN: markings dense, clearly defined, and all narrow pencilings. Legs evenly barred with narrow bracelets coming up to meet the body markings. Tail barred. Necklaces on neck and chest distinct, like so many chains. Head barred with an “M” on the forehead. Unbroken lines running back from the eyes. Lines running down the head to meet the shoulders. Spine lines run together to form a narrow saddle. Narrow pencilings run around body.

SILVER TABBY (classic, mackerel): ground color pale, clear silver. Markings dense black. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black. **Eye color:** green, hazel, or brilliant copper.

SILVER PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color pale silver. Markings of dense black. Patches of red or softly intermingled areas of red on both body and extremities. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black and/or brick red. **Eye color:** green, hazel, or brilliant copper.

BLUE-SILVER TABBY (classic, mackerel): ground color pale bluish silver. Markings sound blue. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** blue or old rose trimmed with blue. **Paw pads:** blue or old rose. **Eye color:** green, hazel, or brilliant copper.

BLUE-SILVER PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color pale bluish silver. Markings sound blue. Patches of cream or softly intermingled areas of cream on both body and extremities. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** blue or old rose trimmed with blue and/or pink. **Paw pads:** blue or old rose and/or pink. **Eye color:** green, hazel or brilliant copper.

RED TABBY (classic, mackerel): ground color red. Markings deep, rich red. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather and paw pads:** brick red. **Eye color:** brilliant copper.

BROWN TABBY (classic, mackerel): ground color brilliant coppery brown. Markings dense black. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. Back of leg black from paw to heel. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black or brown. **Eye color:** brilliant copper.

BROWN PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color brilliant coppery brown. Markings of dense black. Patches of red or softly intermingled areas of red on both body and extremities. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** brick

red. **Paw pads:** black and/or brick red. **Eye color:** brilliant copper.

BLUE TABBY (classic, mackerel): ground color, including lips and chin, pale bluish ivory. Markings a very deep blue affording a good contrast with ground color. Warm fawn overtones or patina over the whole. **Nose leather:** old rose. **Paw pads:** rose. **Eye color:** brilliant copper.

BLUE PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color pale bluish ivory. Markings of very deep blue affording a good contrast with ground color. Patches of cream or softly intermingled areas of cream on both body and extremities. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. Warm fawn overtones or patina over the whole. **Nose leather:** old rose and/or pink. **Paw pads:** rose and/or pink. **Eye color:** brilliant copper.

CREAM TABBY (classic, mackerel): ground color pale cream. Markings of buff or cream sufficiently darker than the ground color to afford good contrast, but remaining within the dilute color range. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

CAMEO TABBY (classic, mackerel): ground color off-white. Markings red. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye Color:** brilliant copper.

CREAM SILVER TABBY (classic, mackerel): ground color off-white. Markings cream. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather and paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

CHOCOLATE TABBY (classic, mackerel): ground color milk chocolate. Tabby markings a deep, dark chocolate affording sufficient contrast with ground color. Lips and chin the same shade as rings around the eyes. **Nose leather:** brown and/or brick red. **Paw pads:** brick red to cinnamon-pink. **Eye color:** brilliant copper.

CHOCOLATE PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color milk chocolate. Tabby markings a deep, dark chocolate affording sufficient contrast with ground color with patches or softly intermingled areas of red. Lips and chin the same color as rings around the eyes. **Nose leather:** brown, brick red and/or cinnamon pink. **Paw pads:** brick red, cinnamon pink and/or coral. **Eye color:** brilliant copper.

LILAC TABBY (classic, mackerel): ground color pale frosty lavender with a pinkish patina. Tabby markings a darker lavender affording sufficient contrast with ground color. Lips and chin the same color as rings around the eyes. **Nose leather:** lavender. **Paw pads:** pink. **Eye color:** brilliant copper.

LILAC PATCHED TABBY (classic, mackerel): ground color pale frosty lavender with a pinkish patina. Tabby markings a darker lavender affording sufficient contrast with ground color with patches or softly intermingled areas of cream. Lips and chin the same color as rings around the eyes. **Nose leather:** lavender and/or pink. **Paw pads:** lavender pink and/or pink. **Eye color:** brilliant copper.

Parti-Color Division Colors

TORTOISESHELL: black with patches of red or softly intermingled areas of red on both body and extremities. Presence of several shades of red acceptable. **Nose leather and paw pads:** black and/or brick red. **Eye color:** brilliant copper.

BLUE-CREAM: blue with patches of cream or softly intermingled areas of cream on both body and extremities. Lighter shades preferred. **Nose leather and paw pads:** blue and/or pink. **Eye color:** brilliant copper.

CHOCOLATE TORTOISESHELL: rich, warm chocolate brown with patches of red or softly intermingled areas of red on both body and extremities. Presence of several shades of red acceptable. **Nose leather:** brown, brick red and/or pink. **Paw pads:** brick red, cinnamon

pink and/or pink. **Eye Color:** brilliant copper.

LILAC-CREAM: rich, warm pinkish toned lavender with patches of cream or softly intermingled areas of cream on both body and extremities. **Nose leather:** lavender, lavender pink and/or pink. **Paw pads:** lavender pink and/or pink. **Eye Color:** brilliant copper.

Calico and Bi-Color Division Colors

EYE COLOR: brilliant copper, blue or odd-eyed, with noted exception. Odd-eyed bi-colors shall have one blue and one copper eye with equal color depth. **EXCEPTION:** silver tabby and white, silver patched tabby and white, blue silver tabby and white and blue silver patched tabby and white may also have green or hazel eye color. These colors in odd-eyed shall have one blue and one green, hazel or brilliant copper eye with equal color depth.

CALICO: a tri-color cat of black, red and white. The red and the black should appear as clear, unbrindled patches. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

DILUTE CALICO: a tri-color cat of blue, cream and white. The cream and the blue should appear as clear, unbrindled patches. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

CHOCOLATE CALICO: a tri-color cat of chocolate, red and white. The red and the chocolate should appear as clear, unbrindled patches. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

LILAC CALICO: A tri-color cat of lilac, cream and white. The lilac and the cream should appear as clear, unbrindled patches. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

BI-COLOR: black and white, blue and white, red and white, cream and white, chocolate and white, or lilac and white. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest, and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

SMOKE AND WHITE: black smoke and white, blue smoke and white, red smoke and white, cream smoke and white, chocolate smoke and white, lilac smoke and white. White with colored portions, the colored portions of the cat to conform to these currently established smoke color standards. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. Inverted "V" blaze on face desirable. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

CALICO SMOKE: a tri-color cat of black, red and white. The black and the red should appear as clear, unbrindled patches with a white undercoat. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum

should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

DILUTE CALICO SMOKE: a tri-color cat of blue, cream and white. The blue and the cream should appear as clear, unbrindled patches with a white undercoat. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

CHOCOLATE CALICO SMOKE: a tri-color cat of chocolate, red and white. The chocolate and the red should appear as clear, unbrindled patches with a white undercoat. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

LILAC CALICO SMOKE: a tri-color cat of lilac, cream and white. The lilac and the cream should appear as clear, unbrindled patches with a white undercoat. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

SHELL CAMEO AND WHITE, SHELL CREAM AND WHITE, SHELL CALICO, SHELL DILUTE CALICO, SHELL CHOCOLATE CALICO, SHELL LILAC CALICO: a bi-colored or tri-colored cat of white and colored portions, the colored portions of the cat to conform to the currently established shell color description. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

SHADED CAMEO AND WHITE, SHADED CREAM AND WHITE, SHADED CALICO, SHADED DILUTE CALICO, SHADED CHOCOLATE CALICO, SHADED LILAC CALICO: a bi-colored or tri-colored cat of white and colored portions, the colored portions of the cat to conform to the currently established shaded color description. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

RED TABBY AND WHITE (classic, mackerel): a cat of white and colored portions, the colored portions to conform to the currently established red tabby standard. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

BROWN TABBY AND WHITE (classic, mackerel): a cat of white and colored portions, the colored portions to conform to the currently established brown tabby standard. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

PATCHED TABBY AND WHITE (classic, mackerel): a cat of white

and colored portions, the colored portions to conform to the currently established patched tabby color description. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

OTHER TABBY AND WHITE (classic, mackerel) a cat of white and colored portions, the colored portions of the cat to conform to the currently established classic and mackerel color standards (with the exception of red, brown and patched tabby) color description. As a preferred minimum, the cat should have white feet, legs, undersides, chest and muzzle. Less white than this minimum should be penalized proportionately. As a preferred minimum, the cat should have a colored tail and one or more colored patches on the head or body. Less color than this minimum should be penalized proportionately.

Himalayan Division Colors

HIMALAYAN (POINT) PATTERN: Body: clear color is preferred with subtle shading allowed. Allowance should be made for darker color in older cats but there must be a definite contrast between body color and point color. The points, consisting of ears, legs, feet, tail, and mask show the basic color of the cat. The ideal mask extends from above the eyes down through the chin and stretches beyond the eyes from side to side.

CHOCOLATE POINT: body ivory. Points milk-chocolate color, warm in tone. **Nose leather and paw pads:** cinnamon pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

SEAL POINT: body even pale fawn to cream, warm in tone, shading gradually into lighter color on the stomach and chest. Points deep seal brown. **Nose leather and paw pads:** seal brown. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

LILAC POINT: body glacial white. Points frosty grey with pinkish tone. **Nose leather and paw pads:** lavender pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

BLUE POINT: body bluish white, cold in tone. Points blue. **Nose leather and paw pads:** slate blue. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

FLAME (Red) POINT: body creamy white. Points deep orange flame to deep red. **Nose leather and paw pads:** flesh to coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

CREAM POINT: body creamy white. Points buff cream. **Nose leather and paw pads:** flesh to coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

TORTIE POINT: body creamy white or pale fawn. Points seal with unbrindled patches of red and/or cream. **Nose leather and paw pads:** seal brown and/or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

BLUE-CREAM POINT: body bluish white or creamy white. Points blue with patches of cream. **Nose leather and paw pads:** slate blue and/or pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

CHOCOLATE-TORTIE POINT: body ivory. Points chocolate with unbrindled patches of red and/or cream. **Nose leather and paw pads:** cinnamon pink and/or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

LILAC-CREAM POINT: body glacial white. Points lilac with patches of cream. **Nose leather and paw pads:** lavender pink and/or pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

HIMALAYAN LYNX (POINT) PATTERN: Mask must be clearly lined with dark stripes, vertical and forming the classic "M" on the forehead; horizontal on the cheeks. The mask contains light rings around the

eyes and dark spots on light whisker pads, clearly outlined in dark color edges. Inner ear light with ticking on outer ear. Markings dense, clearly defined and broad. Legs evenly barred with bracelets. Tail barred with lighter underside. No striping or mottling on body.

SEAL LYNX POINT: points beige-brown ticked with darker brown tabby markings. Body color pale cream to fawn, warm in tone. **Nose leather:** seal brown or brick red. **Paw pads:** seal brown. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

BLUE LYNX POINT: points light, silvery blue, ticked with darker blue tabby markings. Body color bluish white, cold in tone. **Nose leather:** blue or old rose. **Paw pads:** blue. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

FLAME (RED) LYNX POINT: points deep orange flame ticked with deep red tabby markings. Body color creamy white. **Nose leather and paw pads:** flesh to coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

CREAM LYNX POINT: points pale cream ticked with dark cream tabby markings. Body color creamy white, significantly lighter in tone than the points. **Nose leather and paw pads:** flesh to coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

TORTIE LYNX POINT: points beige-brown with dark brown tabby markings and patches of red. Body color creamy white or pale fawn. **Nose leather and paw pads:** seal brown, brick red and/or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

BLUE-CREAM LYNX POINT: points blue with darker blue tabby markings and patches of cream. Body color bluish white, cold in tone. **Nose leather and paw pads:** blue, old rose and/or pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

CHOCOLATE LYNX POINT: points milk-chocolate ticked with darker chocolate tabby markings. Body color ivory. **Nose leather and paw pads:** cinnamon pink or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

LILAC LYNX POINT: points pale frosty grey with pinkish tone ticked with darker lilac tabby markings. Body color glacial white. **Nose leather and paw pads:** lavender pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

CHOCOLATE-TORTIE LYNX POINT: points milk-chocolate ticked with darker chocolate tabby markings and patches of red. Body color ivory. **Nose leather and paw pads:** cinnamon pink and/or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

LILAC-CREAM LYNX POINT: points pale frosty grey with pinkish tone ticked with darker lilac tabby markings and patches of cream. Body color glacial white. **Nose leather and paw pads:** lavender pink and/or coral pink. **Eye color:** deep vivid blue. **Disqualify:** white toes, eye color other than blue.

The following information is for reference purposes only and not an official part of the CFA Show Standard.

Persian Color Class Numbers

SOLID COLOR DIVISION

Blue-Eyed White	0100	0101
Copper-Eyed White	0102	0103
Odd-Eyed White	0104	0105
Blue	0106	0107
Black	0108	0109
Red	0110	0111
Cream	0114	0115
OSCC (Other Solid Colors Class)	1916	1917
<i>(Chocolate or Lilac)</i>		
AOV - Solid Division	0198	0199

SILVER & GOLDEN DIVISION

Chinchilla Silver.....	0130	0131
Shaded Silver.....	0132	0133
Blue Chinchilla Silver.....	0128	0129
Blue Shaded Silver.....	0156	0157
Chinchilla Golden.....	1170	1171
Shaded Golden.....	1172	1173
Blue Chinchilla Golden.....	1074	1075
Blue Shaded Golden.....	1076	1077
AOV - Silver & Golden Division.....	1198	1199

SMOKE & SHADED DIVISION

Shell Cameo.....	0160	0161
Shaded Cameo.....	0162	0163
Shell Cream.....	1356	1357
Shaded Cream.....	1358	1359
Shell Tortoiseshell.....	--	1175
Shaded Tortoiseshell.....	--	1177
Shell Blue-Cream.....	--	1353
Shaded Blue-Cream.....	--	1351
Black Smoke.....	0134	0135
Blue Smoke.....	0138	0139
Cream Smoke.....	0168	0169
Red Smoke.....	0164	0165
Tortoiseshell Smoke.....	--	0125
Blue-Cream Smoke.....	--	1139
AOV - Smoke & Shaded Division.....	1394	1395

TABBY DIVISION

Silver Tabby.....	0136	0137
Silver Mackerel Tabby.....	0136M	0137M
Silver Patched Tabby (tortie).....	--	1137
<i>(classic, mackerel)</i>		
Blue Silver Tabby.....	1334	1335
<i>(classic, mackerel)</i>		
Blue Silver Patched Tabby (tortie).....	--	1337
<i>(classic, mackerel)</i>		
Red Tabby.....	0140	0141
Red Mackerel Tabby.....	0140M	0141M
Brown Tabby.....	0144	0145
Brown Mackerel Tabby.....	0144M	0145M
Brown Patched Tabby (tortie).....	--	1145
<i>(classic, mackerel)</i>		
Blue Tabby.....	0152	0153
Blue Mackerel Tabby.....	0152M	0153M
Blue Patched Tabby (tortie).....	--	1153
<i>(classic, mackerel)</i>		
Cream Tabby.....	0154	0155
Cream Mackerel Tabby.....	0154M	0155M
Cameo Tabby.....	0166	0167
Cameo Mackerel Tabby.....	0166M	0167M
Cream Silver Tabby.....	1354	1355
<i>(classic, mackerel)</i>		
Other Tabby Colors (classic, mackerel).....	3100	3101
<i>(Chocolate Tabby, Chocolate Patched Tabby, Lilac Tabby, Lilac Patched Tabby)</i>		
AOV - Tabby Division.....	1498	1499

PARTI-COLOR DIVISION

Tortoiseshell.....	--	0147
Blue-Cream.....	--	0151
Other Parti-Colors.....	--	3059
<i>(Chocolate Tortoiseshell, Lilac-Cream)</i>		
AOV - Parti-Color Division.....	1496	1497

CALICO & BI-COLOR DIVISION

Calico.....	--	0149
<i>(White with Black & Red)</i>		
Dilute Calico.....	--	0119
<i>(White with Blue & Cream)</i>		
Blue & White.....	1106	1107
Black & White.....	1108	1109
Red & White.....	1110	1111

Cream & White.....	1114	1115
Smoke & White.....	1112	1113

(Black Smoke & White, Blue Smoke & White, Cream Smoke & White, Red Smoke & White, Chocolate Smoke & White, Lilac Smoke & White, Calico Smoke, Dilute Calico Smoke, Chocolate Calico Smoke, Lilac Calico Smoke).

Shaded & White.....	1420	1421
---------------------	------	------

(Shell Cameo & White, Shell Cream & White, Shell Calico, Shell Dilute Calico, Shell Chocolate Calico, Shell Lilac Calico, Shaded Cameo & White, Shaded Cream & White, Shaded Calico, Shaded Dilute Calico, Shaded Chocolate Calico, Shaded Lilac Calico)

Red Tabby & White.....	1140	1141
------------------------	------	------

(classic, mackerel)

Brown Tabby & White.....	1142	1143
--------------------------	------	------

(classic, mackerel)

Patched Tabby & White.....	--	1159
----------------------------	----	------

(all currently established patched tabby patterns in classic and mackerel with the addition of white.)

Other Tabby & White.....	1192	1193
--------------------------	------	------

(all currently established tabby patterns, with the exception of red, brown and patched tabby, in classic and mackerel with the addition of white.)

Other Bi-Colors.....	3390	3391
----------------------	------	------

(Chocolate Bi-Color, Lilac Bi-Color, Chocolate Calico, Lilac Calico)

AOV - Calico & Bi-Color Division.....	1396	1397
---------------------------------------	------	------

HIMALAYAN DIVISION

Chocolate Point.....	0170	0171
Seal Point.....	0172	0173
Lilac Point.....	0174	0175
Blue Point.....	0176	0177
Flame Point.....	0178	0179
Cream Point.....	0196	0197
Tortie Point.....	--	0193
Blue-Cream Point.....	--	0189
Seal Lynx Point.....	3252	3253
Blue Lynx Point.....	3256	3257
Tortie-Lynx Point.....	--	3247
Flame Lynx Point.....	3260	3261
Cream Lynx Point.....	3262	3263
Blue Cream-Lynx Point.....	--	3251
Other Lynx Points.....	3242	3243

(Chocolate-Lynx, Lilac-Lynx, Chocolate Tortie-Lynx, Lilac Cream-Lynx)

OPCC (Other Pointed Colors Class).....	--	3249
--	----	------

(Chocolate-Tortie or Lilac-Cream)

AOV - Himalayan Division.....	3298	3299
-------------------------------	------	------

Note: Longhair Exotics that meet Persian color descriptions are eligible to compete in Persian color classes. These cats are identified by a registration prefix of 7798-7799, 7698-7699 and 7598-7599. A longhair division for Exotics will be created for scoring purposes only and National/regional points accumulated by longhair Exotics shown in Persian color classes will count towards longhair Exotic breed and color class wins, not towards Persian wins.

Persian allowable outcross breeds: none.

(i.e., black, blue, red, etc.), shading down from sides, face and tail from dark on the ridge to white on the chin, chest, stomach and under the tail. Legs to be the same tone as the face. The general effect to be much darker than a chinchilla. Rim of eyes, lips and nose outlined with a marking color.

CHINCHILLA GOLDEN PATTERN: undercoat pale honey to bright apricot. Coat on back, flanks, head and tail sufficiently tipped with color (black/blue) to enhance a golden appearance. Legs and end of tail may be shaded with tipping. Chin, ear tufts, stomach and chest consistent dilute color, much lighter in tone than the undercoat color. The general effect is lighter than a shaded golden due to less tipping. Rims of eyes, lips and nose outlined with marking color (black/blue).

SHADED GOLDEN PATTERN: undercoat pale honey to bright apricot with a mantle of tipped color (black/blue) shading down from the sides, face, head and tail. Legs to be the same tone as the face. Ear tufts, chin, chest, stomach and underside of the tail, consistent dilute color, much lighter in tone than the undercoat. The general effect is darker than a chinchilla golden due to more tipping. Rim of eyes, lips and nose outlined with marking color (black/blue).

CHINCHILLA SILVER: Nose leather: brick red. Paw pads: black.

SHADED SILVER: Nose leather: brick red. Paw pads: black.

CHINCHILLA BLUE SILVER: Nose leather: rose. Paw pads: blue or rose

SHADED BLUE SILVER: Nose leather: rose. Paw pads: blue or rose.

CHINCHILLA GOLDEN: Nose leather: rose. Paw pads: black

SHADED GOLDEN: Nose leather: rose. Paw pads: black.

CHINCHILLA BLUE GOLDEN: Nose leather: rose. Paw pads: blue or rose

SHADED BLUE GOLDEN: Nose leather: rose. Paw pads: blue or rose.

SHELL CAMEO (RED CHINCHILLA): Nose leather and paw pads: rose pink.

SHADED CAMEO: Nose leather and paw pads: rose pink.

SHELL CREAM (CREAM CHINCHILLA): Nose leather and paw pads: rose pink.

SHADED CREAM: Nose leather and paw pads: rose pink.

CHOCOLATE CHINCHILLA: Nose leather and paw pads: brown or brick.

CHOCOLATE SHADED: Nose leather and paw pads: brown or brick.

LILAC CHINCHILLA: Nose leather and paw pads: lavender-pink.

LILAC SHADED: Nose leather and paw pads: lavender-pink.

CINNAMON CHINCHILLA: Nose leather and paw pads: cinnamon.

CINNAMON SHADED: Nose leather and paw pads: cinnamon.

FAWN CHINCHILLA: Nose leather and paw pads: pale fawn.

FAWN SHADED: Nose leather and paw pads: pale fawn.

SMOKE & SHADED COLORS

(All smoke & shaded colors may be combined with tortoiseshell and bi-color patterns).

SMOKE PATTERN: white undercoat, deeply tipped with specified color. Cat in repose appears to be of the specified color. In motion the white undercoat is clearly apparent. Points and mask of specified color with narrow band of white at base of hairs next to skin, which may be seen only when fur is parted.

BLACK SMOKE: Nose leather and paw pads: black.

BLUE SMOKE: Nose leather and paw pads: blue.

CAMEO SMOKE (RED SMOKE): Nose leather and paw pads: rose.

CREAM SMOKE: Nose leather and paw pads: pink.

CHOCOLATE SMOKE: Nose leather and paw pads: brown or brick.

LILAC SMOKE: Nose leather and paw pads: lavender-pink.

CINNAMON SMOKE: Nose leather and paw pads: cinnamon.

FAWN SMOKE: Nose leather and paw pads: pale fawn.

TABBY COLORS/PATTERNS

(All Tabby patterns may be combined with mink colors, sepia colors and all colors/patterns may be combined with white.)

CLASSIC TABBY PATTERN: markings dense, clearly defined and broad. Legs evenly barred with bracelets coming up to meet the body markings. Tail evenly ringed. Several necklaces on neck and upper chest, with locket allowed. Frown marks on forehead form an intricate letter "M". Unbroken line runs back from outer corner of eye. Swirls on cheeks. Vertical lines over back of head extend to shoulder markings which are in the shape of a butterfly with both upper and lower wings distinctly outlined and marked down the spine from butterfly to tail with a vertical stripe paralleling it on each side, the three stripes separated by stripes of the ground color. Large solid blotch on each side to be encircled by one or more unbroken rings. Side markings should be the same on both sides. Double vertical rows of buttons on chest and stomach. White buttons or lockets allowed.

MACKEREL TABBY PATTERN: markings dense, clearly defined, and all narrow pencillings. Legs evenly barred with narrow bracelets coming up to meet the body markings. Tail barred. Necklaces on neck and chest distinct. Head barred with an "M" on the forehead. Unbroken lines running back from the eyes. Lines running down the head to meet the shoulders. Spine lines run together to form a narrow saddle. Narrow pencillings run around body. White buttons and/or lockets allowed.

SPOTTED TABBY PATTERN: markings on the body to be spotted. May vary in size and shape with preference given to round, evenly distributed spots. Spots should not run together in a broken mackerel pattern. A dorsal stripe runs the length of the body to the tip of the tail. The stripe is ideally composed of spots. The markings on the face and forehead shall be typically tabby markings. Underside of the body to have "vest buttons." Legs and tail are barred. White buttons and/or lockets allowed.

TICKED TABBY PATTERN: body hairs to be ticked with various shades of marking color and ground color. Body when viewed from top to be free from noticeable spots, stripes or blotches, except for darker dorsal shading. Lighter underside may show tabby markings. Face, legs and tail must show distinct tabby striping. White buttons and/or lockets allowed.

PATCHED TABBY PATTERN: a patched tabby (torbie) is an established silver, golden, brown, blue, chocolate, lilac, cinnamon, fawn, blue-silver, blue-golden, mink, or sepia tabby with patches of red. In dilute colors with patches of cream. White buttons and/or lockets allowed. **Nose leather and paw pads:** may be patched with pink.

SILVER TABBY: ground color, including lips and chin, pale clear silver. Undercoat white. Markings dense black. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black.

BROWN TABBY: ground color brilliant coppery brown. Markings dense black. Lips and chin the same shade as the rings around the

eyes. Back of leg black from paw to heel. **Nose leather:** brick red. **Paw pads:** black or brown.

BLUE TABBY: ground color, including lips and chin, pale bluish ivory. Markings a very deep blue affording a good contrast with ground color. Warm fawn overtones or patina over the whole. **Nose leather:** old rose. **Paw pads:** rose.

RED TABBY: ground color red. Markings deep, rich red. Lips and chin red. **Nose leather and paw pads:** brick red.

CREAM TABBY: ground color, including lips and chin, very pale cream. Markings buff or cream sufficiently darker than the ground color to afford good contrast but remaining within the dilute color range. **Nose leather and paw pads:** pink.

CHOCOLATE TABBY: ground color is warm fawn, markings are rich chestnut brown. **Nose leather:** chestnut, or pink rimmed with chestnut. **Paw pads:** cinnamon.

LILAC TABBY: ground color is pale lavender. Markings are a rich lavender, affording a good contrast with ground color. **Nose leather:** lavender, or pink rimmed with lavender. **Paw pads:** lavender-pink.

CINNAMON TABBY: ground color, including lips and chin, a pale warm honey, marking a dense cinnamon, affording a good contrast with ground color. **Nose leather:** cinnamon or coral rimmed with cinnamon. **Paw pads:** cinnamon.

FAWN TABBY: ground color, including lips and chin, pale ivory, markings dense fawn, affording good contrast with ground color. **Nose leather and paw pads:** pale fawn.

GOLDEN TABBY: ground color rich golden. Undercoat pale honey to bright apricot. Markings dense black affording a good contrast with ground color. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** black.

BLUE SILVER TABBY: ground color pale bluish silver. Markings sound blue. Undercoat white. Lips and chin the same shade as the rings around the eyes. **Nose leather:** blue or old rose trimmed with blue. **Paw pads:** blue or old rose.

BLUE GOLDEN TABBY: ground color rich golden. Undercoat pale honey to bright apricot. Markings dense blue affording a good contrast with ground color. **Nose leather:** rose. **Paw pads:** blue or rose.

CAMEO TABBY: ground color, including lips and chin, off-white. Markings red. Undercoat white. **Nose leather and paw pads:** pink.

SHELL CAMEO TABBY: ground color, including lips and chin, off-white. Markings cream. Undercoat white. **Nose leather and paw pads:** pink.

CHOCOLATE SILVER TABBY: ground color, including lips and chin, a pale glistening silver, markings a dense cinnamon, affording a good contrast with ground color. Undercoat white. **Nose leather:** chestnut or pink rimmed with chestnut. **Paw pads:** cinnamon.

LILAC SILVER TABBY: ground color, including lips and chin, a cold clear silver. Markings sound lavender. **Nose leather:** lavender or pink rimmed with lavender. Undercoat white. **Paw pads:** lavender-pink.

CINNAMON SILVER TABBY: ground color, including lips and chin, a pale glistening silver, markings a dense cinnamon affording a good contrast with ground color. Undercoat white. **Nose leather:** cinnamon or coral rimmed with cinnamon. **Paw pads:** cinnamon.

FAWN SILVER TABBY: ground color, including lips and chin, a pale glistening silver, markings a dense fawn, affording a good contrast with ground color. Undercoat white. **Nose leather and paw pads:** pale fawn

PARTI COLORS:

(All parti-colors may be combined with bi-color patterns).

TORTOISESHELL: black with patches of red or softly intermingled areas of red on both the body and the extremities. Presence of several shades of red acceptable. **Nose leather and paw pads:** black, may be patched with pink.

BLUE-CREAM: blue with patches of cream or softly intermingled areas of cream on both the body and the extremities. **Nose leather and paw pads:** blue, may be patched with pink.

CHOCOLATE TORTOISESHELL: rich, warm chocolate brown with patches of red or softly intermingled areas of red on both the body and extremities. Presence of several shades of red acceptable. **Nose leather and paw pads:** brown or brick red, may be patched with pink.

LILAC-CREAM: rich, warm pinkish toned lavender with patches of cream or softly intermingled areas of cream on both the body and the extremities. **Nose leather and paw pads:** lavender-pink, may be patched with pink.

CINNAMON TORTOISESHELL: light reddish brown (cinnamon) with patches of red or softly intermingled areas of red on both the body and the extremities. Presence of several shades of red acceptable. **Nose leather and paw pads:** cinnamon, may be patched with pink.

FAWN-CREAM: pale pinkish fawn, with patches of cream or softly intermingled areas of cream on both the body and the extremities. **Nose leather and paw pads:** pale fawn, may be patched with pink.

CALICO & BICOLOR COLORS

(All solid, shaded, smoke, tabby, parti-color, mink and sepia colors may be combined with white).

CALICO: white with unbrindled patches of black and red. White predominant on underparts.

DILUTE CALICO: white with unbrindled patches of blue and cream. White predominant on underparts.

BI-COLOR: solid, shaded, smoke, tabby, parti, mink and sepia colors with white. Any amount of white is acceptable with no particular preference given to any pattern. Cats with no more white than a locket and/or button do not qualify for this color class. Such cats shall be judged in the color class of their basic color with no penalty for such locket and/or button.

VAN BI-COLOR: solid, shaded, smoke, tabby, parti, mink and sepia colors with white. Color confined to extremities. One or two small patches of color on body allowable.

MINK & SEPIA

(All Mink and Sepia colors may be combined with red in dominant colors and cream in recessive colors, smoke, shaded, bicolor, and tabby patterns).

MINK PATTERN/COLORS: body colors should be rich, even, unmarked color, shading almost imperceptibly to a slightly lighter hue on the underparts. There must be a distinct contrast between body color and points. **Eye color:** aqua, a definitive characteristic of the mink color pattern.

SEPIA PATTERN/COLORS: the mature specimen should be rich, even, shading almost imperceptible to a slightly lighter hue on the underparts but otherwise without shadings, barring or markings of any kind. Kittens are often lighter in color. **Eye color:** yellow to gold.

NATURAL MINK: medium brown with dark brown points. Ruddy highlights acceptable. **Nose leather:** dark brown. **Paw pads:** medium to dark brown, may have a rosy undertone. **Eye color:** aqua.

BLUE MINK: soft blue-gray with warm overtones and slate blue points. **Nose leather:** blue-gray. **Paw pads:** blue-gray, may have a

rosy undertone. **Eye color:** aqua.

CHAMPAGNE MINK: buff-cream to beige, with medium brown points. Reddish highlights acceptable. **Nose leather:** cinnamon-brown. **Paw pads:** cinnamon-pink to cinnamon-brown. **Eye color:** aqua.

PLATINUM MINK: pale, silvery gray with warm overtones and frosty gray points. **Nose leather:** lavender pink to lavender-gray. **Paw pads:** lavender pink. **Eye color:** aqua.

SABLE SEPIA: sable brown with dark brown points. **Nose leather:** dark brown **Paw pads:** medium to dark brown, may have rosy undertone. **Eye color:** yellow to gold.

BLUE SEPIA: slate blue with warm overtones and slate blue points. **Nose leather:** slate gray. **Paw pads:** blue-gray, may have rosy undertone. **Eye color:** yellow to gold.

CHAMPAGNE SEPIA: golden tan to light coffee brown with medium brown points. **Nose leather:** cinnamon brown. **Paw pads:** cinnamon-pink to cinnamon-brown. **Eye color:** yellow to gold.

PLATINUM SEPIA: dove gray with frosty gray points. **Nose leather:** lavender-pink to lavender-gray. **Paw pads:** lavender-pink. **Eye color:** yellow to gold.

ORMC (Other RagaMuffin Colors): any other genetically possible color or pattern with the exception of pointed colors. Cats with no more than a locket and/or button do not qualify for this class; such cats shall be judged in the color class of their basic color with no penalty for such locket or button.

*The following information is for reference purposes only
and not an official part of the CFA Show Standard.*

All Championship Colors	9800	9801
AOV	None	None

RagaMuffin allowable outcross breeds: none.

WORLD CAT FEDERATION

Reglas de Exposiciones

Edición: el 1 de enero, 2009

Mesa de modificaciones

Fecha de modificaciones (bajada)	Artículos afectados	Descripción corta de la modificación
01.01.2009	B.2.3	Enmendado: la organización repetida de exposiciones no licenciadas causará una expulsión
01.01.2009	D.6	Clase preliminar para razas y colores provisionalmente reconocidas
01.01.2009	B.4.2-1, B.4.3-1	Nuevos artículos: Mínimo 1 juez de otra región / país, mínimo 2 jueces en exposiciones internacionales

Mesa de contenido

Parte A – Definiciones	7
Parte B – Organización de exposiciones	10
B.1 – Exposición	10
B.1.1 – Exposición nacional, internacional	10
B.1.2 – Exposiciones en un país, donde un miembro de WCF ya existe	10
B.1.3 – Exposiciones conjuntas	10
B.1.4 – Exposición de tres días	10
B.1.5 – Permiso especial requerido para cualquier desviación	10
B.1.6 – Dos días – dos certificados	10
B.1.7 – Sólo un certificado por día	10
B.1.8 – Exposición internacional	10
B.2 – Licenciamiento	10
B.2.1 – Licenciamiento por el Gerente para Licencias de Exposición	10
B.2.2 – Contenido de la aplicación para una licencia	10
B.2.3 – Término de aplicación para la licencia	10
B.2.4 – Información sobre la licencia	11
B.2.5 – Honorarios	11
B.2.6 – Los honorarios ya pagados deben expirar en caso de la modificación de la posición o fecha	11
B.2.7 – Publicación en el calendario de exposiciones	11
B.2.8 – Los jueces puestos en la licencia	11
B.2.9 – Licencia debe ser imprimida en el catálogo	11
B.2.10 – Invitación de jueces antes de la aplicación para una licencia	11
B.2.11 – Exposiciones en Rusia	11
B.3 – Distancia entre exposiciones internacionales	11
B.3.1 – Distancia mínima entre dos exposiciones internacionales: 200 kilómetros	11
B.3.2 – Una exposición por mes en la misma ciudad	11
B.4 – Jueces	11
B.4.1 – Invitación de jueces licenciados por la WCF	11
B.4.2 – Invitación de jueces-invitados no licenciados por la WCF	11
B.4.2-1 – Al menos un juez de otra región o país	11
B.4.3 – Si hay sólo dos jueces, sólo permiten a jueces licenciados por la WCF	11
B.4.3-1 – Mínimo dos jueces deben juzgar en exposiciones internacionales	12
B.4.4 – Reembolso de gastos, comida para jueces	12
B.4.5 – El reembolso debe ser antes del Mejor en la exposición	12
B.4.6 – Dinero de reembolso	12
B.5 – Razas aceptadas	12
B.5.1 – Entrada de razas aceptadas	12
B.5.2 – Entrada de razas non-aceptadas	12
B.6 – Regiones ven el artículo D.7	12
B.7 – Veterinario	12
B.7.1 – Conformidad con regulaciones específicas para el país	12
B.7.2 – Inspección veterinaria en la entrada	12
B.8 – Uso del logo de WCF	12
B.8.1 – El emblema de WCF es requerido en la sala de exposición	12
B.8.2 – Uso del logo de WCF en documentos	12
B.8.3 – Ningún uso del emblema de WCF para subclubes no registrados	12
B.9 – Catálogos de exposición y protocolos	13
B.9.1 – Una página del catálogo debe ser usada para la WCF	13
B.9.2 – Los catálogos y la lista de resultados deben ser expedidos a la WCF	13
B.9.3 – Clubes rusos: el catálogo y los protocolos deben ser expedidos al 2o vicepresidente	13
B.9.4 – Clubes de otros países: el catálogo y los protocolos deben ser expedidos al 1r vicepresidente	13
B.9.5 – Multa en caso de no expedir los documentos	13
B.9.6 – Los documentos de exposición de subclubes no registrados no son aceptados	13
B.10 – Fumar prohibido	13
B.10.1 – Fumar prohibido en cuartos de exposición	13
Parte C – Juicio en exposiciones y Exposiciones Mundiales de WCF	14

C.1 – La WCF tiene tres tipos del juicio en las exposiciones.	14
C.1.1 – Juicio tradicional.....	14
C.1.2 – WCF-Ring	14
C.1.3 – Ring.....	14
C.2 – Exposición Mundial (WS)	14
C.2.1 – Un título es encontrado como habiendo sido recibido en otro continente/país.	14
C.2.2 – Al menos dos clubes de organización	14
C.2.3 – Al menos un club debe ser un miembro principal.	14
C.2.4 – Un club es responsable.	14
C.2.5 – Honorarios especiales de la licencia	14
C.2.6 – En reputación buena	14
C.2.7 – Ningún caso disciplinario pendiente	14
C.2.8 – Al menos un juez debe ser de la Junta (ampliada)	14
C.2.9 – Ningún juez de la Junta (ampliada) presente – una exposición internacional normal.....	14
C.2.10 – Aplicación al menos 6 meses antes de la exposición	14
C.2.11 – Ningunas otras exposiciones en el mismo país en la misma fecha	15
Parte D – Organización de juicio tradicional	16
D.1 – El juicio	16
D.1.1 – El juicio está abierto y anónimo.....	16
D.1.2 – Juicio abierto	16
D.1.3 – Juicio según las reglas y el estándar.....	16
D.1.4 – El juicio es indiscutible.	16
D.1.5 – Cantidad de gatos por juez	16
D.1.6 – Juicio cronológico según las clases de exposición	16
D.1.7 – Cuatro clasificaciones por clase	16
D.1.8 – El informe del juez.....	16
D.2 – Lugar del juez para trabajar	16
D.2.1 – Equipo del lugar para trabajar	16
D.2.2 – Cuarto	16
D.3 – Asesores	16
D.4 – Alumno del juez	17
D.4.1 – Sólo un alumno por día	17
D.4.2 – Presencia en el Mejor en la Exposición.....	17
D.5 – Categorías de pelo	17
D.5.1 – Categorías de pelo en juicio tradicional.....	17
D.5.2 – Todas las razas, las clases deben ser juzgadas completamente en cada categoría de pelo.	17
D.5.3 – Los gatos son separados según su clase, color y sexo.....	17
D.6 – Clases de exposición de WCF	17
Clase 1: Campeón Mundial – P.H.....	17
Clase 2: Premior Mundial – P.H.....	17
Clase 3: GR. Campeón Europeo resp. GR. Campeón Continental (GR. = Grand) - CACM.....	17
Clase 4: GR. Premior Europeo resp. GR. Premior Continental (GR. = Grand) - CAPM.....	17
Clase 5: Campeón Europeo resp. Campeón Continental - GCACE.....	18
Clase 6: Premior Europeo resp. Premior Continental - GCAPE.....	18
Clase 7: Grand Campeón Internacional - CACE.....	18
Clase 8: Grand Premior Internacional - CAPE.....	18
Clase 9: Campeón Internacional - CAGCIB.....	18
Clase 10: Premior Internacional - CAGPIB.....	18
Clase 11: Campeón - CACIB.....	18
Clase 12: Premior - CAPIB.....	19
Clase 13: Clase Abierta, que comienza con 10 meses - CAC.....	19
Clase 14: Clase Castrados, que comienza con 10 meses - CAP.....	19
Clase 15: Jóvenes 6 - 10 meses.....	19
Clase 16: Jóvenes 3 - 6 meses.....	19
Clase 16a: Bebés, 10 semanas – 3 meses.....	19
Clase 17: Clase Novicios.....	19
Clase 18: Clase de determinación de color (clase de determinación).....	19
Clase 19: Gatos de casa (gatos domésticos)	20
Clase 20: Clase Lechigada, 10 semanas - 3 meses	20

Clase 21: Clase Veteranos	20
Clase 22a: Razas provisionalmente reconocidas	20
Clase 22b: Colores provisionalmente reconocidos a razas reconocidas.....	20
D.6.1 – Reconocimiento de CACM y CAPM	20
D.6.2 – Ninguna atribución de CACM y CAPM para subclubes no registrados	20
D.7 – Regiones, áreas continentales	20
D.7.1 – Cada región cuenta como un país diferente	20
D.7.2 – Comenzando con el Campeón Europeo (Campeón Continental) una región no cuenta como un otro país.....	20
D.7.3 – Áreas continentales o territorios de WCF	20
D.8 – La Mejor Variedad.....	21
D.8.1 – La Mejor Variedad sólo en caso de la calificación EX1 o mínimo 95 puntos	21
D.8.2 – Al menos 3 gatos presentes.....	22
D.8.3 – La Mejor Variedad Castrado.....	22
D.9 – El Mejor de exposición	22
D.9.1 – Concurso público	22
D.9.2 – Para cada categoría de pelo un Mejor en Exposición	22
D.9.3 – Conexión de categorías en caso de menos de 15 gatos.....	22
D.9.4 – Al menos 95 puntos requeridos.....	22
D.9.5 - Nombramiento	22
D.9.6 – Exótico Pelo Corto también pueden participar en el BIS en la categoría de pelo Pelo Largo	23
D.9.7 Identificación de gatos denominados	23
D.9.8 – El juez debe ser licenciado para la categoría de pelo correspondiente	23
D.9.9 – Votación	23
D.9.10 – En caso de la votación igual el juez es dibujado por la lotería.....	23
D.9.11 – Mejor en Exposición y Mejor en Exposición de Sexo Oposto.....	23
D.9.12 – Mejor en Exposición Castrado.....	23
D.9.13 – Mejor en Exposición Veterano.....	23
D.9.14 – Mejor joven en Exposición de 6-10 meses	23
D.9.15 – Mejor joven en Exposición de 3-6 meses	23
D.9.16 – Mejor Bebé en Exposición.....	23
D.9.17 – Mejor Lechigada en Exposición.....	23
D.10 – El Mejor de Mejores	24
D.10.1 – Exigencias, prolegómenos	24
D.10.2 – Votación	24
D.11 – Certificados.....	24
D.11.1 – Edición de certificados para títulos.....	24
D.11.2 – Certificados para los títulos Campeón /Premior Mundial	24
Parte E – Organización de WCF-Ring.....	25
E.1 – WCF-Rings	25
E.1.1 – Ring Adultos	25
E.1.2 – Ring Castrados.....	25
E.1.3 – Ring Jóvenes.....	25
E.2 – Soló los jueces para todas las razas en el WCF-Ring.....	25
E.3 – Clasificación y cantidad de participantes	25
E.3.1 – Clasificación de los 10 mejores participantes en máximo	25
E.3.2 – División de WCF-Ring	25
E.4 – Master-Ring	25
E.4.1 – Participación en el Master-Ring.....	25
E.4.2 – Master-Ring sólo una vez por año por país	25
E.4.3 – Aplicación para la organización del Master-Ring	25
E.4.4 – Presentación de la confirmación para la participación es requerida	26
E.4.5 – Al menos 1 juez para todas las razas es requirió.	26
E.4.6 – Título Maestro de WCF	26
E.4.7 – Cantidad de premios	26
E.4.8 – Master-Rings separados	26
E.4.9 – División del Master-ring en caso de más de 39 gatos es posible.....	26
Parte F – Responsabilidad en caso de violación de las reglas	27
F.1 – Sanciones disciplinarias	27

F.2 – Multa	27
F.3 – Jerarquía de responsabilidades.....	27
Anexo 1 – Áreas continentales y regiones	28
Regiones de la Federación Rusa	28
Regiones de Estados Unidos de América.....	30
Regiones de Brasil.....	31
Regiones de Australia.....	32
Regiones de la República Sudáfrica.....	33

Parte A – Definiciones

A.1 – ASOCIACIÓN:

WCF World Cat Federation

A.2 – GATO ADULTO:

Un gato, que tiene 10 meses o más.

A.3 – GATITO (CACHORRO):

Un gato, que es más joven que 10 meses.

A.3.1 – CACHORRO 3-6 MESES:

Un gatito, que tiene al menos 3 meses, pero no más viejo que 6 meses, hasta no un día más viejo.

A.3.2 – CACHORRO 6-10 MESES:

Un gatito, que tiene al menos 6 meses, pero no más viejo que 10 meses, hasta no un día más viejo.

A.4 – BEBÉ:

Un gatito, que tiene al menos 10 semanas, pero no más viejo que 3 meses.

A.5 – NEUTER (ALTER):

Un macho castrado o un gato femenino castrado.

A.6 – NOVICIO:

Un gato, que tiene al menos 6 meses, sin el pedigrí, que entra en la exposición en la clase de novicios. Esto puede recibir Excelente o menos sin la clasificación. Para ser registrado en el RIEEX y recibir un pedigrí, el gato necesita un EX y la firma de un segundo juez en su informe de juez.

A.7 – VETERANO:

Un gato, que es más viejo que 8 años.

A.8 – RAZA RECONOCIDA POR WCF:

Cada raza de gatos, que es reconocida por WCF para cría y exposición.

A.9 – RAZA ACEPTADA POR WCF:

Cada raza de gatos, que es reconocida por otra asociación, que es un miembro de WCC, es aceptada por WCF para exposiciones y títulos. También las "razas provisionales" son aceptadas, pero ellas no pueden recibir ningún título.

A.10 – GATOS REGISTRADOS:

Un gato, cuyo pedigrí tiene un número de registro, publicado por un club de miembro de WCF.

A.11 – EXPOSICIÓN:

Una exposición de WCF, que es licenciada por el Gerente del Licenciamiento de WCF o por la Comisión de exposiciones para juicio tradicional y WCF-rings, (o en países específicos) para un ring.

A.11.1 – EXPOSICIÓN DE 1 DÍA:

Una exposición de WCF que ocurre durante un día, en el cual un gato sólo puede ser juzgado una vez por un juez y puede recibir sólo el informe de un juez para este día.

A.11.2 – DOS EXPOSICIONES DE 1 DÍA:

Una exposición de WCF que ocurre durante dos días, en los cuales un gato puede ser juzgado dos veces (una vez durante cada día) y puede recibir dos informes de juez en el máximo (el informe del 1 juez durante cada día).

A.11.3 – EXPOSICIÓN NACIONAL:

Una exposición autorizada, organizada por un WCF-club en la reputación buena, donde los jueces sólo pueden conceder a los títulos CAC y CAP.

A. 11.4 – EXPOSICIÓN INTERNACIONAL:

Una exposición autorizada, organizada por un WCF-club en la reputación buena, donde los jueces pueden conceder todos los títulos según las clases de exposición.

A.11.5 – EXPOSICIÓN MUNDIAL:

Una exposición en un país organizada por dos o tres clubes y aprobada por la Junta de WCF, donde uno de los títulos es encontrado como habiendo sido recibido en otro continente u otro país. Se requiere una licencia especial dada por la Junta. Una Exposición Mundial (WS) sólo puede ser organizada una vez por año y por país.

A.12 –GERENTE DE EXPOSICIÓN:

La persona responsable de la exposición, que es adjudicada por el club de organización.

A.13 – CATÁLOGO DE EXPOSICIÓN:

Un folleto producido por el club de organización, en el cual la licencia de exposición debe ser incluida en la primera página, el nombre y dirección de los miembros de Junta de WCF y los clubes de miembro WCF deben ser incluidos en las primeras páginas. La parte principal del catálogo incluye los números de los gatos entrados en la exposición, la fecha de nacimiento, el nombre lleno de los gatos, el nombre de los padres, el nombre del expositor y el propietario de los gatos, raza, color y sexo de los gatos y su clase de exposición. Otras páginas del catálogo pueden incluir sujetos decididos por el club: la publicidad de patrocinadores, los perfiles de razas, etc.

A.14 – EXPOSITOR:

El propietario o su agente que expone el gato.

A.15 – ASESOR:

Una persona que trabaja en una exposición de WCF autorizada, quién lleva los gatos a la mesa del juez, presenta los gatos al juez y trabaja en Mejor en Exposición.

A.16 – WCF-RING:

Un Ring de una exposición de WCF, donde un juez selecciona y clasifica en el máximo los 10 mejores gatos entre los participantes. Hay tres WCF-rings: los adultos, gatitos (3-10 meses) y castrados. Los dos primeros ganadores pueden participar en el Master-ring.

A.16.1 – WCF MASTER-RING:

Un WCF-ring incluso sólo gatos, que ganaron el 1º o 2º lugar en un WCF-ring. El ganador recibe el título "Maestro".

A.16.2 – WCF MASTER-RING DOBLE:

Un WCF-ring incluso sólo gatos, que tienen ya el título Maestro. El ganador recibe el título "Maestro Doble".

Allí también Master-rings Triples pueden ser organizados, etc..

A.17 – RING:

Una exposición con juicio americano o australiano en rings. Un juez juzga y clasifica todos los gatos de la exposición en un ring. Los rings son separados para adultos, gatitos y castrados. Hay AB-rings y rings de especialidad (rings para cada categoría principal).

Estos rings sólo son permitidos en países, donde este tipo del juicio ya existe tradicionalmente.

A.18 – JUICIO TRADICIONAL:

Es el tipo de juicio, donde los gatos son presentados en la mesa del juez y son juzgados por un juez, que escribe el informe del juez.

A.19 – JUEZ DE WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF.

A.19.1 – AB-JUEZ WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF para todas las categorías de pelo.

AB: todas las razas

A.19.2 – PL-JUEZ WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF para la categoría de pelo Pelo Largo.

PL: Pelo Largo

A.19.3 – PSL-JUEZ WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF para la categoría de pelo Pelo Semi-Largo.

PSL: Pelo Semi-Largo

A.19.4 – PC-JUEZ WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF para la categoría de pelo Pelo Corto.

PC: Pelo Corto

A.19.5 – SOPC-JUEZ WCF:

Un juez, que cumple todas las exigencias de WCF para ser registrado y licenciado como el juez WCF para la categoría de pelo Siamés-OPC.

SOPC: Siamés y Oriental pelo corto

A.20 – JUEZ-INVITADO WCF AUTORIZADO:

Un juez que pertenece a otra federación/club, que no es un miembro de WCF, que cumple todas las exigencias y que es licenciado por la comisión de los jueces de WCF. El procedimiento licenciativo es el mismo en cuanto a jueces WCF.

A.21 – INFORME DEL JUEZ:

Una forma proporcionada al juez por el club, que es completada por el juez y describe el gato para ser juzgado, por ejemplo sus calidades y faltas comparadas a su estándar de raza, y incluye la clasificación y el certificado, de ser aplicable.

A.22 – ALUMNO DEL JUEZ:

Un miembro de un club de WCF, que pasó el examen preliminar y cumple todas las exigencias de WCF para ser entrenado en una categoría de pelo particular (PL, PSL, PC o SOPC) hacerse un juez.

A.23 – CATEGORÍAS PRINCIPALES:

Hay dos categorías principales:

Pelo Largo: las categorías de pelo Pelo Large y Pelo Semi-largo

Pelo Corto: las categorías de pelo Pelo Corto y Siamés-OPC.

A.24 – CATEGORÍAS DE PELO:

PL: Pelo Largo

PSL: Pelo Semi-largo

PC: Pelo Corto

SOPC: Siamés y Oriental pelo corto

Parte B – Organización de exposiciones

B.1 – Exposición

B.1.1 – Exposición nacional, internacional

Cada miembro de pleno derecho de WCF, miembro en patrocinio o subclub registrado con el WCF tiene derecho a organizar exposiciones nacionales (títulos no más alto que CAC/CAP) o exposiciones internacionales (todos los títulos) en su propio país o en un país, donde los clubes de miembro de WCF no existen. Para subclubes non-registrados no es permitido organizar cualquier exposición en nombre del WCF.

B.1.2 – Exposiciones en un país, donde un miembro de WCF ya existe

Si un club de WCF quiere organizar una exposición en otro país, donde al menos un club de miembro de WCF ya existe, este club de miembro tiene que estar de acuerdo o organizará la exposición juntos con el club último.

B.1.3 – Exposiciones conjuntas

Las exposiciones de WCF no pueden ser organizadas juntas con otra organización/club non-WCF. Para organizar una exposición conjunta el miembro de WCF tiene que expedir una aplicación a la Junta 6 meses antes de la fecha de la exposición. Tal exposición sólo puede ser organizada con el permiso de Junta.

B.1.4 – Exposición de tres días

Las exposiciones de tres días requieren el permiso especial de Junta.

B.1.5 – Permiso especial requerido para cualquier desviación

Todas las desviaciones de las reglas requieren también el permiso especial de Junta.

B.1.6 – Dos días – dos certificados

Todas las exposiciones de WCF son organizadas durante dos días con dos certificados o durante un día con un certificado.

B.1.7 – Sólo un certificado por día

En todas las exposiciones de WCF cada gato puede ser juzgado tradicionalmente sólo una vez por día. Incluso el gato es ausente durante el primer día, no puede ser juzgado dos veces durante el segundo día. Cualquier violación de esta regla será tratada por la Comisión Disciplinaria.

B.1.8 – Exposición internacional

En una exposición internacional al menos 80 gatos deben ser entrados en el catálogo. En caso de situaciones geográficas difíciles (islas, la posición aislada de países) un club puede aplicarse a la Junta para un permiso especial para menos número de gatos. El número exacto de gatos inscritos debe ser dado.

B.2 – Licenciamiento

B.2.1 – Licenciamiento por el Gerente para Licencias de Exposición

Todas las exposiciones deben ser licenciadas por el Gerente para Licencias de exposición o por la comisión de exposiciones, que los títulos y los premios son encontrados para ser válidos.

B.2.2 – Contenido de la aplicación para una licencia

La aplicación para la licencia debe incluir la información siguiente: el nombre del club principal y subclubes, el asiento del club principal y subclubes, la fecha de la exposición (día, mes, año), el nombre del club, la posición de la exposición (país y ciudad), la posición geográfica exacta, región (ver el apéndice 1), el área continental o el territorio, jueces con su país, organización y su calificación.

B.2.3 – Término de aplicación para la licencia

No se permite que aplicaciones para licencias de exposición sean expedidas menos de 6 semanas antes de la exposición después haber transferido el pago por la licencia a la cuenta del WCF, y ellas deben incluir toda la información requerida.

Si un club organiza una exposición sin alguna licencia, esto será castigado para pagar un fino, que tiene que ser pagado dentro de 30 días. En caso de la repetición una expulsión puede ser hecha. Los títulos / certificados no tienen ninguna validez.

Comment: AG 2008

B.2.4 – Información sobre la licencia

Las licencias serán remitidas dentro de 14 días para el club, a la Junta de WCF, al coordinador de los jueces, a todos los jueces en cuestión los tengan una dirección de correo electrónico, y al presidente de la comisión de exposiciones en caso el tiene un correo electrónico.

B.2.5 – Honorarios

Los honorarios de la licencia tienen que ser pagados según las regulaciones para honorarios.

B.2.6 – Los honorarios ya pagados deben expirar en caso de la modificación de la posición o fecha

Cualquier modificación de la posición o de la fecha causa la eliminación de la exposición. Los honorarios ya pagados expirarán. Puede ser aplicado para una nueva licencia para la cual los nuevos honorarios tienen que ser pagados.

B.2.7 – Publicación en el calendario de exposiciones

Los clubes tienen que pagar los honorarios de la licencia de exposición, que garantizará la publicación de la fecha de exposición en el Internet, si la aplicación fuera expedida a tiempo.

B.2.8 – Los jueces puestos en la licencia

Sólo a estos jueces, que son puestos en la licencia, les permiten juzgar en esta exposición.

B.2.9 – Licencia debe ser imprimida en el catálogo.

Las licencias de exposición deben ser imprimidas en las primeras páginas del catálogo. Si una licencia no es publicada, los títulos y certificados de exposición no serán válidos.

B.2.10 – Invitación de jueces antes de la aplicación para una licencia

Los clubes invitarán a los jueces, antes de que ellos soliciten una licencia de exposición, y luego pueden expedir su aplicación incluso todos los datos requeridos.

B.2.11 – Exposiciones en Rusia

Todas las exposiciones en Rusia serán registradas por el 2o vicepresidente de WCF (o un miembro de la comisión de exposiciones responsable de Rusia) y serán expedidas al Gerente para Licencias de Exposición para ser licenciadas.

B.3 – Distancia entre exposiciones internacionales

B.3.1 – Distancia mínima entre dos exposiciones internacionales: 200 kilómetros

Una exposición internacional para ser licenciada no puede ser organizada demasiado cerca a la otra ya licenciada exposición en la región misma o vecina. La distancia requerida es la línea recta de 200 kilómetros, o el acuerdo del primer concesionario será requerido.

B.3.2 – Una exposición por mes en la misma ciudad

Allí no puede ser licenciada más de una exposición para cada club en la misma ciudad por mes.

B.4 – Jueces

B.4.1 – Invitación de jueces licenciados por la WCF

Cada miembro de WCF puede invitar sólo jueces o jueces-invitados licenciados por la WCF a sus exposiciones, quienes son puestos en una lista de jueces oficial de WCF. Es recomendado hacer un contrato escrito o escribir por correo electrónico.

B.4.2 – Invitación de jueces-invitados no licenciados por la WCF

Cada miembro puede invitar jueces-invitados no licenciados por la WCF a sus exposiciones en la proporción de dos jueces o jueces-invitados licenciados por la WCF a un juez-invitado no licenciado.

B.4.2-1 – Al menos un juez de otra región o país

A de exposiciones internacionales mínimo un juez debe ser de otro país o región de WCF que el país / región, en la cual la exposición es organizada.

Comment: AG 2008

B.4.3 – Si hay sólo dos jueces, sólo permiten a jueces licenciados por la WCF.

En una exposición con sólo dos jueces todos los jueces deben ser licenciados por la WCF.

B.4.3-1 – Mínimo dos jueces deben juzgar en exposiciones internacionales

Comment: AG 2008

En exposiciones internacionales mínimo 2 jueces deben juzgar.

B.4.4 – Reembolso de gastos, comida para jueces

El club invitando tiene que reembolsar a los jueces invitados sus gastos de viaje: los boletos, gastos para el combustible en caso de viaje en coche, alojándose (cuarto individual estándar, no menos que 3 estrellas), si es necesario los gastos para el taxi a y del aeropuerto (a y de la estación ferroviaria) en la ciudad de origen del juez y en la ciudad de la exposición, a menos que el club recoja y transferirá el juez. El club tiene que pagar para el alimento del juez el viernes, el sábado, el domingo y el lunes, si es necesario, incluso el desayuno para el lunes.

B.4.5 – El reembolso debe ser antes del Mejor en la exposición.

El club de organización debe reembolsar al juez antes del Mejor en la exposición durante el primer día, como máximo antes del Mejor en la exposición durante el segundo día. No hay ningunas excepciones. Los jueces tienen derecho a no aparecer al Mejor en la exposición por si el club no los reembolsara a tiempo.

B.4.6 – Dinero de reembolso

Todos los gastos son pagados en Euros o en el dinero del país de origen del juez.

B.5 – Razas aceptadas**B.5.1 – Entrada de razas aceptadas**

Es permitido entrar estas razas de gatos en exposiciones de WCF, que son reconocidas o aceptadas por la WCF.

B.5.2 – Entrada de razas non-aceptadas

Otras razas sólo pueden ser entradas como castrados: razas non reconocidas, razas non aceptadas, gatos domésticos, excepto razas provisionalmente aceptadas.

B.6 – Regiones ven el artículo D.7**B.7 – Veterinario****B.7.1 – Conformidad con regulaciones específicas para el país**

Cada club de organización es responsable para cumplir con las regulaciones veterinarias y las regulaciones válidas en el país afectado.

B.7.2 – Inspección veterinaria en la entrada

Según regulaciones de autoridades veterinarias la entrada de gatos puede ser controlada por uno o varios veterinarios licenciados. Además, el club de organización puede decidirse sobre regulaciones adicionales.

B.8 – Uso del logo de WCF**B.8.1 – El emblema de WCF es requerido en la sala de exposición.**

En la sala de exposiciones (en la etapa) el emblema de WCF debe estar presente, el tamaño no menos de 120 cm. Cada color es permitido, pero verde es recomendado.

B.8.2 – Uso del logo de WCF en documentos

Cada club de organización debe mostrar claramente su adherencia en la WCF usando el logo de WCF en sus documentos, en los carteles, en los formularios de inscripción, los informes del juez, en el contador de información y en la etapa.

B.8.3 – Ningún uso del emblema de WCF para subclubes no registrados

A subclubes no registrados con la WCF no les permiten usar el emblema de WCF.

B.9 – Catálogos de exposición y protocolos

B.9.1 – Una página del catálogo debe ser usada para la WCF.

Todos los catálogos de exposición deben hacer usar una página para la WCF, incluso el nombre y dirección de los miembros de Junta.

B.9.2 – Los catálogos y la lista de resultados deben ser expedidos a la WCF.

Para controlar la conformidad con las reglas, los clubes y los subclubes de organización deben expedir el catálogo de exposición, una copia de la lista de los resultados a la WCF dentro de 10 días después de la exposición. La fecha de franqueo cuenta como la fecha de envío válida.

B.9.3 – Clubes rusos: el catálogo y los protocolos deben ser expedidos al 2o vicepresidente.

Los clubes y los subclubes rusos deben expedir estos documentos al 2o vicepresidente de WCF (o al miembro de la comisión de exposiciones responsable de Rusia).

B.9.4 – Clubes de otros países: el catálogo y los protocolos deben ser expedidos al 1r vicepresidente.

Los clubes de otros países tienen que expedir estos documentos al 1r vicepresidente de WCF (o al presidente de la comisión de exposiciones).

B.9.5 – Multa en caso de no expedir los documentos

Las exposiciones adicionales del club no serán licenciadas, a menos que los documentos de exposición sean recibidos. Si un club rechaza expedir los documentos de exposición, que es encontrado como la violación de las reglas y será castigado con una multa. Las exposiciones adicionales del club no serán licenciadas, a menos que la multa sea pagada.

B.9.6 – Los documentos de exposición de subclubes no registrados no son aceptados.

Todos los documentos de exposición de subclubes no registrados con el WCF no serán aceptados.

B.10 – Fumar prohibido

B.10.1 – Fumar prohibido en cuartos de exposición

Fumar es estrictamente prohibido en todos los cuartos de exposición, en cuartos usados para seminarios, etc. (en todas partes donde están gatos).

Parte C – Juicio en exposiciones y Exposiciones Mundiales de WCF

C.1 – La WCF tiene tres tipos del juicio en las exposiciones.

C.1.1 – Juicio tradicional

Es permitido y mandatario en todos los países, excepto en estos países, donde la tradición es diferente.

C.1.2 – WCF-Ring

Es permitido en todas las exposiciones, aparte con el juicio tradicional.

Los propietarios indicarán en el formulario de inscripción de sus gatos, si sus gatos participarán en un ring de WCF.

C.1.3 – Ring

Este tipo del juicio es permitido en Australia y Nueva Zelanda, sólo es permitido en países, donde sólo este tipo del juicio existe por la tradición.

C.2 – Exposición Mundial (WS)

Esto es una exposición de WCF, que es organizada por dos o tres clubes y para que el permiso de la Junta de WCF es requerida.

Una licencia especial dada por la Junta es el mandataria, tal exposición puede ser organizada máximo una vez por año y por país.

C.2.1 – Un título es encontrado como habiendo sido recibido en otro continente/país.

Uno de los títulos es encontrado en la carrera de exposición del gato que como ha sido recibida en otro continente o en otro país.

C.2.2 – Al menos dos clubes de organización

Si una Exposición Mundial es organizada, debe ser organizada por tres, al menos por dos clubes, de los cuales al menos un club debe ser un miembro principal de WCF y el otro club es un club de gato o una organización de amigos de gato.

C.2.3 – Al menos un club debe ser un miembro principal.

Al menos un club, que solicita y organiza la Exposición Mundial, debe ser un miembro principal.

C.2.4 – Un club es responsable.

Sólo un club, que es un miembro principal, es responsable de la Exposición Mundial de WCF, los otros clubes son co-responsables.

C.2.5 – Honorarios especiales de la licencia

Los honorarios especiales de la licencia son decididos por la Junta.

C.2.6 – En reputación buena

Todos los clubes que organizan la Exposición Mundial deben estar en la reputación buena entonces solicitando la licencia y organizando la Exposición Mundial.

C.2.7 – Ningún caso disciplinario pendiente

No permiten a todos los clubes, solicitando y organizando la Exposición Mundial, teniendo ninguna sanción disciplinaria contra ellos o teniendo ningún caso disciplinario pendiente.

C.2.8 – Al menos un juez debe ser de la Junta (ampliada).

Uno de los jueces invitados debe ser un miembro de la Junta o de la Junta ampliada. Es recomendado invitar a dos miembros de la Junta que por si un miembro de la Junta sea inhibido la exposición todavía puede ser encontrada como la Exposición Mundial.

C.2.9 – Ningún juez de la Junta (ampliada) presente – una exposición internacional normal

Si no hay ningunos miembros de la Junta (ampliada) presentes, hasta ellos son inhibidos en el último momento, la exposición será encontrada como la exposición internacional normal.

C.2.10 – Aplicación al menos 6 meses antes de la exposición

Los clubes, solicitando la licencia de Exposición Mundial, deben expedir la aplicación al menos 6 meses antes de la exposición y deben haber pagados los honorarios según las regulaciones de WCF para honorarios.

C.2.11 – Ningunas otras exposiciones en el mismo país en la misma fecha

En el país, donde la Exposición Mundial es organizada, ningunas otras exposiciones serán licenciadas para los mismos días.

En caso de una licencia en el área protegida el organizador de WS puede renunciar la protección y todavía recibir una licencia para la WS. La oficina licenciativa es obligada a informar sobre esto a tiempo. Si una otra exposición es organizada durante aquellos días, la distancia entre ambas exposiciones debe ser la línea recta de 2000 kilómetros, independiente del continente o del país.

Parte D – Organización de juicio tradicional

D.1 – El juicio

D.1.1 – El juicio está abierto y anónimo.

El juicio en exposiciones está abierto y anónimo. Sólo el número de catálogo del gato, raza, color, la fecha de nacimiento, clase de exposición y sexo es conocido por el juez. Cada juez tiene que dar una razón de su juicio en el informe del juez.

D.1.2 – Juicio abierto

En principal el juicio será un „juicio abierto“, es decir cada juez es obligado a anunciar sus juicios a la gente presente y dar los motivos de su juicio, si es necesario.

D.1.3 – Juicio según las reglas y el estándar

El juicio de gatos en exposiciones de WCF es realizado según el estándar oficial y según las reglas de WCF.

D.1.4 – El juicio es indiscutible.

El juicio en exposiciones de WCF es indiscutible y no es el sujeto de ningún comentario. Las discusiones entre expositores y jueces acerca de la opinión del juez no son permitidas.

D.1.5 – Cantidad de gatos por juez

Por lo general un juez juzga 40 gatos por día. Un aumento de esta cantidad por 10 % es permitido, si el juez y el club de organización convienen en ello. Sin embargo, es recomendado no presentar demasiados gatos a un juez que el Mejor en la Exposición puede comenzar a tiempo.

D.1.6 – Juicio cronológico según las clases de exposición

En cada color los gatos son juzgados por orden cronológico según las clases de exposición de WCF (de la clase más alta a la más baja, o viceversa). Los catálogos son imprimidos en la misma orden, si el club solicita para hacer así.

D.1.7 – Cuatro clasificaciones por clase

Para un adulto o un gato castrado sólo un título puede ser concedido por raza, color, clase, sexo y por día. 4 clasificaciones pueden ser concedidas con Excelente o Muy Bueno, para Bueno ningunas clasificaciones son concedidas.

Si un gato es más joven que 10 meses, ningunos títulos son concedidos, sólo las cuatro primeras clasificaciones son concedidas por raza, color, clase y sexo.

D.1.8 – El informe del juez

El club de organización es responsable que los todos informes del juez son publicados en tres copias y una copia es dada al juez.

La forma de informe del juez incluye el logo de WCF, el nombre de los clubes y sus logos, la forma de informe del juez es llenada por el club de organización que esto incluye el número de catálogo, la raza, el color cifrado y escrito, la clase de exposición, el sexo y la fecha del nacimiento.

D.2 – Lugar del juez para trabajar

D.2.1 – Equipo del lugar para trabajar

Proporcionan al juez para su trabajo con un lugar para trabajar libre de visitantes y expositores, con la luz de día, que es equipado con una mesa y dos sillas, desinfectante, toallas de papel, protocolos y los informes del juez. Sólo se permite que el asesor principal, un alumno del juez y los asesores o los propietarios, que traen sus gatos, están presentes.

D.2.2 – Cuarto

Los cuartos serán seleccionados de esa manera que los expositores tienen el libre acceso al área del juez sin molestar a los jueces con su trabajo.

D.3 – Asesores

Los asesores deben tener 16 años y deben ser vacunados contra el tétanos.

D.4 – Alumno del juez

D.4.1 – Sólo un alumno por día

Cada juez puede tener un alumno del juez, si él está de acuerdo, pero sólo un alumno por día.

D.4.2 – Presencia en el Mejor en la Exposición

El alumno puede hacer preguntas, si el juez permite tan.

Él debe estar presente durante el nombramiento para Mejor en la Exposición y durante el Mejor en la Exposición.

D.5 – Categorías de pelo

D.5.1 – Categorías de pelo en juicio tradicional

El juicio tradicional divide los gatos en cuatro categorías de pelo:

- Pelo Largo – Persa y Colourpoint (también conocido como Himalayo).
- Pelo Semi-Largo – gatos con pelo semilargo.
- Pelo Corto – gatos con pelo corto, excepto aquellos gatos puestos en una lista como Siamés-OPC.
- Siamés/OPC – Siamés, Oriental pelo corto, Mekong Bobtail, Thai, Peterbald y Tonquinés.

D.5.2 – Todas las razas, las clases deben ser juzgadas completamente en cada categoría de pelo.

En cada categoría de pelo los jueces tienen que juzgar todas las razas, colores y clases completamente, incluso Mejor en la Exposición y Mejor de Mejor.

D.5.3 – Los gatos son separados según su clase, color y sexo.

En cada categoría de pelo los gatos son separados primero por su raza, luego por su color, en cada color por orden cronológico por la clase de exposición (de la cumbre a abajo, o viceversa), y en cada clase por su sexo, machos primero, y por su edad, que comienza con los adultos.

D.6 – Clases de exposición de WCF

Clase 1: Campeón Mundial – P.H.

En esta clase los gatos compiten por el título „la Mejor Variedad“ y/o „Mejor de exposición“.

Ellos pueden recibir el Premio de Honor.

P.H.: Prix d'Honneur (Premio de Honor)

Clase 2: Premior Mundial – P.H.

En esta clase los gatos compiten por el título „la Mejor Variedad Castrado“ y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Ellos pueden recibir el Premio de Honor.

P.H.: Prix d'Honneur (Premio de Honor)

Clase 3: GR. Campeón Europeo resp. GR. Campeón Continental (GR. = Grand) - CACM

En esta clase los gatos compiten por el título "Campeón Mundial".

Ellos deben recibir CACM en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes, donde un país debe estar en otro continente.

Ellos deben recibir 98 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título "la Mejor Variedad" y/o „Mejor de exposición“.

Clase 4: GR. Premior Europeo resp. GR. Premior Continental (GR. = Grand) - CAPM

En esta clase los gatos compiten por el título "Premior Mundial".

Ellos deben recibir CAPM en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes, donde un país debe estar en otro continente.

Ellos deben recibir 98 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título "la Mejor Variedad Castrado" y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 5: Campeón Europeo resp. Campeón Continental - GCACE

En esta clase los gatos compiten por el título „GR. Campeón Europeo“ resp. „GR. Campeón Continental“. GR = Grand.

Ellos deben recibir GCACE en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad” y/o „Mejor de exposición “.

Clase 6: Premior Europeo resp. Premior Continental - GCAPE

En esta clase los gatos compiten por el título „GR. Premior Europeo“ resp. „GR. Premior Continental“. GR = Grand.

Ellos deben recibir GCAPE en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad Castrado” y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 7: Grand Campeón Internacional - CACE

En esta clase los gatos compiten por el título „Campeón Europeo“ resp. „Campeón Continental“.

Ellos deben recibir CACE en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad” y/o „Mejor de exposición “.

Clase 8: Grand Premior Internacional - CAPE

En esta clase los gatos compiten por el título „Premior Europeo“ resp. „Premior Continental“.

Ellos deben recibir CAPE en 3 exposiciones internacionales en 3 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad Castrado” y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 9: Campeón Internacional - CAGCIB

En esta clase los gatos compiten por el título „Grand Campeón Internacional“.

Ellos deben recibir CAGCIB en 3 exposiciones internacionales en 2 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad” y/o „Mejor de exposición“.

Clase 10: Premior Internacional - CAGPIB

En esta clase los gatos compiten por el título „Grand Premior Internacional“.

Ellos deben recibir CAGPIB en 3 exposiciones internacionales en 2 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 97 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad Castrado” y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 11: Campeón - CACIB

En esta clase los gatos compiten por el título „Campeón Internacional“.

Ellos deben recibir CACIB en 3 exposiciones internacionales en 2 países diferentes de 3 jueces diferentes.

Ellos deben recibir 95 puntos según el estándar.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad” y/o „Mejor de exposición“.

Clase 12: Premior - CAPIB

En esta clase los gatos compiten por el título „Premior Internacional“.
Ellos deben recibir CAPIB en 3 exposiciones internacionales en 2 países diferentes de 3 jueces diferentes.
Ellos deben recibir 95 puntos según el estándar.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad Castrado” y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 13: Clase Abierta, que comienza con 10 meses - CAC

En esta clase los gatos compiten por el título „Campeón“.
Ellos deben recibir CAC en 3 exposiciones internacionales de 3 jueces diferentes.
Ellos deben recibir 93 puntos según el estándar.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad” y/o „Mejor de exposición“.

Clase 14: Clase Castrados, que comienza con 10 meses - CAP

En esta clase los gatos compiten por el título „Premior“.
Ellos deben recibir CAP en 3 exposiciones internacionales de 3 jueces diferentes.
Ellos deben recibir 93 puntos según el estándar.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos compiten también por el título “la Mejor Variedad Castrado” y/o „Mejor de exposición Castrado“.

Clase 15: Jóvenes 6 - 10 meses

Los gatos expuestos en esta clase no pueden ser más jóvenes que 6 meses durante el primer día de la exposición y no más viejos que 10 meses y deben ser registrados en el registro LO o RIEX de un club reconocido.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos son clasificados y compiten también por el título “la Mejor Variedad jóvenes 6-10 meses” y/o „Mejor de exposición jóvenes 6-10 meses“.

Clase 16: Jóvenes 3 - 6 meses

Los gatos expuestos en esta clase no pueden ser más jóvenes que 3 meses durante el primer día de la exposición y no más viejos que 6 meses y deben ser registrados en el registro LO o RIEX de un club reconocido.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos son clasificados y compiten también por el título “la Mejor Variedad jóvenes 3-6 meses” y/o „Mejor de exposición jóvenes 3-6 meses“.

Clase 16a: Bebés, 10 semanas – 3 meses

Los gatos expuestos en esta clase no pueden ser más jóvenes que 10 semanas durante el primer día de la exposición y no más viejos que 3 meses y deben ser registrados en el registro LO o RIEX de un club reconocido.
Los gatos son separados por raza, color y sexo.
Ellos son clasificados y compiten también por el título “la Mejor Variedad Bebé” y/o „Mejor de exposición Bebé“.

Clase 17: Clase Novicios

Un novicio puede ser expuesto sólo comenzando con una edad de 6 meses en su propia organización supervisado por el comité de cría nacional. El juez debe ser informado sobre la razón, por qué el gato es expuesto en esta clase. Un gato sólo puede ser expuesto una vez en la clase de Novicios. Las firmas de dos jueces son requeridas. El gato debe recibir "Excelente" para ser registrado.

Clase 18: Clase de determinación de color (clase de determinación)

Los gatitos que comienzan con una edad de 3 meses pueden ser expuestos para determinar su color. Ellos pueden recibir una calificación sin una clasificación.

Clase 19: Gatos de casa (gatos domésticos)

En esta clase los gatos castrados, que no corresponden a una raza reconocida según su phenotype, pueden ser expuestos.

Ellos son clasificados y pueden ser denominados por "el Mejor gato doméstico de exposición".

Clase 20: Clase Lechigada, 10 semanas - 3 meses

Una lechigada será juzgada según el estándar de la clase correspondiente y según su desarrollo. Los rasgos más excelentes están en la lechigada, la mejor la lechigada.

Los gatos expuestos en esta clase pueden no ser más jóvenes que 10 semanas durante el primer día de exposición y no más viejos que 3 meses.

Ellos también pueden ser denominados por "la Mejor lechigada de exposición".

Clase 21: Clase Veteranos

En esta clase sólo gatos con pedigrees más viejos que 8 años pueden ser expuestos.

Ellos reciben la calificación "Excelente".

Ellos pueden no recibir menos de 95 puntos.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título "la Mejor Variedad Veterano" y/o „Mejor de exposición Veterano “.

Clase 22a: Razas provisionalmente reconocidas

Comment: GA 2008

En esta clase todas las razas provisionalmente reconocidas, con el color reconocido, con el color provisionalmente reconocido y con un color no reconocido son expuestos.

Ellos pueden recibir la calificación "Excelente" y son clasificados, pero no reciben ningún certificado de título.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título "la Mejor Variedad la raza provisionalmente reconocida" y/o "Mejor de exposición la raza provisionalmente reconocida".

Clase 22b: Colores provisionalmente reconocidos a razas reconocidas

Comment: GA 2008

En esta clase todos los colores provisionalmente reconocidos para razas reconocidas son expuestos.

Ellos pueden recibir la calificación "Excelente" y son clasificados, pero no reciben ningún certificado de título.

Los gatos son separados por raza, color y sexo.

Ellos compiten también por el título „la Mejor Variedad el color provisionalmente reconocido“, pero no participan en el «Mejor de exposición».

D.6.1 – Reconocimiento de CACM y CAPM

El CACM y CAPM de organizaciones, que no son asociados con la WCF, no son reconocidos.

D.6.2 – Ninguna atribución de CACM y CAPM para subclubes no registrados

Los subclubes no registrados con la WCF no pueden conceder los títulos CACM/CAPM.

D.7 – Regiones, áreas continentales

D.7.1 – Cada región cuenta como un país diferente.

Algunos países grandes, como Brasil, Rusia, Australia, República Sudafricana, Canadá y los EE. UU, son divididos en varias regiones debido al tamaño de su área, donde cada región cuenta como un país diferente para la atribución de títulos de WCF.

D.7.2 – Comenzando con el Campeón Europeo (Campeón Continental) una región no cuenta como un otro país.

Comenzando con el título de Campeón Europeo (Campeón Continental) y más alto las reglas normales y las clases de exposición de WCF se aplican, y un otro país es absolutamente requerido.

Para los títulos CACM, CAPM una otra área continental es requerida.

D.7.3 – Áreas continentales o territorios de WCF

Para el título CACM, CAPM el mundo es dividido en áreas continentales iguales, como sigue:

1. Área continental Europa
2. Área continental Asia
3. Área continental África con Islas Canarias

4. Área continental Australia con Oceanía e Islas polinesias
5. Área continental Norteamérica
6. Área continental América Central con Islas caribes
7. Área continental Sudamérica
8. Área continental Oriente Medio

Comentario:

Por favor refiérase al Anexo 1, y también a las mesas de la página de Internet de WCF incluso todos los países que pertenecen a un área continental acerca de los títulos.

D.8 – La Mejor Variedad

D.8.1 – La Mejor Variedad sólo en caso de la calificación EX1 o mínimo 95 puntos

El título „la Mejor Variedad“ sólo puede ser atribuido a gatos, que habían sido juzgados mejor que EX1 en las clases de gatitos o en las clases adultas (no en las clases de castrados) y que no recibieron menos de 95 puntos en las clases adultas.

D.8.2 – Al menos 3 gatos presentes

Para atribuir el título „la Mejor Variedad“ en el color correspondiente no menos de 3 gatos (gatos adultos, gatitos 6-10 meses y 3-6 meses) deben estar presentes.

Castrados no participan en este concurso.

Si hay no menos de 3 gatitos 6-10 meses y 3-6 meses presentes en un color, el título „el Mejor Gatito de Variedad“ es atribuido entre aquellos gatitos, que recibieron EX1.

Si hay menos de 3 gatos adultos presentes, el título „la Mejor Variedad“ es atribuido para adultos y gatitos juntos sólo una vez, independientemente del número de gatitos presentes.

D.8.3 – La Mejor Variedad Castrado

Si hay no menos de 3 gatos castrados presentes en un color, que habían recibido al menos 95 puntos, el título „la Mejor Variedad Castrado“ puede ser concedido entre ellos.

D.9 – El Mejor de exposición

Recomendación a los clubes para modificar sus reglas.

D.9.1 – Concurso público

El concurso „Mejor en la Exposición“ (BIS : Best in Show) es realizado en público en la etapa.

Sólo los jueces que tienen la calificación para la categoría de pelo correspondiente pueden votar.

D.9.2 – Para cada categoría de pelo un Mejor en Exposición

Cuatro Mejores en la Exposición son realizados en una exposición, durante cada día o una vez durante dos días. Para cada categoría de pelo de WCF, Pelo Largo, Pelo Semi-Largo, Pelo Corto, Siamés-OPC un BIS es realizado, si al menos 15 gatos están presentes en cada categoría en la exposición.

D.9.3 – Conexión de categorías en caso de menos de 15 gatos

Si hay menos de 15 gatos presentes en una categoría de pelo, estos gatos son afiliados con otra categoría de pelo, como sigue:

Pelo Largo con Pelo Semi-Largo, Pelo Corto con Siamés-OPC.

Si el número de 15 gatos no es alcanzado en una de las categorías principales, cuando las categorías de pelo son conjuntas, el Mejor en la Exposición en hecho para todas las categorías de pelo conjuntas.

D.9.4 – Al menos 95 puntos requeridos

Para ser denominado por el BIS, el gato debe recibir "la Mejor Variedad" o en caso de menos de 3 gatos presentes no menos de 95 puntos según el estándar.

Un gato también puede ser denominado, si „la Mejor Variedad“ fuera atribuida en otra clase de edad, por ejemplo cuando un gatito ganó sobre un gato adulto, sin embargo, el gato adulto puede ser denominado.

Los gatos domésticos pueden ser denominados por „Mejor de Exposición gato doméstico“, si ellos recibieran no menos de 95 puntos.

D.9.5 - Nombramiento

En cada categoría de pelo cada juez internacional puede denominar durante cada día de la exposición los gatos siguientes, los cuales él juzgó durante el día afectado, para la participación en Mejor en la Exposición en cada categoría de pelo de WCF (PL, PSL, PC, SOPC):

el mejor macho de gatos adultos

la mejor hembra de gatos adultos

el mejor macho de gatos castrados

la mejor hembra de gatos castrados

el mejor macho de Veteranos

la mejor hembra de Veteranos

el mejor macho joven 6 – 10 meses

la mejor hembra joven 6 – 10 meses

el mejor macho joven 3 – 6 meses

la mejor hembra joven 3 – 6 meses

el mejor macho de Bebés

la mejor hembra de Bebés

la mejor lechigada, si al menos 3 lechigadas son presentes en la raza o si todos los gatitos de la lechigada recibieron al menos 95 puntos según el estándar de la raza

Cualquier otro mejor gato según el consejo del gerente de exposición.

Comentario:

Según la decisión del club de organización los jueces pueden denominar sólo un gatito 3-6 meses, un gatito 6-10 meses y un bebé, si se solicita que ellos hagan así.

D.9.6 – Exótico Pelo Corto también pueden participar en el BIS en la categoría de pelo Pelo Largo

Exótico Pelo Corto también pueden participar en el BIS en la categoría de pelo Pelo Largo según la decisión del club de organización.

D.9.7 Identificación de gatos denominados

Los gatos denominados deben tener una nota de identificación que indica su raza y color además de su número de catálogo.

D.9.8 – El juez debe ser licenciado para la categoría de pelo correspondiente.

Cada juez puede participar en la votación del BIS sólo en estas categorías de pelo, para las cuales él es licenciado.

D.9.9 – Votación

Los jueces votan en secreto o abiertamente en la etapa para el Mejor gato de Exposición entre todos los gatos denominados según el artículo D.9.5.

Si un juez requiere la votación secreta, la votación será secreta.

D.9.10 – En caso de la votación igual el juez es dibujado por la lotería.

Si la votación es igual, los nombres de los jueces son escritos en pocos papeles y el niño de un visitor dibujará un papel. El juez dibujado se decidirá sobre el mejor gato.

D.9.11 – Mejor en Exposición y Mejor en Exposición de Sexo Oposto

El mejor gato femenino y el mejor gato macho, que habían sido votados en la etapa, compiten por el título "Mejor en la Exposición".

Si un gato macho adulto (gato femenino adulto) gana el Mejor en la Exposición, el otro gato recibirá el título „Mejor en la Exposición Sexo Oposto“. El ganador permanece en la etapa para el Mejor de Mejores.

D.9.12 – Mejor en Exposición Castrado

El mismo procedimiento solicita a gatos castrados: Mejor en la Exposición Castrado y Mejor en la Exposición Castrado del Sexo Oposto para el segundo lugar. Todos los castrados dejarán la etapa después de la votación.

D.9.13 – Mejor en Exposición Veterano

El mismo procedimiento solicita a Veteranos: Primero el Mejor Veterano macho y el Mejor Veterano femenino son seleccionados. Entonces ambos compiten por el título "Mejor Veterano de Exposición". Todos los veteranos dejarán la etapa después de la votación.

D.9.14 – Mejor joven en Exposición de 6-10 meses

El mismo procedimiento solicita a gatitos de 6-10 meses: Primero el Mejor joven macho y el Mejor joven femenino de 6-10 meses son seleccionados. Entonces ambos compiten por el título „Mejor joven de 6-10 meses en exposición“. Todos los jóvenes dejarán la etapa después de la votación.

D.9.15 – Mejor joven en Exposición de 3-6 meses

El mismo procedimiento solicita a gatitos de 3-6 meses en cuanto a gatitos de 6-10 meses.

D.9.16 – Mejor Bebé en Exposición

El mismo procedimiento solicita a bebés. El ganador es el "Mejor Bebé en Exposición".

D.9.17 – Mejor Lechigada en Exposición

Los jueces seleccionan la mejor lechigada de la exposición entre todas las lechigadas denominadas por el BIS.

D.10 – El Mejor de Mejores

D.10.1 – Exigencias, prolegómenos

Mejor de los Mejores sólo puede ser realizado, si al menos un juez para todas las razas está presente entre los jueces.

El concurso es realizado en la etapa al final de Mejor en la Exposición. Sólo los jueces para todas las razas tienen derecho a votar sobre de Mejor de Mejores entre todas las categorías de pelo (PL, PSL, PC, SOPC). Sólo los ganadores de Mejor en la Exposición para gatos adultos de todas las categorías de pelo participarán en el Mejor de Mejores.

D.10.2 – Votación

La votación es hecha según el procedimiento siguiente:

- El Mejor de Mejores lugar 1
- El Mejor de Mejores lugar 2
- El Mejor de Mejores lugar 3
- El Mejor de Mejores lugar 4

Los jueces atribuyen 20 puntos para el primer lugar, 15 puntos para el segundo lugar, 10 puntos para el tercer lugar y 5 puntos para el cuarto lugar.

Los puntos son añadidos por el secretario de exposición o el gerente de exposición para el resultado final.

D.11 – Certificados

D.11.1 – Edición de certificados para títulos

Los certificados para los títulos Campeón/Premior, Campeón /Premior Internacional, GR. Campeón /Premior Internacional, GR. Campeón/Premior Europeo resp. Continental, Campeón/Premior Europeo resp. Continental son publicados por los clubes de miembro (por las federaciones) de WCF. Los certificados originales y los informes del juez deben ser expedidos al club de miembro afectado, inmediatamente después de que un título fue recibido y antes de exponer en la siguiente clase más alta.

D.11.2 – Certificados para los títulos Campeón /Premior Mundial

Los certificados para los títulos Campeón/Premior Mundial son publicados por la Comisión de Exposiciones de WCF. Las copias certificadas de los certificados y los informes del juez recibidos en exposiciones licenciadas por la WCF (incluso el número de licencia), según las reglas arriba mencionadas, deben ser expedidas por el club de miembro a la oficina de WCF, también la confirmación del pago para los honorarios decididos por la Asamblea General tiene que ser expedida, antes de que el gato sea expuesto otra vez.

El número de matrícula será entrado en los certificados para los títulos.

Parte E – Organización de WCF-Ring

E.1 – WCF-Rings

En todas las exposiciones el juicio tradicional WCF y WCF-rings pueden ser organizados simultáneamente:

Un ring para gatos adultos, un para castrados y un ring para gatitos 10 semanas - 10 meses.

Todos los gatos entrados en la exposición pueden participar en un WCF-ring.

E.1.1 – Ring Adultos

Todos los gatos más viejos que 10 meses son juzgados juntos en el ring, independientemente de su raza, color, clase y sexo, y el juez atribuye, en el máximo, los lugares de 1 a 10.

E.1.2 – Ring Castrados

Todos los gatos castrados son juzgados juntos en el ring, independientemente de su raza, color, clase y sexo, y el juez atribuye, en el máximo, los lugares de 1 a 10.

E.1.3 – Ring Jóvenes

Todos los gatitos de 10 semanas a 10 meses (10 meses excluidos) son juzgados juntos en el ring, independientemente de su raza, color, clase y sexo, y el juez atribuye, en el máximo, los lugares de 1 a 10.

E.2 – Soló los jueces para todas las razas en el WCF-Ring

Soló los jueces para todas las razas pueden juzgar el WCF-Ring, Master-Ring, Master-Ring Doble, etc.

E.3 – Clasificación y cantidad de participantes

E.3.1 – Clasificación de los 10 mejores participantes en máximo

Al menos 4 gatos tienen que participar en un Ring.

No más que los 10 mejores participantes serán clasificados.

Si 4 participantes están presentes, los 2 mejores gatos serán clasificados.

Si 6 participantes están presentes, los 3 mejores gatos serán clasificados.

Si 8 participantes están presentes, los 4 mejores gatos serán clasificados, etc.

Si 20 o más participantes están presentes, los 10 mejores gatos serán clasificados.

E.3.2 – División de WCF-Ring

Si el número de participantes es menos de 39 (incluidos), el Anillo no puede ser dividido.

Si el número de participantes es más de 39, el Anillo puede ser dividido en dos anillos de parte, pero no menos de 4 participantes deben estar presentes en el segundo anillo de parte. En caso de una división los mejores gatos son clasificados según el artículo E.3.1. La división de un anillo es opcional.

E.4 – Master-Ring

E.4.1 – Participación en el Master-Ring

Los gatos, que recibieron el 1r y 2o lugar en WCF-anillos, tienen derecho a participar en el Master-ring anual de WCF. Si un WCF-ring fuera dividido según E.3.2, sólo el ganador (= 1r lugar) de cada anillo de parte puede participar en el Master-ring (Anillo de maestro).

E.4.2 – Master-Ring sólo una vez por año por país

El Master-ring de WCF puede ser organizado en cada país sólo una vez por año durante una exposición internacional autorizada o durante la Exposición Mundial.

E.4.3 – Aplicación para la organización del Master-Ring

El permiso para el Master-ring es concedido por el presidente de WCF.

E.4.4 – Presentación de la confirmación para la participación es requerida.

Si los gatos quieren participar en el Master-ring de WCF, los propietarios de los gatos tienen que presentar los documentos originales o las copias certificadas por el club de miembro de WCF, que confirman el triunfo en un WCF-ring.

E.4.5 – Al menos 1 juez para todas las razas es requirió.

Requieren a al menos un juez para todas las razas licenciado por la WCF para el juicio en el Master-ring.

E.4.6 – Título Maestro de WCF

El ganador del Master-ring recibe el título „Maestro de WCF“.

Este título debe ser entrado en los pedigrees de WCF.

E.4.7 – Cantidad de premios

La cantidad máxima de premios en el Master-ring es 10, independientemente del número total de participantes.

Los gatos son clasificados según el WCF-ring. E.3.1 es aplicado en consecuencia.

E.4.8 – Master-Rings separados

El Master-ring puede ser separado en 3 Master-rings análogamente al WCF-ring en caso de una cantidad suficiente de participantes (adultos, castrados, gatitos). No deben haber menos de 4 participantes en cada Master-ring. Por otra parte los gatitos, castrados y los gatos adultos competirán juntos en un Ring.

E.4.9 – División del Master-ring en caso de más de 39 gatos es posible.

Si la cantidad de participantes es más de 39 en un Master-ring, el Master-ring puede ser dividido de manera similar al WCF-ring, pero la cantidad de participantes en el segundo anillo de parte puede no ser menos de 4. En este caso los mejores gatos son seleccionados de manera similar al WCF-ring. E.3.2 es aplicado en consecuencia.

Parte F – Responsabilidad en caso de violación de las reglas

F.1 – Sanciones disciplinarias

En caso de la violación de las reglas corrientes las sanciones disciplinarias pueden ser puestas sobre el club de organización (comenzando de la reprimenda verbal a la suspensión temporal de adhesión o expulsión del club o el juez de WCF).

El castigo estará autorizado por la Junta de WCF, si Junta está de acuerdo con la decisión conjunta de la comisión disciplinaria y comisión de exposiciones.

F.2 – Multa

Además de sanciones disciplinarias una multa puede ser impuesta en caso de una violación de las reglas.

F.3 – Jerarquía de responsabilidades

La persona para ser considerada responsable primero es el Gerente de exposición, entonces el club de organización, el co-organizador y luego los jueces.

Anexo 1 – Áreas continentales y regiones**Regiones de la Federación Rusa**

1	Central Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Moscow Oblast (Moscow) • Belgorod Oblast (Belgorod) • Bryansk Oblast (Bryansk) • Vladimir Oblast (Vladimir) • Voronezh Oblast (Voronezh) • Ivanovo Oblast (Ivanovo) • Kaluga Oblast (Kaluga) • Kostroma Oblast (Kostroma) • Kursk Oblast (Kursk) 	Área continental de Europa <ul style="list-style-type: none"> • Lipetsk Oblast (Lipetsk) • Oryol Oblast (Oryol) • Ryazan Oblast (Ryazan) • Smolensk Oblast (Smolensk) • Tambov Oblast (Tambov) • Tver Oblast (Tver) • Tula Oblast (Tula) • Yaroslavl' Oblast (Yaroslavl')
2	North-Western Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Leningrad (St. Petersburg) Oblast • Karelia Republic (Petrozavodsk) • Komi Republic (Syktyvkar) • Arkhangel'sk Oblast (Archangelsk) • Vologda Oblast (Vologda) 	Área continental de Europa y Asia <ul style="list-style-type: none"> • Kaliningrad Oblast (Kaliningrad) • Murmansk Oblast (Murmansk) • Novgorod Oblast (Novgorod) • Pskov Oblast (Pskov) • Nenetsia Okrug (Naryan-Mar)
3	Southern Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Rostov Oblast (Rostov-na-Donu) • Adygea Republic (Maykop) • Dagestan Republic (Makhachkala) • Ingushetia Republic (Magas) • Kabardino-Balkaria Republic (Nalchik) • Kalmykia Republic (Elista) • Karachay-Cherkessia Republic (Cherkessk) 	Área continental de Europa <ul style="list-style-type: none"> • North Ossetia Republic (Vladikavkaz) • Chechnya Republic (Grozny) • Krasnodar Krai (Krasnodar) • Stavropol Krai (Stavropol) • Astrakhan Oblast (Astrakhan) • Volgograd Oblast (Volgograd)
4	Volga Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Nizhny-Novgorod Oblast (Nizhny Novgorod) • Bashkortostan Republic (Ufa) • Mari-El Republic (Yoshkar-Ola) • Mordovia Republic (Saransk) • Tatarstan Republic (Kazan) • Udmurtia Republic (Izhevsk) • Chuvashia Republic (Cheboksary) 	Área continental de Europa y Asia <ul style="list-style-type: none"> • Kirov Oblast (Kirov) • Orenburg Oblast (Orenburg) • Penza Oblast (Penza) • Perm Krai (Perm) • Samara Oblast (Samara) • Saratov Oblast (Saratov) • Ul'yanovsk Oblast (Ulyanovsk)
5	Ural Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Kurgan Oblast (Kurgan) • Sverdlovsk Oblast (Yekaterinburg) • Tyumen Oblast (Tyumen) 	Área continental de Asia <ul style="list-style-type: none"> • Chelyabinsk Oblast (Chelyabinsk) • Khantia-Mansia Okrug (Khanty-Mansiysk) • Yamalia Okrug (Salekhard)
6	Siberian Federal Region <ul style="list-style-type: none"> • Novosibirsk Oblast (Novosibirsk) • Altai Republic (Gomo-Altaysk) • Altai Krai (Barnaul) • Buryatia Republic (Ulan-Ude) • Tyva Republic (Kyzyl) • Khakassia Republic (Abakan) 	Área continental de Asia <ul style="list-style-type: none"> • Krasnoyarsk Krai (Krasnoyarsk), including Evenk Okrug and Taymyria Okrug • Irkutsk Oblast (Irkutsk), including Ust-Orda Buryatia Okrug (Ust-Ordynsky) • Kemerovo Oblast (Kemerovo) • Omsk Oblast (Omsk) • Tomsk Oblast (Tomsk) • Zabaykalsky Krai (Chita), including Chita Oblast (Chita) and Aga Buryatia Okrug (Aginskoye)

7	Far-Eastern Federal Region	Área continental de Asia
	<ul style="list-style-type: none"> • Khabarovsk Krai (Khabarovsk) • Sakha (Yakutia) Republic (Yakutsk) • Primorsky Krai (Vladivostok) • Amur Oblast (Blagoveshchensk) • Kamchatka Krai (Petropavlovsk-Kamchatsky), including Kamchatka Oblast and Koryakia Okrug (Palana) 	<ul style="list-style-type: none"> • Magadan Oblast (Magadan) • Sakhalin Oblast (Yuzhno-Sakhalinsk) • Chukotka Okrug (Anadyr) • Jewish Oblast (Birobidzhan)

Oblast ... Provincia con gobernador y legislación regional

Krai ... Territorio, en general el mismo como un Oblast

Okrug ... Distrito, con frecuencia con una minoría Étnica

La capital (centro administrativo) es escrita entre paréntesis.

Regiones de Estados Unidos de América

1	The North-East	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • ME - Maine (Augusta) • NH - New Hampshire (Concord) • VT - Vermont (Montpelier) 	<ul style="list-style-type: none"> • MA - Massachusetts (Boston) • CT - Connecticut (Hartford) • RI - Rhode Island (Providence)
2	The Middle Atlantic	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • NY - New York (Albany) • NJ - New Jersey (Trenton) • Pennsylvania (Harrisburg) 	<ul style="list-style-type: none"> • DE - Delaware (Dover) • DC - Washington, DC • MD - Maryland (Annapolis)
3	The South 1	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • VA - Virginia (Richmond) • KY - Kentucky (Frankfort) • TN - Tennessee (Nashville) • NC - North Carolina (Raleigh) 	<ul style="list-style-type: none"> • SC - South Carolina (Columbia) • GA - Georgia (Atlanta) • FL - Florida /Tallahassee) • AL - Alabama (Montgomery)
4	The South 2	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • MS - Mississippi (Jackson) • AR - Arkansas (Little Rock) • LA - Louisiana (Baton Rouge) 	<ul style="list-style-type: none"> • MO - Missouri (Jefferson City) • TX - Texas (Austin)
5	The Midwest	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • OH - Ohio (Columbus) • MI - Michigan (Lansing) • IN - Indiana (Indianapolis) • WI - Wisconsin (Madison) • IL - Illinois (Springfield) 	<ul style="list-style-type: none"> • MN - Minnesota (St Paul) • IA - Iowa (Des Moines) • ND - North Dakota (Bismarck) • SD - South Dakota (Pierre) • NE - Nebraska (Lincoln)
6	The South-West	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • NM - New Mexico (Sanata Fe) • AZ - Arizona (Phoenix) • NV - Nevada (Carson City) 	<ul style="list-style-type: none"> • OK - Oklahoma (Oklahoma City) • KS - Kansas (Topeka)
7	The West	Área continental de Norteamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • CO - Colorado (Denver) • WY - Wyoming (Cheyenne) • MT - Montana (Helena) • UT - Utah (Salt Lake City) • CA - California (Sacramento) 	<ul style="list-style-type: none"> • ID - Idaho (Boise) • OR - Oregon (Salem) • WA - Washington (Olympia) • AK - Alaska (Juneau) • HI - Hawaii (Honolulu)

La capital (centro administrativo) es escrita entre paréntesis.

Regiones de Brasil

1	Região 1	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • AM – Amazonas (Manaus) • AC – Acre (Rio Branco) 	<ul style="list-style-type: none"> • RO – Roraima (Boa Vista) • RR – Rondônia (Puerto Velho)
2	Região 2	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • AP – Amapá (Macapá) • PA – Pará (Belém) 	<ul style="list-style-type: none"> • MT - Mato Grosso (Cuiabá)
3	Região 3	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • MA – Maranhão (São Luís) • CE – Ceará (Fortaleza) • RN - Rio Grande do Norte (Natal) • PB – Paraíba (João Pessoa) 	<ul style="list-style-type: none"> • PE – Pernambuco (Recife) • AL – Alagoas (Maceió) • SE – Sergipe (Aracaju) • PI – Piauí (Teresina)
4	Região 4	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • BA – Bahia (Salvador) 	<ul style="list-style-type: none"> • TO – Tocantins (Palmas)
5	Região 5	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • MG - Minas Gerais (Belo Horizonte) • ES - Espírito Santo (Vitória) 	<ul style="list-style-type: none"> • RJ - Rio de Janeiro (Rio de Janeiro)
6	Região 6	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • DF - Distrito Federal (Brasília) • GO – Goiás (Goiânia) 	<ul style="list-style-type: none"> • MS - Mato Grosso do Sul (Campo Grande) • SP - São Paulo (São Paulo)
7	Região 7	Área continental de Sudamérica
	<ul style="list-style-type: none"> • PR – Paraná (Curitiba) • SC - Santa Catarina (Florianópolis) 	<ul style="list-style-type: none"> • RS - Rio Grande do Sul (Porto Alegre)

La capital (centro administrativo) es escrita entre paréntesis.

Regiones de Australia

1	<ul style="list-style-type: none">• Queensland (Brisbane) – QLD	Área continental de Australia
2	<ul style="list-style-type: none">• New South Wales (Sydney) – NSW• Australian Capital Territory (Canberra) – ACT• Jervis Bay Territory (Canberra) - JBT	Área continental de Australia
3	<ul style="list-style-type: none">• Northern Territory (Darwin) – NT	Área continental de Australia
4	<ul style="list-style-type: none">• Western Australia (Perth) – WA	Área continental de Australia
5	<ul style="list-style-type: none">• South Australia (Adelaide) – SA	Área continental de Australia
6	<ul style="list-style-type: none">• Victoria (Melbourne) – VIC	Área continental de Australia
7	<ul style="list-style-type: none">• Tasmania (Hobart) – TAS	Área continental de Australia

La capital (centro administrativo) es escrita entre paréntesis.

Regiones de la República Sudáfrica

South Africa is a republic with provinces.

1	Region Western Cape	Área continental de África
	<ul style="list-style-type: none"> • province Western Cape (Cape Town) 	
2	Region Eastern Cape	Área continental de África
	<ul style="list-style-type: none"> • province Eastern Cape (Bisho) 	
3	Region Kwazulu/Natal	Área continental de África
	<ul style="list-style-type: none"> • province Kwazulu/Natal (Pietermaritzburg) 	
4	Region 4	
	<ul style="list-style-type: none"> • province Northern Cape (Kimberley) • province Free State (Bloemfontein) 	Área continental de África
5	Region 5	Área continental de África
	<ul style="list-style-type: none"> • province North-West (Mafikeng) ¹⁾ • province Gauteng (Pretoria) • province Mpumalanga (Neilspruit) • province Limpopo (Polokwane) ²⁾ 	

La capital (centro administrativo) es escrita entre paréntesis.

1)

El Mmabatho, la antigua capital de las Patrias Bophuthatswana, es una parte de la ciudad Mafikeng desde el reencuentro con la República Sudafricana.

2)

El Polokwane fue llamado antes Pietersburg.

En 2002 las ciudades, que recordaron a la antigua política de la separación, han sido renombradas en todo el país.